

צו"ח
מיוחד

העולם ה

המיועמדים הביאים לתלייה בעידאק

השם. זה קלאסי. האמת (העירומה) היא שלא המצאנו דבר. אן סוכמאיר היא דוגמנית צילום, שכבר הספיקה להופיע בכרטיס ישראלי. ידיו דיה מכירים אותה מאז עלתה ארצה בגיל שלוש מרוסיה. כיום היא בת 21, בלונדית ("אבל לא מטומטמת!") וחפשיה ("אבל לא הערבי").

★ ★ ★

על איזה נושא היא תכתוב? "למעשה", הסבירה, "אתפשט עלי פני כל המישור הציבורי שלנו. כל פעם שנושא כלשהו יר גיו אותי ויבעיר בי את חמתי — או יצחק אותי עד כדי דמעות — לא אהסס לומר את דעתי עליו. אהיה כמו אותה סיכה שנוצצים בבאלונים נפוחים."

ואילו הצוות המערכתי העובד איתה (צלם, גראפיקאי, מפיק) רואה לנגד עיניו שבועון צרפתי מפואר: לה קנאר אנשנה.

פירוש השם הצרפתי הברווז הכבול, והי כוונה שקופה: ברווז (כינאי ליצירה עיתון

אן כדוגמנית

נאית) אשר החברה (בצורת צנוורה ודעות קדומות) רואה בו אויב מסוכן.

לה קנאר אנשנה — שהגיע לימי גדולתו בתקופת המישורים הימניים הרקובים של צרפת, בין שתי מלחמות העולם, ושהופעתה הופסקה עליידי הכובשים הנאציים — כתוב כולו בצורת סאטירה. אין דבר קדוש בעיני עורכיו: החל מהאף הגדול של הנשיא דה גול ועד לחזה של בריגיט בארדו.

הוא עושה בצרפתית מה שאן סוכמאיר נשבעה לעשות בעברית: "לשחוט פרות קדושות בסיטונות."

אש כפ

מכתבים

לידיה יומה, ואפילו לצאת למאבק באלה הקובעים מלמעלה את עתידה.

הלחצי ותיקויותיו של אבגרי ותיקויותיו ב' תנועת הנוער, ישאו פרי, וכל מאווינו יתגשמו.

בברכת המשך מאבק צודק, והמשכת הקו של מה שהיה פעם מפ"ם.

את שמי ותמונתי אינני מוסר — מסיבות מובנות... (—)

מכתבו של הקורא האלמוני הגיע במעטפה הנושאת את הכתובת המודפסת: הסתירות השומר הצעיר בישראל — ההנהגה הראשית, בליווי תוספת בכתב יד: "מ יסודה של מפ"ם זל".

יש דברים, שהם כליכך רציניים, שי אפשר רק לבכות מהם — או לצחוק. הפעם נדבר על אלה המעדיפים לצחוק: כותבי הי סאטירה.

במשך שנים פירסם העולם הזה את מדור רה הסאטירי של לילי גילי. אבל כמו כל דבר טוב, גם הסאטירה לובשת צורה ופיר שטת צורה. ויש שהיא לובשת צורה מופשטת. כמו זו המופיעה במדור האמת ה" עירומה של אן סוכמאיר.

היצירה הראשונה במדור זה הופיעה בי שבוע שעבר. כמו כל סאטירה טובה, נגעה לנושא רציני עד מאוד: אולתידה של הי

אן כטרוריסטית

תעמולה הישראלית, כנגד תעמולת המחתר רות הפלסטיניות.

ברור שאולתיד אינה תעמולתית — כי אם מדינית. כל המחפש לתלות את קולר האשמה בשרותי ההסברה שלנו רק מחפש מוצא קל מן הבעייה האמיתית. כדי להדגיש כמה זה מגוחך, הגישה אן סוכמאיר מוצא עוד יותר בלתי-מצאותי: להקים מחתרת סקסית ופוטוגנית, במדינה בשם אנלאנד, שי תגנוב את ההבצגה מאל-פתח.

★ ★ ★

לפני עשרים שנה אפשר היה לפרסם את ההצעה הזאת כסאטירה כתובה סור לידית. אבל הזמנים השתנו. ומכיוון שאן סוכמאיר היא דוגמנית-צילום — הוגש הי מדור שלה בצורת כתבה מצולמת.

הצניעות מחייבת אותי לציין, שהרעיון לה גיש סאטירה דווקא בצורה זו לא נולד במעי רכתי. קיים תקדים אחד: הירחון הגרמני פארדון, בו מרצה דוגמנית-עירום מקומית על בעיותיה של ארצה. את הרעיון עיברנו בצורה שתתאים לישראל, וחיפשנו את הי דמות המרכזית שלו, שתהיה לא רק יפה ופוטוגנית, אלא גם בעלת אותו חוש-הומור ורמה אינטלקטואלית, שימלאו את המדור בי תוכן סאטירי מעולה.

אחרי פירסום המדור האחרון, הגיעו לי מערכת תגובות רבות — כולן, ללא יוצאת מן הכלל, חיוביות. אבל היה מספר לא-מבוטל של קוראים, שהביעו את החשש שהעל מה סוכמאיר בכלל אינה קיימת. שהיא המצאה של המערכת.

"גוף כזה, פנים כאלה, ושם כמו אן סוכמאיר הם צירוף כה מושלם," כתבה גורית ליון מחיפה, "שזה לא יכול להיות, אם לא המצאתם את הכחורה — בטח המצאתם את

ערכים ועקרונות

הנני בוגר התנועה החינוכית של השומר הצעיר, שהתחנך בקן עירוני גדול, מכיתה ה' התאכזבתי גם אני מכל מסע התעמולה שניהלו ראשי מפ"ם — החבר יערי והחבר חזן — נגד החבר קובה ריפתין באופן אישי, ולכל האיחוד והמערך עם המע"ם.

את כל מחשבותי בקשר לכך מצאתי רשומות, שחור על גבי לבן, בהעולס הזה (1638). במאמר "סופה של מפ"ם" שכתב אורי אבנרי, ולרע נדמה היה לי שאת המאמר כתב בוגר התנועה כמוני, שחונך באור שבו התחנכו החברים הנ"ל, אך זנחו ערכים ועקרונות.

צריכה התנועה, או לפחות בוגריה, ליטול

המועדון החדש

של תנועת העולם הזה — כוח חדש (בית ציוני אמריקה, רח' דניאל פריש 1)

ביום רביעי זה, 5 בפברואר, ב-8:30 בערב

ירצה

נתן ילין-מור

מפקד לח"י לשעבר

על הנושא:

"אל-פתח" לעומת המחחרות העבריות:

שוני ודימיון

ויענה לשאלות שיוצגו על-ידי הקהל.

בשכונת הבא ירצה:

יעקב ריפתין

על

השמאל הישראלי — לאן?

רשמו לפניכם: כל יום ד' — מיפגש במועדון החדש

אומנה
עילית
במכירת
סוף העונה...!

כן, זה "המיוחד"

ב'איוניר

מבחר דגמי האופנה של כל השנה במכירת סוף העונה על כל הדגמים.

בהנחות של 20% הנחות גדולות על דגמים בודדים.

דרושות דוגמניות צילום למערכת "העולם הזה"

צעירות בנות 17-25, בעלות נתונים לדוגמנות-צילום, יפנו למערכת העולם הזה (רחוב קרליבך 12, תל-אביב) בימי רביעי, משעה 13:00 עד 14:00.

המהפכה החדשה

בענף הטלוויזיה 1969

המקלט החדש - המעולה בתבול "סאבא"

המקלט המפואר * עם או בלי רגלים (מיחידה שלמה) * בעל תריס הזזה ננעל

המקלט היחיד הנמכר בארץ על מסך

פנורמי כחול שטוח 61 ס"מ

* 6 כפתורי לחיצה לכל ה- ערוצים VHF UHF ל- קליטה מלווין תקשורת.

* קליטה מדויקת בשחור-לבן לשידורים צבעוניים הודות ל-2 דיאודות מיוחדות.

* בקרת עוצמת הקול לפי תכנון מיוחד עם רמ- קול Hi Fi.

* שרות דייקני מקצועי ומידי בשימוש אך ורק בחלקים אורגניים.

להשיג בכל החנויות המורשות על-ידי סוכנות "סאבא"

סוכנות כללית לישראל "סאבא" תל-אביב, ככר מלכי ישראל 11.

- * 6 מנורות
- * 15 טרנזיסטורים
- * 14 דיאודות
- * 2 מיישרי זרם
- * קומפוננטות מיוחדות לקליטת תמונה נקיה וצליק נהדר. (בהתאמה מיוחדת לתנאי הארץ)

האחריות מינימלית לתקופה של 7 שנים (ובתחילת של "סאבא" לפי תעודת האחריות) SABA SERVICE IN ISRAEL

סאבא SABA

העולם הזה, שבועון החודשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמסר • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סן 6 • גלויות: צינוקורפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קאניבאליזם!

איך אתם מרשים לעצמכם לערוך הקבלה — בהנחה הזו (1638) — בין המשורר נתן אלתרמן, לבין הקאניבאליזם שהיתה מוכנה לאכול כבדים של חיילים ישראליים — פדואה טוקאן?

אין אני מחסידי של אלתרמן, ואני בא לחבוע את עלבוננו, אך משהו התקומם בי למיקרא הפתיחה שלכם לכתבה על הפרוטוקול של שרת טוקאן עם שר הביטחון משה דיין: "מה שהיה אלתרמן עבור היישוב היהודי מתקופת המנדט, מהוה כיום המשורר רת בת שכס, פדור אה טוקאן, לפלס-טינים בכל פזור-חם..."

שבז

האומנם? האם כתב אי-פעם אלתרמן כי הוא מוכן לאכול כבדים של בריטים או של ערבים?

האם כתב אי-פעם מאיתנו היהודים, כי הוא מוכן לאכול כבדים של אדם, ולו גם אם הוא איש אל-פתח המסמין חומר-נפץ במטרה להרוג, בלא אבחנה, נשים וילדים? לא. לא באלף רבתי!

יש בינינו, כמו בכל עם אחר, משוררים בעלי דעות קדומות. אך לאושרנו הם במיעוט, וכנגדם רבים הם המשוררים מתקדמים עם שארירות ונפש-אצילה. אך אין בינינו משוררים קאניבאליים!

אברהם שמש, חולון

הדת! ורק הדת!

אנו החתומים מטה שאיננו "צדיקים גמורים", איננו "צדיקים לא גמורים", ואיננו מקיימים שום מצוה "דתית" (מלבד חתירת רבנות, ברית-מילה ולהבדיל הלוחה, ש- משוכנענו כי גם חברי העולם הזה עוד לא השתחררו מ"נודניק" זה), ובודאי איננו שייכים ל-8% "הטהורים" שהזכיר הקורא יוסף ט. (טיפש?), במכתב למערכת, (העולם הזה 1639), מתנגדים באופן גמור ומוחלט לכל מלחמה נגד "הכפיה" הדתית, וחופש הדת בישראל.

הדת! ורק הדת! היא שיחידה את עצמו במשך 2000 שנות גלות, וכנעה התבוללות טוטאלית והכחדת העם, עד לעצמאותנו בי מדינת-ישראל, אליה שבנו לאחר ערגה רחוקה דם ודמעות.

וכל עוד ישנם טיפוסים שליליים כמו הקורא הגיל, המשך תמשך הכפיה לרדוף אתכם עד חורמה, ותגייס רבבות יהודים לאדחיים בפועל, אך המאמינים בכל מאדום בה, ובייחודו של העם היהודי על פני כל העמים.

אברהם לוי, דויד כרפינחם, ערנה שבז, נחמה יום, נחום מרצינסקי, יעקב כר, אליהו, אביגדור סימני, ניי- סים דויד, אליהו דויד, עזרא ארבה, עמוס לוי, אורי כר- ניצקי, ועוד רבבות רבבות מבני ישראל, חיפה

ניחומים הוגנים!

אני מסכים עם אלה שהתלוננו נגד האפי- פויר על שלא שלח דבר-ניחומים גם ל- קורבנות הפצצה בי- מערת המכפלה, ל- קורבנות מצונת-ה- חופת במחנה-יהודה ולאמנתו של קור- בן-ההתקפה על המ- סוס באחונה. אבל: אם אנחנו רוצים להיות הוג- נים ואובייקטיבים, עלינו להזכיר לו גם לשלוח ניחומים ל- פליטים חסרי-הבית; לתושבים לשעבר של שלושת הכפרים באזור לטרון, שנימחקו על-ידי צה"ל, אחרי מלחמת ששת-הימים; ולא להשכח שגורל בלילות על הירדן, על-ידי חיילים ישראליים, כאשר ניסו להסתנן חזרה אל בתיהם בגדה ה- מערבית!

שלום זמיר, אמירם (המשך בעמוד 5)

שלום זמיר, אמירם (המשך בעמוד 5)

שלום זמיר, אמירם

(המשך בעמוד 5)

נות החירות ונשנות של פרקליטי נאשמים. כי הודאו תיהם בהאשמות ניגבו עלידי המשטרה בלחץ או כפי תריים. אם יציע משרד המשפטים הצעת הדין כזאת בחוק, ואם תתקבל עלידי הכנסת, תצטרך המשטרה להביא בפני שופט שלום כל נאשם המוכן להודות באשמה.

מאות אלפי ליי, אותם יצטרכו לכסות בעצמם, עומדות מיספר חברות ביטוח להציע ללקוחותיהן ביטוח מיוחד נגד נזקי שטפונות.

עיכובים בהשלמת האוטוסטרדה לחיפה

נראה שהאוטוסטרדה החדשה מחדרה לחיפה, שנועדה להיפתח לפני הבחירות לכנסת השביעית, לא תיחנך במועד שנקבע. בשיטפונות האחרונים נפגעו בצורה קשה מרבית הבסיסים של הגשרים שהוקמו בי תוואי האוטוסטרדה. כתוצאה מכך חל שיבוש רציני בלוח הזמנים של השלמת הכביש החדש.

ירידת המליחות בכינרת — זמנית

ירידת מליחות מי הכינרת, בעיקבות הזרמת כמות המים הגדולה לאגם עקב הגשמים האחרונים, היא זמנית. עם גידול הזרימה לכינרת, גדלה גם שפיר עתם של המעינות המלוחים, שהגדול בהם הוא „מעין הברכותים“. הנסיונות שנעשו ללכוד את מי המעינות המלוחים ולהזריקם אל מהדק לאגם, בתעלה נפרדת, הציגו רק כחלקם. המעינות, הנובעים ממאות פתחים בקרקעית האגם, אינם ניתנים כנראה ללכידה מלאה. עם בוא הקיץ תשוב ותחריף בעיית מליחות המים.

פלירט זהיר עם חסידי הסיפוח

התופעה המעניינת ביותר, הצפויה בעתיד המיידי על הבמה המפלגתית, תהיה: פלירט זהיר בין הנציים מצדדי דין, לבין לוי אשכול. מתוך הנחה שלא כדאי לשני מחנות אלה לשרוף את הגשרים ביניהם — כי אם להיפך — מועברת בין תומכי דין הערכה חדשה של ראש הממשלה, הקובעת כי הוא „עוד יותר נץ מדיון“. סימפטום של התקופה החדשה: אפילו נתן אלתרמן, מחסידיה הקיצוניים של תנועת הסיפוח, יימנע מלתקוף את אשכול כפירסומיו, יתרכזו על גולדה מאיר ופינחס ספיר.

מהפכות המנהלים נגד העסקנים

„מהפכת המנהלים“ מקבלת תנופה במשק ההסתדרותי והממלכתי. מדובר במנהלי מפעלים ורשויות גדולות. ששוב אינם מוכנים להישמע לתכתיבי העסקנים המפגלתיים, הממונים על המשק ההסתדרותי והציבורי. כמה מן המנהלים החשובים ביותר הקימו חוג בלתי-רשמי, בו הם נפגשים להתייעץ צוות קבועות, לא רק בעניינים מיקצועיים משקיים, אלא גם מדיניים-מפלגתיים. אחד מראשי ההסתדרות הזהיר אותם לבל ירחיקו לכת בכיוון זה: „זיכרו שהעסקנים הם שמינו אתכם לתפקידכם“.

מדוע התפטר הדיקאן?

ידיעה סנסציונית, הנשמרת עדיין בסוד כמסע על ידי הנהלת אוניברסיטת תל-אביב: מדוע התפטר פרופ' דניאל פיינמן, דיקאן הפקולטה למדעי הרוח. הנימוק שיימסר רשמית הוא „מסיבות בריאות“, אולם נראה שהתפטרות זו תכה הדים בקמפוס ומהוצה לו.

עלייה במימדי תיזור-השטרות

אם אתה בעל-עסק, וזקוק לאשראי להריבת עסקך, סיכויך טובים יותר עתה להשיג כסף זה. אבל לא כאשראי בנקאי רגיל, אלא בשוק תיזור-השטרות. המחזור בשיק זה נמצא עתה בסימן עלייה, אחרי תקופה ארוכה בה נזהרו אנשים מלתת להאזות תמורת שטרות. לפני סוף המיתון, בינואר 1967, היה המחזור בתיזור השטרות 1040 מיליון ל"י וירד עד לשפל של 606 מיליון ל"י לפני שבועות מיספר. כיום מוצאים חוסכים קטנים ובינוניים חלק ניכר מהסכומותיהם ומהשקעותיהם, ונותנים אותו לתיזור שטרות בגלל הריבית הגבוהה יותר, שהם זוכים בה בדרך זו.

הביטוח אינו מכסה נזקי שיטפונות

מאות בעלי כלירכב, שמכוניותיהם נתקעו בדרכים בימי השיטפונות, הוצפו, ניסחפו וניזוקו כתוצאה מכך, הופתעו לגלות כי ביטוח כלירכבם אינו מכסה נזקי שיטפונות. אפילו הביטוח המקיף, החל על המכוניות, מוציא מכלל ביטוח כל נזקים הנגרמים בעיקבות שיטפונות או פיגועי-סבך אחרים. מאחר שנוזקים למכוניות בעיקבות שיטפונות הם נדירים בישראל, לא הוכא הדבר לתשומת-ליבם של בעלי המכוניות. עתה, אחרי שבעלי מכוניות סבלו נזקים בשיעור של

בז-גוריון לא נואש מרפ"י

למרות שהכנסת סירבה להיענות לדרישתו של דויד בן-גוריון להכיר בו כסיעת רפ"י, נראה שביבי לא חזר בו מתוכניתו לצאת ברשימה נפרדת לבחירות לכנסת השביעית, שתישא את השם רשימת פועלי ישראל (רפ"י). בימים הקרובים עומד בן-גוריון לשלוח לכל חברי רפ"י לשעבר איגרת אישית וליבקש מהם להודיע לו בכתב אם הם רוצים בכך שרפ"י תופיע ברשימה נפרדת בבחירות הבאות. אם יקבל כמות גדולה של תשובות חיוביות, יסתמך ביבי על רצונם של חברי רפ"י לשעבר כנגד התנגדותם של חברי הכנסת של רפ"י, הטוענים כי הצטרפו למפ"לגה יחד עם שם סיעתם.

הליברלים העצמאיים רוצים סיוע לפליטים הערביים

קבוצה של חברי הנהלת המפלגה הליברלית העצמאית לוחצת בכיוון של גרימת משבר קואליציוני עלידי נציגי המפלגה בכנסת ובממשלה, אם הממשלה לא תמנצא לנכונ לעשות בזמן הקרוב צעד בכיוון של סיוע לפליטים הערביים. במשך שלוש הישיבות בהן דנה הנהלת הל"ע בענייני הוויכוח, חזר כל אחד מ-28 הנאמים, שדיברו עד כה, והדגיש את מחלוקת של הממשלה בנושא זה. המדובר בתוכנית ממשלתית להקמת כפר-פליטים ערביים לדוגמה. התוכנית כבר עובדה לפרטיה, אך ביצרה נידחה מפעם לפעם עלידי שרי מע"י.

גובריו מוצע כיו"ר הכנסת

ח"כ העבודה עקיבא גוברין הוא המועמד המועדף של מע"י לרשת את מקומו של קדיש לוי, כיושב-ראש הכנסת בכנסת השביעית. גוברין בן ה-67 הביטח לעצמו במפלגתו את מיספר התומכים הררוש כדי למלא את מקומו של לוי, המרגור ממנו בשבע שנים, שהחליט סופית לא להציג את מועמדותו לכנסת בשל גילו. בקרב חברי מע"י יש התנגדות לא מעטה למינויו של גוברין לתפקיד זה, אולם נראה כי בסופו של דבר לא יהיו לו מתחרים.

הודאות נאשמים רק בפני שופט?

בחוגי המשפטים בארץ מתרבים התומכים בהצעת-חוק מהפכנית. המדובר בהצעה לתיקון חוק הפרוצדורה הפלילית, על פיה ייגבו להבא הודאותיהם של חשודים בפשעים אך ורק בפני שופט-שלום. הצעה זו, שהועלתה לראשונה וגובשה עלידי השופט המחוזי המנוח הר"ר עזרא יורן, באה למנוע את הסע-

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

המראה האמיתי?

בהוקרה אני מעביר לכם צילום מרישום של מודענו הגדול — דהגול. רישום זה מצאתי תלוי בדופן מעלית.

תמונת דהגול במעלית

בבית משרדים גדול בתל-אביב. הבסתי כה וכה וכשנוכחתי שאין אדם מסביבי — תלשתיו, צילמתיו, ואת הצילום אני ממחר ושולח אליכם, למען קוראים ולמען הדורות הבאים.

ל. דוגיה, תל-אביב

● הצילום של הרישום — ראה תמונה.

„הצעה דהגול“

קיום הפיסגה של ארבעת המעצמות הגדולות בעניין כפיית „הפיתרון“ על מדינות האזור, הוא ללא ספק אחד הרעיונות „הגדולים“ של הגנרל „הגדול“. אולם קשיים רבים עלולים להיווצר בדיונים בין המעצמות, ואין כל ביטחון שהתוצאות תהיינה לרווחה של הגנרל.

אי-לכך הייתי מיעץ לדהגול לחתור לא לכיוון הפיסגה של ארבע הגדולות, כי אם לפגישה של ארבעת הגדולים: „סטלין, ציר, ציל, רובלס ודהגול“!!! בפורום הנל יתמצא הגנרל טוב יותר, וכן יתרום תרומה רבה לשלום העולם, אשר סוף-סוף ישתכנע בכנות כוונותיו. לאור העובדה שישאל תתמוך ודאי כי רעיון החדש, ולאור הסכנה הסינית המאיימת על האנושות, על הגנרל לקיים את הפגישה בהקדם האפשרי.

ג. שטרנברג, תל-אביב

מלחמה תרבותית

אורי ליפשיץ, מרחוב הירקון 131, תל-אביב, (דירו של ידי מנוסי בע"מ), החליף את שמו לתומריאן TUMARIAN.

ליפשיץ

תומריאן

נתמזגו בו (בליפשיץ) שני כשרונות: הוא מצויר כמו מריאן (צייר ישראלי היושב בחו"ל), ומפסל כמו תומריאן. ועל כן שם הגאון: תומריאן.

יגאל תומריאן, תל-אביב

עיצות „אליפתח“

ברצוני לתת מספר עיצות לנמר אליפתח, אשר כתב פארימאץ הצטרף לפעולת הדקומנדו עוצרת הנשימה שלהם (העולם הזה 1637):

(א) לאדון החביב המחפה על חבריו (בתמונה העליונה): אני מציע לו לסלק את אצבעו מן ההדק, כי ברגע שילחץ עליו (המשך בעמוד 6)

ויטל שמפו

עשיר בויטמינים,

בעל ניחוח לימונים מרענן,

מעניק לשערך בריאות וחן.

ויטל שמפו להשיג בשופרת ענק

מפלסטיק או בשופרת רגילה.

המפיצים: חב' נורית בע"מ.

תוצרת ביח"ר נקה

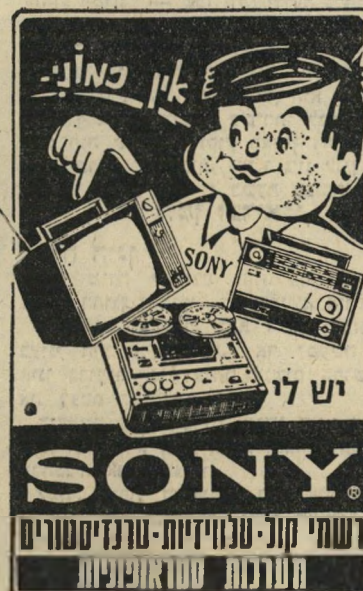
מחר במילואים?

התקן מכשיר אלקטרוני או-טומטי שיענה על קריאות הטלפון אליך בזמן העדרך.

אנו מספקים גם:

- ★ מגבירי טלפון
- ★ מכשירי הקלטה מקצועיים
- ★ BRENELL
- ★ שרות השכרה ותיקונים של כל סוגי מכשירי הקלטה
- ★ שרות הקלטה על סרטים ו-תקליטים בסטודיו ובשמחות מותאם לטיפ שלך.
- ★ שרות ישראלי להקלטה / רדיו דוקטור,

ת"א רחוב שלום עליכם 18, טלפון 244118

מכתבים

אינצידנטים

בכתבה "שכרו של בלש" (העולם הזה 1633) התפרסמו עובדות המייחסות למרשי, מר אהרון מלח, מעשים המהווים פגיעה חמורה בכבודו ובשמו הטוב, ואשר למעשה גרמו להשמצתו בעיני הבריות ואינצידנטים רבים.

העובדות שיוחסו למרשי הן משוללות כל

(המשך מעמוד 5)

יהרג את שני ידידיו העומדים לפניו, וכך יחסוך טירחה רבה לציונים.

(ב) לאדון הצעיר הנראה בתמונה שבתחתית המאמר, כשהוא מחזיק ברובה סער קלאשניקוב: האם לא לימדו אותו כדריכיו כי אסור להניח את כף היד על קנה הכלי? והו כלל יסודי של זהירות

חשוב לעקרת הבית

ספוסטיק
הכל מדביק!

דבק מגע
תוצרת ספן בע"מ עמק הירדן

המפיצים: "רינג", חברה לשווק והפצה בע"מ
ת"א, רח' הנגב 4 • טל. 39438
להשיג בחנויות ובסופרמרקטים

חינוך בקרית-מלאכי

מכתב השבוע

רבים ההורים, בעיקר בני הדור הצעיר, שבהגיע בנם הבכור לגיל בית-הספר, ניצבת בפניהם בעייה חמורה שפותרונה אינו בידם אלא בידי ההנהגה המקומית: היכן ילמד בוני? ברור שלו היתה בידם האפשרות, היו מבכרים בית-ספר מחוץ לקרית-מלאכי, והשאלה: מדוע זה? מה הם הליקויים בחינוך בבית-הספר הקיימים בקריה, עד כי ההורה מוכן להשקיע זמן ולהפסיד כסף, והחמיר מכל: לטלטל את בנו מדי יום לבית-ספר מחוץ לקריה.

אפשר לענות עליהם ולהצביע על אי-אלו עובדות מכאיבות.

(א) ההישגים הרבה ילדים מחוננים ומוכשרים אינם מגיעים אחריו כיתה ח' לרמה הארצית הבינונית, ולא אדבר על כאלו שגומרים ב"ס ועדיין אינם שולטים יפה בקריאה ובארבע פעולות החשבון.

(ב) החינוך צורת הדיבור של ילדינו, התנהגותם בבית ובחורב, מצביעים על הפקרות גמורה. המילים "בבקשה", "סליחה" וכו' אינן שגורות בפה.

(ג) ניצול כישרונות הרבה ילדים בעלי כישרונות כגון שירה, ציור, ספורט וכדומה, יכולים לתרום רבות ולגרום הנאה לתושבי קרית-מלאכי במופעים ציבוריים באירועי-השנה השונים. אלא שאין מי שידאג לניצולם.

אלה הינם טיפה מים הבעיות הניצבות בפני ההורה, והשאלה: היכן ההנהגה המקומית? מדוע אינם חושבים על הדור של מחר? מה עושים הממונים על החינוך בקריה?

השמעו בציבור על עריכת בוחר או סקר הניתן מטעם מחלקת החינוך המקומית? השמעו על יום התחרות ספורטיבית בין בתי-ספר או בתי-הספר הניתמכים עליידי המועצה?

לאן ימשיך החינוך להתדרדר ובאיזו נקודה שפלה תתעורר ההנהגה ותידאג להעלות את החינוך על דרך-המלך הרצויה עליידי ניצול הכוחות המקומיים המצויים כאן, שמחוסר השגחה, הכחנה ועיוור, הינם קוסמים על שמריהם.

ייתכן אולי שנעשה משהו, אבל רק בבחינת "יגעת ולא מצאת", ועל זה נאמר "אל תאמין".

אין אנו מעוניינים באישים שהאינטרס האישי שלהם קודם לצרכי הציבור, ולשכך הם נוהגים בהחלטות גמורה מהבעיות ומהאתגרים העומדים בפניהם ובלבד שמקומם בצמרת השלטון יישמר ויכובד.

מורה בכיתת-ספר יסודי, קרית-מלאכי

"ציפירוני"

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות

טלפונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב

* איתורי כתובות

* חקירות מסחריות

חליפות הירון
בגדים איכותיים

תנאים

ת"א שדר' מסדיק 19
אולמבוס 62 25 19 12

חיש-קל ובהצלחה תלמדו

(ב"ר 8 שיעורים של שעתיים)

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

ב-אולפן גרג (בר-קמא).

ת"א: גורדון 5, טל. 236209.

קורס חדש השבוע.

סטודיו לאמנות הקולנוע

מודיע על פתיחת קורסים מיוחדים לערב

בתאריך 20.2.69

המקצועות: בימוי קולנוע וטלוויזיה *
הסרטה קולנוע וטלוויזיה * תסריטאות
קולנוע וטלוויזיה בהדרכת תסריטאים
ובמאי סרטים עלילתיים.

פרטים והרשמה: "סטודיו לאמנות", רח' יצחק שדה

טל. 38289

34 ת"א

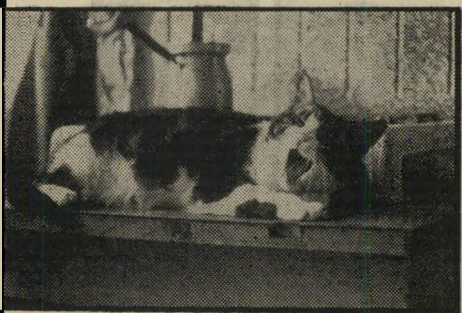
יסוד, ובחזאי שניתן לכם לקבוע אחרי חקירה ובדיקה שאכן אותן עובדות, המיוחסות למרשי, אינן נכונות ושמרשי לא היה כלל צד במשפט אשר בקשר אליו דוחה הכתבה הגיל.

עו"ד יוסף בן-מנשה, תל-אביב

● העולם הזה, שדיווח על התביעה ה"משפטית" אשר התבררה בפני בית-משפט השלום בתל-אביב, נוכח לדעת, לאחר חקירת עובדות המיקרה, שייחסה בסעות למר אהרון מלח את הדברים המפורסם באותה כתבה, וזאת על אף העובדה שמר מלח לא היה צד לאותו משפט. המערכת מביעה את צערה על כך.

תחרות הצילומים

מצורפת תמונה שצילמתי עבור תחרות הצילום הנערכת עלייכם.

תמונת השבוע

נושא התמונה: בבוקר — בין שעת הקימה לשתיית הקפה.

קדמן מל, ירושלים

● תמונת השבוע — ראה תצלום — מזכה את הקורא קלמן מל בפרס של 10 ל"י. הקוראים מתבקשים לשלוח את התצלום מ"ם להתחרות כשהם מודפסים על נייר מבריק.

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

בשימוש בנשק, הידוע לכל נער שיש לו רובה-אחורי,

(ג) לגבי האדון שנפצע, נאמר ברשימה כי "ידו נכווה כאשר גרר את הקלאשניקוב שלו מן הקנה הלוהט" — ממתי גוררים נשק? איך הגיעה ידו לקנה?

לסיכום אני מציע לכל חבורת השלומיא-לים הללו להסתלק מכל העניין המשעשע שהם מכנים אל-פתח. בסופו של דבר הם יהרגו איש את רעהו תוך כדי מישחקים. ובמידה ויהיה להם מזל ולא יעשו זאת — ידאגו להם הציונים.

מיקי אפרון, תל-אביב

איפה החוש האסמטי?

אומנם, מגיעה לכם ספיחה על הכתף על שהעזתם לפרסם את גיון לנזן והיפאנית שלו במערומוהם משני הכיוונים — דבר שכל ציתון אחר בארץ נמנע מלעשותו — אך בכל זאת רבותי — מה קרה לחוש ה"אסמטי" שלכם?

ניחא לי עם התמונה המגלה את אחורי "הזוג המזרחי" — שכן יוקר ידועה "כחובבת עכזוים" — אך תמונת השניים מלפנים — מועילה בכל המובנים!

ונדמה לי שאילו היה גופל העולם הזה (1638) לידיו של הקדוש-ברוך-הוא — היה האחרון מודה שניכשל ביצירתו לגבי השני יים: תוה של יוקר זקוק באופן דחוף ב"ר תר ליתדות ולסמוכות, ואילו גיון לנזן מז' כיר לי משום מה גנן בשעת עבודתו. ולכן זכריאל, כפרסבא

דיווח הוגן

אני מודה להעולם הזה (1636) בעד דיווחו ההוגן והמועיל על יצאניות אידלסון. היצאניות נחשבות, ללא הגיון, לבזויות בעיני החברה "הטובה". אך למעשה הן אינן גרועות מכל אותם אנשים החושבים את עצמם למוסריים.

היצאניות נותנת שירות אנשי חינוך לנוק, קים, ובוזה היא אינה שונה מאחת-רחמניה, מכתבנית או ממלצרית.

לכן, רדיפת היצאניות היא איחלת ו"רישעות מצד המשטרה, ומצד האנשים ה"טובים", הוואגים כל-כך למוסר של וולתם — בעוד הם עצמם נושאים "בכבוד" את קופת השרצים שלהם.

בועז ברזילי, תל-אביב

תמרורים

נישאו • בטכס אזרחי צנוע, בעיירה השחיית מורוס שליך לוזאן, אחרי אירוע סין של חודש אחד, שחקנית הקולנוע האמריקאית, ילידת בריסל, אודרי הפבורן

הפבורן ודוטי

(40). והפסיכיאטר האיטלקי אנדריה פאולו מאריו דוטי (30). אלה הם נישואיה השניים של אודרי, שהיתה נשואה לשחקן מל פרו, ממנו יש לה בן אחד.

נחוג • יום-הולדתו ה-60 של מי ס' היה בשנים 1941 עד 1946 מורה לתלמוד ולהיסטוריה בגימנסיה הרצליה, וחבר-כנסת מטעם המפלגה הרוחנית לאומית, מיום הקמת המדינה, והמשמש

כיום כשרהסעד ב' ממשלת הליכוד ה' לאומי — שלמה יוסף בורג. כ' יליד גרמניה, למד בורג באוניברסיטות ברלין ולייפציג ו' בבית-המדרש לרב' גיס בברלין. אחרי שגמר את לימודיו, לימד בורג בבתי ספר דתיים בגרמניה, וה' ומשעלה לארץ, ב'1939, נבחר כה' בר הועד-הפעל של ההסתדרות הציונית. תפקידו כשרהסעד אינו התפקיד הראשון אותו הוא ממלא במסגרת חברותו בממש' לתישראל — בעבר שימש בורג כשר-הבריאות ובתפקיד שר-הרוואר.

נחוג • יום-הולדתו ה-61 של השחקן והבמאי, המשחק מאז שנת 1950 בתיאטרון הקאמרי. זלמן לביא. לביוש, שהוא יליד ליטה, למד משפטים באוניברסיטה ה' ליטאית בקובנה, השתתף בהצגות הסטודיו התיאטרלית הפיברית בקובנה, עלה ארצה ב'1935, ומאז שיחק למעלה מ-50 תפקידים על במות שונות בארץ: בלהקת הקומדיה הארץ-ישראלית, במסאטא ובאוהל. עד ש' הגיע ב'1950 לקאמרי, בו הופיע במרבית ההצגות החשובות של התיאטרון.

נפטר • משטפים במוח, בגיל 43, בן-אחיו של נשיא-המדינה זלמן שור — לב רובשוב. רובשוב, שעלה לארץ לפני כשלוש שנים מרוסיה, יחד עם אביו ואחותו. גימנה בנעוריו עם תלמידי הקורפוס הדיפ' לומטי בלנינגרד, ולאחר שהחלו רדיפות ה' יהודים ואביו נאסר — התמסר ללימוד ה' שפה הסינית ותרבות-סין. לאחר עלותו ל' ארץ הצליח ללמוד עברית והיה מרצה לשפה הסינית באוניברסיטה העברית בירושלים.

נפטר • מהתקף-לב, בגיל 61, מי שכהן משנת 1949 כשופט בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ד"ר עזרא יורן. בשנת 1951 הושאל יורן מבית-המשפט, עליו משרד-החוק, כדי לייצג את ישראל כשגריר ביוגוסלביה ואחר בהולנד. ב'1957 חזר ל' ארץ, ומאז המשיך בתפקידו כשופט מחוזי.

נפטר • מהתקף-לב, בגיל 61, מי שכהן משנת 1949 כשופט בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ד"ר עזרא יורן. בשנת 1951 הושאל יורן מבית-המשפט, עליו משרד-החוק, כדי לייצג את ישראל כשגריר ביוגוסלביה ואחר בהולנד. ב'1957 חזר ל' ארץ, ומאז המשיך בתפקידו כשופט מחוזי.

נפטר • במרכז הרפואי בג'ורג'טאון, הסמוכה לוושינגטון, בגיל 75, מי שהיה בין השנים 1953 ו'1961 ראש סוכנות האינטלי-ג'נס המרכזית של ארצות-הברית — אלן דאלס. אלן דאלס, שהיה אחיו של ג'ון פוסטר דאלס המנוח, מי שהיה שר-החוץ האמריקאי, הואשם ב'61, עת כיהן כראש סוכנות הביון, כאחראי לפלישת הנפל ב' מפרץ החזירים בקובה, והעיתונות האמרי-קאית הטיחה בו האשמות על שיוס' ה'ביצע בלתי-חוקי ובלתי-מוסרי זה' ואילו סוכנות הידיעות הרוסית טאט הגדירה אותו כאדם ששנא שינאה עמוקה את בריה"מ. לאחר התפטרותו ב'61 מסיכנות הביון, נתמנה דאלס כחבר בוועדת וורן, שחקרה את נסי-בות הרצח של הנשיא קנדי, והואשם כי חיפה בה על מחולי הסיאייאיי.

...היא והוא !

היא מחליקה על פני השלג.
הוא מחליק על פניך
מבלי שתחוש בו.

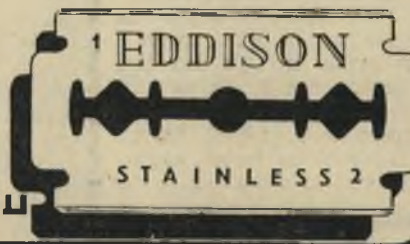

Edison
STAINLESS

I.C.I. ENGLAND עם הציפוי הפולימרי של

"אדיסון" מגלה יותר

מכל סבין אחר!

תמיד לידך...

דיוה
diva

הקרם לידים
המוחלט ביותר !

נגד מחלקי העולם

תאונות הבשרים

רצינות וכבדה — של העיתון העולם הזה שהוקרא, עד כמה שניתן, מעל במת הכנסת. והיא מייד הציעה ועדה של הכנסת. חוששני שהיא לא חשבה די לפני שהציעה הצעה זו. אזלי מפני ההתרגשות הגדולה. אתמול נתמנתה ועדה בראשותו של מי שהיה נשיא בית המשפט העליון. ואין להעלות על הדעת, שאפילו חברי הכנסת אחר

„קודמי סיים את נאומו בענייני שמיים. אני אדבר על בשרי ודם“ במילים אלה פתחתי את נאומו על תקציב משרד המיסחר והתעשייה.

לא היה זה נאום רגיל. קראתי מילולית את הדו"ח הסנציוני שהוכן עליידי צוות החוקרים של העולם הזה, שעיקרו פורסמו בגיליון האחרון. הפעם ריתקו הדברים אף את הח"כים המעטים שנכחו באולם — עד כי יו"ר הישיבה שכח להפסיק אותי בגמר 10 הדקות שלנו, ודיברתי זמן כפול. היה לדברים המשך במקום. ח"כ שולמית אלוני פתחה את נאומה כלהלן:

שולמית אלוני: אי אפשר שלו לגעת בבשר הקפוא... לא הייתי מרחיבה את הייבור על כך, לאחר הודעתו של שר המיסחר והתעשייה, אילולא האינפורמציה שהובאה עכשיו עליידי חברי הכנסת אבנרי. כל מה שאני רוצה לומר בעניין זה הוא המיסאזלה שלמחנה האינדיאני הציבורית יסכים השר, שאותה ועדה שמינה — או עומד למנות — לבדיקת העניין, אם אפשר — שתהיה ועדה של הכנסת, ועדה של הכנסת תקבע את המצב על כל צדדיו.

הדברים הרגילו את השר זאב שרף, שי בדרך כלל אינו נוח להתרגו, וכאשר קם לסכם את החיכוך פתח בהתקפה עלי ועל שולמית אלוני: **השר שרף:** ... חברת הכנסת אלוני התרגשה מקריאת המחקר של „צוות המחקר“ — איזה שימוש במילה מחקר, זו מילה קר

הכנסת התאחדה מקיר אל קיר — מן המרכז החופשי ועד ריקת. איחוד לדוגמה. מה הביא לכך? מה יכול להביא לכך? רק דבר אחד: חלוקת-שלל. ואכן: לדיון עמדה הצעת-החוק המשותפת של סיעות מע"י, מפ"ם, גח"ל, מפד"ל ול"ע לחלק 14,640,000 מכספי משלם-המיסים למפלגות, באיצטלה של מימון הבחירות. אולי מעניין את הבורח כמה הבריכת הכסף נכחו בישיבה, בה נתקבלה החלטה זו? היו רגעים בעת החיכוך שבהם מנתי שמונה נוכחים, מלבד הנואם, יו"ר הישיבה ואני. כשהגיעה העת להצביע, השתמשתי בזכותי לחבוע מגיין רשמי של קולות. כך נקבע בפרוטוקול כי 24 ח"כים הצביעו בעד החוק, ואילו נגדו הצביעו 2: אני ושולמית אלוני. שלא יקבל הקצבה לפי ההצעה. (מיקונים, שהודיע כי יצביע נגד, חזר לתל-אביב לפני כן.) אולי כאי לרשום למען ההיסטוריה מי היו הנוכחים והמצביעים. אני אישיה ספרתי רק 22, מלבד, ואני יודע איך נמנו 3 ידדים נוספות:

רשימת הנוכחים: המערך — 7 מתוך 63 (סרדינט, קרגמן, אזניה, ברעם, פישר, גבי כהן, שטייטוב, גח"ל — 7 מתוך 22 (באד, אברמוב, פרלשטיין, קלינגהופר, בן-אליעזר, סרלין, מגורי-כהן). מפד"ל — 2 מתוך 11 (סנהוראי, חזני). ל"ע — 2 מתוך 4 (גולן, אליעד). ס"ח — 2 מתוך 3 (שוטק, טיאר). פא"י — 1 מתוך 2 (ירדיגר). 1 כרנצידון. נעדרו כליל: רק"ח, אגו"י, מק"י, הסינות הערביות ובן-גוריון.

★ ★ ★

אף שהייתי רק הנואם השמיני בחיכוך זה, היה ברור מראש לכל רי שיתנו הוא מוקד ההתקפה על הצעת-החוק. לכן נערכה עלי התקפה אישית מרוכזת עוד לפני שפתחתי את הפה — התקפה שירדה לעיתים להתמוות של שינאה ארסית. היה ברור כי בשנה הרביעית של הימצאות סיעתנו בכנסת, עדיין היא שואה על הבוסים המפלגתיים כמו ביומה הראשון. אין זה מסליא. כי הצעת חוק מימון-המפלגות, באיצטלה של מימון הבחירות, מוכיחה שוב את המצב האמיתי בכנסת: הקארטל הכל-מפלגתי מצד אחד, סיעת-היחיד שלנו מצד שני. בחדאי היה יותר נוח לקארטל זה אילו היה קולנו נאלם בכנסת.

ועוד דבר הוכח: שמי שרוצה לקבל כותרת שמנה בעיתון, יחד עם תמונתו — צריך רק להשמיק את סיעתו. ולראייה: השמעותי של באדן זכו לפירסומת רבתי — מבלי שניתן מקום לצד שלנו של החיכוך.

מי זקוק לפסיכיאטר?

אינני יודע, ומלמד אותנו מוסר. **אורי אבנרי:** העיתון לא מימן את הרשימה.

★ ★ ★

יוחנן באדר: ... חוק זה פירושו צמצום הוצאות אני בודק מדי פעם, מכל המקורות שיש לי — ויש לי מקורות... **אריה כהיר:** אבל מי מבטיח את זה?

אורי אבנרי: איש לא יבטיח. **יוחנן באדר:** אל תפריע לי. ממילא לא תצליח להפריע לי, אז שב בשקט.

... אשרי זה היכול להיות תלוי רק באלה הקונים ספרות פורנוגרפית. אל נחשוב שדרוש כישרון רב לאסוף תמונות פורנוגרפיות ולהפיס אותן, לצורכי אלה הר"ר צים לראות תמונות אלה, בכל פינת-רחוב, בסביבה מסוימת בפאריס, מוכרים צילומים כאלה בלי עיתון...

אבנרי: דברך היום הן שטויות פאתטיות! **יוחנן באדר:** זה מיקצוע להיות זה פורנוגרפיה. זה מיקצוע מאוד דומה וקרוב, למרות שאיננו זהה עם מיקצוע אחר... **אורי אבנרי:** זה כל מה שיש לך להגיד להגנה על חוק זה? זה פאתטי מאוד! על ראשו של מישהו בוער הכובע!

★ ★ ★

יוחנן באדר: ... חברי הכנסת אבנרי מציע כאן להקטין את משכורת חברי הכנסת למחצית. הוא הגיש הסתייגות להוריד מן התקציב סכום מסוים ממשכורת הח"כ.

אבנרי: מי שיבוא לכנסת, יקבל משכורת. **באדר:** כל אחד יכול להיות מפורנוגרפיה. **אבנרי:** אתה זקוק כבר לפסיכיאטר. ה' התעסקות שלך פורנוגרפיה חשודה מאוד.

★ ★ ★

יוחנן באדר: ... משכורת חברי הכנסת היא בסך ובאופן-פינה לדמוקרטיה בי מדינה. מי שהיום מסכים להוריד אותה מ-1250 ל"י ברוטו ל-600 ל"י... **אורי אבנרי:** מי מציע זאת? **יוחנן באדר:** יש הסתייגות כזאת של. היא רשומה.

אורי אבנרי: אני מציע כי מי שלא יבוא לעבודה בכנסת, לא יקבל משכורת בכנסת. שחבר הכנסת מרדור לא יקבל משכורת. שכל הספסלים הריקים של סיעת גח"ל לא יקבלו משכורת! (באותו רגע ישב שלוש ח"כים על 22 ספסלי גח"ל.) אינני משלם מסים כדי שהמדינה תשלם משכורת למקומות ריקים!

★ ★ ★

אחר-כך ניפנף באדר, שיצא מכיל, בהאש

ח"כ באדר

תונות וכלפי הסיעה היחידה הלוחמת בה עיקביות — סיעתנו. השבוע, בוויכוח על חוק מימון-המפ" לנות, יצא באדר להתקפת-מחץ אישית עלי, עוד לפני שאמרתי את המילה ה' ראשונה בוויכוח. הדבר הביא להתנשנות יות קיצוניות. למשל:

יוחנן באדר: ... אני מתפלא על חבר הכנסת אבנרי. הוא לקח לעצמו סמכות ללמד את כולנו מוסר. הוא אפילו אינו חושב על כך שהדבר בעצמו אומר דרשני. הוא נכנס לכנסת בזכות העיתון שעל פניה נגיד, סילפני-מוסר והתקפות אישיות, ועל גבו אקצ למטה מהז — פורנוגרפיה. אינני יודע מה מממן את העיתון הזה, איזה משני הצדדים. הוא יודע ואני יודע — שנינו יחד יודעים, ואחר-כך מימון הוא שנינו יחד יודעים (עצמו אן מחנך).

אלוני ואבנרי

יבוא למחרת היום ויציע, מתוך שיקול-דעת, הצעה זאת שהציעה ח"כ אלוני. היתה ועדה פנימית של שלושה עובדי המשרד...

אורי אבנרי: מה המסקנות? מה הסוד? **השר שרף:** אני מחליט מה הסוד, כשם שאחזק מחליט מה לפרסם ומה לא לפרסם. שווים, ולי, בעבודה שלי, יש אותה זכות.

בשלב מסוים של ויכוח זה נכחו בכנסת, מלבד הנואם, השר, היו"ר ואני — שישה חברי-כנסת.

שכר קצינים וכלא צבאי

בין עשרות השאלות שהגשנו השבוע, היו השאלות הבאות: **לשר האוצר:** כמה יעסוק פקיד השומה לגביית מיוחדות במס'ה-הכנסת?

הסענה כי סיעתנו התנגדה לתשלום של הקצבות ישירות לסיעות הכנסת לשם החזקת מוזיקה. ואף יותר על ההקצבה שלה (כ-150 ל"י לחודש) — וחזרה בה לאחר מכן מן הסירוב לקבל את ההקצבה. (התנגדנו לשיטה זו, מפני שראינו בה — בצדק — תקדים לחלוקת כספי הציבור למפלגות. תבענו כי הכנסת עצמה תעמיד לרשות הסיעות מנגנון פקידותי מתאים, כדי לאפשר להן את עבודתן התקינה. סיעתנו, המקבלת שכר של ח"כ אחד, מחזיקה בכנסת שלושה אנשים: אותי, את היועץ הפרלמנטי טרי והמשפטי אגנון זכרוננו, ומזכירה.)

התנגשויות רצופות, אם כי קצת פחות חריפות, התנהלו לאורך כל החיכוך, כשר נציגי מפ"ם, גח"ל מתחרים ביניהם בהתקפות אישיות עלי. בקריאות-הביניים שלי הפרכתי בו במקום את הסענות החסרי דות של בעלי הצעת-החוק: כאילו יש בה כדי להטיל ביקורת אמיתית על המפלגות, כאילו היא מונעת ביזבזו בבחירות, כאילו היא מונעת מהמפלגות לסחוט כסף מחברות התלויות ברשימות ממשלתיים ולגבות דמי סחיטה ממגופולים ציבוריים על חשבון הצרכן.

חוששני כי בתום ויכוח זה לא הייתי פופולרי ביותר — וכי אי-פופולריות זו עוד תגבר כאשר יקראו עסקני-המפלגות את ההסתייגויות שהגשנו להצעה לקראת ה' בכנסת הבאה.

לשר הביטחון: האם נדונה העלת שכר אנשי צבא הקבע, מה הוחלט? לשר המשטרה: האם תבוע המשטרה ממנהלי הבנקים לשנות את סדרי הביטחון הקיימים בסניפיהם, אחרי מעשי השוד האחרונים?

לשר המשטרה: האם נכון כי בעובדיו של השר בכור שיטיות זל נמצאו מיסמי כים המסלים אור חדש על פרשת רצח ארלוזורוב?

לשר החוק: באילו נסיבות נערכה הפנישה הסודית בין ובין גונאר יארינג בשווייץ?

לשר הביטחון: האם נכון כי השטפון בצפון סיכין את חייהם של מאות אסירים בכלא צבאי?

לשר המיסחר והתעשייה: האם נכון הוא שהממשלה מכריחה את בתי-הקירור להפר את הוראות הוטרונרים ביחס לאופן החזקת הבשר הקפוא?

לשר החוק: מתי נודע למשרד-החוק לראשונה על פסק-דין המוות בע"י ראק? האם לא הובאו הדברים לידיעת עיתונאי החוק?

לשר התחבורה: האם מתכוון משרד התחבורה לבצע ריאורגניזציה של התחבורה בתל-אביב? מה הם פרטי התוכנית?

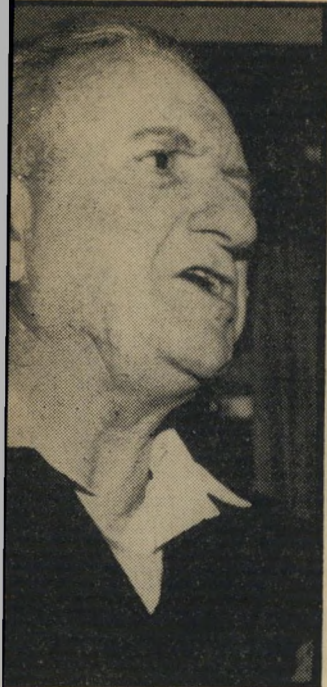
לשר הפיתוח: מה היה מקור התקלה שהביאה להפסקת החשמל בחלקים נרחבים של הארץ?

לשר הפנים: מה פעל המשרד כדי להגיש סעד ליישובים שנפגעו בשט"פ פזנות?

לשר האוצר: האם נכון כי מינהל ההכנסות החליט להגדיל את המקדמות של העצמאיים והחברות למס'ה-הכנסת?

לשר המיסחר והתעשייה: האם נכון שצה"ל החזיר לפני שלושה חודשים 360 טון בשר, מפני שלא התאימו לדרישתו?

לשר הביטחון: האם אסר השר על אנשי צבא להשתתף בחוג לאינפורמציה של מש"נ?

כת גח"ל — נתנו לגח"ל, כאילו לא פרשו ממנה אנשי המרכז החופשי, רצו שהמרכז החופשי לא יתנגד — נתנו למרכז החופשי, רצו ליצור את ההרמוניה הזאת של יד רוח חצת יד — ואת חבר הכנסת דויד בן-גוריון השאירו בחוץ. הוא לא נחנץ לקבוצה הזאת.

אם כבר עשיתי את הדבר הפסול של חוק המזכיר את הישגות המפורי שים של כל מי קבלי ההקצבה, יכולתם לרשום גם את בן-גוריון יין.

קריאה:

אורי אבנרי: אני קורא את הצעת החוק ויקטור שמיטוב: חבר הכנסת דויד בן-גוריון רוצה שיכירו בו כטיטה.

אורי אבנרי: לא ייתכן שלא לתת לחבר הכנסת בן-גוריון את התשלום בעד עשרה מנדטים, גח"ל מקבלת הקצבה בעד 26 מנדטים, למרות שפרשו ממנה ארבעה איש שום הבדל בין עשרת המנדטים של רפ"י לבין 26 המנדטים של גח"ל. או שכולם מקבלים לפי העיקרון הזה, או שאף אחד אינו מקבל!

הגנבים ימשיכו לגנוב!

לגבי גודל הסכום: זהו סכום מוגזם מאין כמוהו. הוא אינו דרוש. אפשר להסתפק בהרבה פחות, אם הממשלה תעמיד לרשות הרשימות את המכשירים שהיא צריכה להעמיד לרשות.

כאשר זיכרתי קודם לכן על העמדת פנים, התכוונתי קודם כל להגבלת ההוצאות וההתרחקות.

באים כאן בטענה משונה מאוד. אומרים: "גנבנו, שיקרנו, עשינו דברים לא כשרים, רימינו את מס ההכנסה". לא כל אחד קם ואמר: "גם אנחנו עשינו זאת" אך אלה שדיברו התכוונו לכך.

הם אמרו, כאילו: "כדי לפטור אותי מהיום מן הצורך לגנוב, להעלים, לשקר ולרמות, תנו לי את הכסף הזה, ולהבא לא אעשה זאת". זהו נימוק משונה מאוד!

אולם הדבר עצמו אינו נכון, מפני שאין בחוק הזה כל הגבלה על התרומות, באותן הדרכים הפסולות שזה חלק מהן נרמזו כאן, (כמו פרשת קואופרטיב דן, כשיושבראש ועדת הכלכלה של הכנסת, איש גח"ל, לקח, בשם מפלגתו, תרומה מדי, קואופרטיב החלוי בו).

אין כאן כל איסור כזה. איזו רציתם באמת רק להגביל את ההוצאות, ולהטיל עליהן ביקורת, ויכולתם להביא חוק להגבלת ההוצאות הבחירות בלי קשר למומון הבחירות.

הדוגמה הקלאסית להעמדת פנים זו היא פרשת הסעת הבחורים. ההוצאה העיקרית ביום הבחירות אינה קשורה דחקה בהסעת הבחורים בין הערים. המפלגות רצו להיפטר מזה, כי זה לא כדאי להן, ולכן הטילו זאת על המדינה, זוהי דרך אלגנטית.

ההוצאה העיקרית קשורה בהסעת הבחורים בתוך הערים עצמן. כאן קיימת התחרות פרועה בין המפלגות הגדולות, כל משאית וכל מונית בארץ מגויסת כדי להביא בחורים לקלפי, בתוך עיר מגוריהם.

על כך לא חל כל איסור בהצעת החוק החסודה הזאת!

הקיצוצים יביאו העירה את המשאיות שלהם, שנרכשו בעזרה ממשלתית לשם הובלת תוצרת חקלאית — ראשי כרוב ולא ראשי-בחורים. המפלגות ישכרו את המוניות להמוניהן. זה יהיה מחוץ לביקורת. תמצא הדרך איך להעביר זאת בצורה ליגאלית דרך הביקורת.

החוק הזה, כמות שהוא, אינו כשר, אינו נחוץ, אינו היגיוני, אינו נקי, אינו מבטיח שום יסוד דמוקרטי, ואני אצביע נגדו.

נאום זה על הצעת החוק למימון מפלגות הרותיה את הכנסת וגרם להתקפת זעם כללית על אורי אבנרי:

אורי אבנרי: אין כל הגיון האומר כי המפלגה של כם, המערך, הכריש הזה עם 64 החברים, צריך לקבל 64 פעמים יותר ממק"י, למשל.

הרי מק"י צריכה להופיע בכל כפר, בכל עיר, היא מוכר רחה לקיים אסיפות, היא מוכרחה לפרסם מודעות. האם אתם עושים כל זאת 64 פעמים יותר מאשר מק"י?

זהו אבסורד! זהו שקר מוסכם, שעליו הסכימו בניכם כדי לסכר את אוזניהם של מי שאינם מבין, של מי שנמצא רחוק מכאן. אך היושבים כאן יודעים שזהו שקר מוסכם.

דין לא יקבל כלום!

יש עוד אבסורד בהצעת חוק זו, אבסורד שאינו נוגע לי, כי אין לי כסף. גם בבחירות הבאות לא אוציא יותר מאשר הוצאתי בבחירות הקודמות.

ברוך אזניה: נניח: אין לי כסף, אין לי הכנסה.

אורי אבנרי: תנועתי היתה התנועה היחידה אחרי הבחירות האחרונות שפירסמה פירוט של חשבונותיה, וכל עסקן מפלגתי ממוחז כמון יכול לקחת את הדוח הזה ולהיווכח מייד שהוא נכון. אי אפשר להסתיר הוצאות בחירות. אני הוצאתי 45 אלף ל"י. איזו היו לי יותר, הייתי מוציא יותר, אך לא היו לי יותר.

ובכן: הצעת החוק קובעת לא רק מפתח מעוזת בין המפלגות, בחלוקת ההקצבות. היא גם קובעת שאסור לשום

כבוד היושבראש, כנסת נכבדה.

אקדים לדברי היום, כפי שהקדמתי לדברי בדיון הטרומי, שאין אנו מתנגדים עקרונית לרעיון של מימון מפלגות של מערכת הבחירות, בתנאי שהוא יתבסס על שלושה: על הנקיון, על החיסכון ועל השוויון.

אך הצעת חוק זו, המונחת לפנינו, פסולה בעיני מעיקרה. אצביע נגדה היום, כפי שהצבעתי נגדה בדיון הטרומי.

הצעת החוק משקפת את אופי המיסד בארץ, יותר מכל חוק שבא אירפעם לכנסת הזאת. ואפי' הדיון שהתקיים כאן היום מוכיח זאת אף הוא יותר מכל דיון אחר.

איזו הארמוניה עילאית מקיר אל קיר!

אחיזת-עיניים והעמדת-פנים

זהו כימסד המבוסס על פדאציה של עסקי-מפלגות, על קארטל של מנגנון, של בוסים. הצעת חוק זו באה לבצר את הקארטל הזה של מה שכינה חברי הכנסת באדר בשם "מפלגות היסטוריות".

כל זה מובא לכאן בריקמה של אחיזת-עיניים והעמדת פנים. כל זה מובא כאן בתכסיס של "הקוואק הנגול"י! בעצקה של "תיפסו את הגנב! הצילו את הדמוקראטיה!" אתם אומרים: "הדמוקראטיה זה פארלמנט, הפארלמנט זה המפלגות, המפלגות זה אנחנו." נכון, דמוקראטיה זה פארלמנט. נכון כי ה-

מימון הבחירות - קנונייה עכורה!

פארלמנט מכוסס על מפלגות. אך לא המפלגות האלה, ולא המימסד הזה!

אין צורך בכסף למפלגות

כבוד היושבראש, העיקרון של מימון הוצאות הבחירות של המפלגות הוא עיקרון פסול.

הדרך הנאותה למימון למזון בחירות היא הדרך שהונהגה לגבי השידורים ברדיו. תעמיר המדינה לרשות רשומות המועמדים את המכשירים הדרושים לניהול מערכת הבחירות: את הרדיו, את הטלוויזיה, את לוחות המודעות, את הפלאקאטים, את האולמות — וכל זאת על פי הכללים של שוויון סביר.

אילו הופעלה הטלוויזיה בבחירות כפי שצריכה להיות מופעלת, אילו הועמדה הטלוויזיה לרשות דברי המפלגות מדי ערב בערב בשבועיים האחרונים לפני יום הבחירות, כי אז כל 15 מיליון הלירות היו מיותרים.

אז היינו רואים מערכת בחירות אמיתית. נציגי המפלגות היו מופיעים בטלוויזיה ומסבירים את מצעיהם, מתווכחים ביניהם, והעם היה מכריע ביניהם. זה נקרא מימון ממלכתי של בחירות דמוקרטיות אמיתיות.

הקפאת המימסד הקיים

לא זה בלבד שהוחלט לחלק כסף בין המפלגות. ההצעה המוצעת כאן, משמעותה: הקפאה מוחלטת של המימסד כפי שהוא.

ולא רק המפלגות הקיימות מוקפאות, אלא גם יחסי הכוחות בין המפלגות הקיימות. נקבע מראש שהמפלגה הגדולה תקבל סכום לאין שיעור גדול יותר מכל כוח ציבורי וודש. רשימה חדשה לגמרי לא תקבל שום הקצבה. רשימה כימעט חדשה, הקיימת כבר בכנסת, תקבל איזו שהיא הקצבה. אבל מפלגות-הליחיתן, מפלגות-הכרישים, מקבלות לאין-שיעור יותר.

ישראל קרגמן: מה זאת אומרת "לאין שיעור"?

אורי אבנרי: אדוני ראש-הממשלה, זהו רק אחת מכמה פרשות בזמן האחרון, בהן הואשמו שרים באמירת אי-אמת — כגון פרשת ישעיהו. האם כבוד ראש-הממשלה שלה אינו סבור שכאשר עיתון מכובד, או היסטוריון מכובד, מאשימים שר באי-אמת רת אמת, יהיה זה בריא שאותו שר יבוא לציבור ויוכיח שאמר אמת?

לוי אשכול: מסופקני אם זוהי שאלה נוספת. אבל ישפוט היושבראש.

הי"ר יוסף פרידן: על זה ישפוט ראש-הממשלה, אם הוא רוצה להשיב או לא.

לוי אשכול: זו שאלה נוספת? אני

ממשלה להתייחס לדברים אלה של ברזוהר. **לוי אשכול:** אין לי אלא לחזור על הדברים שמסרתי בתשובתי לשאלתה של

הצלה בעיראק

בשבוע שעבר הגשנו את ההצעות הרחופות הבאות לסדר-היום:

- פעולה מיידית להצלת יהודי עיראק.
- הנסיבות שבהן חזר בו סגן-ראש-הממשלה יגאל אלון מחתימתו והקמת פורום פנימי בממשלה לדיון בענייני ביטחון.

האם משקרים השרים?

שאלתה מס' 6137 הוגשה עלידינו אחרי שהשיב ראש-הממשלה, בתשובה לשאלתה של נתן פלד, להאשמות שהעלה **מיכאל ברזוהר** נגד השר אבא אבן, כאילו מסר ד"ח כוזב לממשלה ערב מלחמת ששת הימים.

בעקבות אותה תשובה של אשכול, פירסם ברזוהר מכתב גלוי, בו השיב לדברי ראש-הממשלה ופירס את האשמותיו, ותוך כדי כך הזכיר אגירת של הגנאי גיוסנון ללוי

במדינה

העם

ימי החרדה החדשים

אִי־אפשר היה להכיר את מערכות־החזן של ישראל, בשבוע האחרון. מצב המדינה, בעיני דעת־הקהל העולמית, השתנה מן ה־קצה אל הקצה. שוב היו המפגינים פרו־ישראליים, שוב היתה אהדתם ודאגתם של כותבי הכאמרים הראשיים נתונה לישראל. "זה מזכיר לי את ימי החרדה שלפני מלחמת־ששת־הימים", דיווח איש משרד החוץ, שחזר מלונדון ורומא. הסיבה היתה ברורה: התליות הנפשעות בעיראק, ימי החרדה שבאו בעיקבות תליית התשעה החזו את החרדה שקדמה למלחמה.

יחסים מרחביים המערך המתמוטט

בין שוללי התליות בלטו רוב המדינות הערביות. כי מעשה האמוק של שליטי בגדאד בא בדיוק ברגע שהמיתקפה המדינית הערבית־סובייטית־צרפתית הגיעה לשיא. ההכרזות הראשונות של הנשיא ניקסון אף נחשבו בקאהיר כמעודדות ביותר, וגר־אה היה שאומנם יתכנס הפורום המיוחד של ארבע המעצמות, אשר ידון בכפיית הסדר על הצדדים הלוחמים במרחב. בקאהיר עצמה התכנסו נציגי 47 מדינות — כמה מהם בדרג הגבוה ביותר של אר־צם — כדי להביע את תמיכתם בעולם ה־ערבי. ראשי הממשלות הספיקו להשמיע את נאומיהם המכבה שלהם, ולגנות את ישרא־ל על מגמותיה וכיבושיה. נותר רק לנסח את ההחלטות בישיבות המצומצמות של ועדות־הניסוח. ואז באו התליות בבגדאד.

המודהים מסתייגים. לפתע חזל ה־עולם לדבר על נוקשותם ואכזריותם של הישראלים, ועל אי־הצדק שבמישור־הכיבוש הישראלי. מיפלת השינאה העיוורת של הערבים צוירה בצבעים העזים ביותר ש־ברשות ההסברה הישראלית, שביקשה להח־דיר מסקנה אחת: עם אנשים כאלה — איך אפשר לדבר על שלום?

דובריו של ניקסון החלו מסתייגים לפתע מהצורך לקבל הכרעה דחופה וחד־משמעית. באי ועידת הסולידאריות נחלקו גם הם לשני מחנות. מישלחות רבות — בעיקר מהמערב — שהיו מוכנות קודם לכן לקבל האירגונים הפלסטיניים, החלו מסתייגות מהם.

אולימפיזם מקאהיר. מול המערך המתמוטט, נאלץ עבד־אל־נאצר להיכנס ל־פעולה. הוא הורה לנציגיו לתקוף את המע־שה בבגדאד, והוא עצמו השמיע קריאה למען הסדר כהיר עם ישראל. הוא גשע מתון ופייסני במיוחד, התאמץ להעלות שוב את עגלת המרחב לפסים של הסדר מדיני. "אחרת", הזהיר, "אצטורך להציע לעמי דרך־פעולה אחרת".

הארכה שהוא קבע: ארבעה חודשים בל־בד. ואז, רמז, לא יוכל אפילו הוא לעמוד בפני תביעת מיהל הקיצוניים, המתנגדים לכל הסדר מדיני עם ישראל.

בירושלים לא הבהיל אולימפיזם זה את ראשי המדיניות. השאלה היתה רק: איזה רושם יעשה בחשיגנטון, המחזיקה בידיה את ההכרעה?

מה קורה בלבנון?

"מה יהשוב השער העליון" על ממשלתו החדשה? רק שסולטן לא יתרגו וישלח את שכיריו להעניש אותנו!" זה מה שעורך זה מונד לענייני המרחב, אריק רולו, שמע בשבוע שעבר במערכת אחד היומונים הגדולים בלבנון. העיתונאים הלבנוניים שאלו את עצמם, ספק בהומור, מה עלולה להיות נגובת ממשלת־ישראל על הרכב ממשלתו החדשה של רשיד כראמה. כי, לדברי רולו, משוים לבנונים רבים את ישראל לקיסרות העותומנית ב־שיא שליטתה על העולם הערבי; ואת משה דיין לסולטן.

מאחורי השואות אלה, ניצב פחדם ה־עמוק של תושבי לבנון מפני עוצמתה ה־

* כינוי לממשלה העותומנית, שבא לה משער הבזל הגבוה, בבכניסה לבניין ה־ממשלה באיסטנבול.

ישראליים פוזרו הפגנת תלמידות. הוא בא לבקרה בבית־החולים. לפתע פרצה תיגרה בין כמה מבני המקום לבין חיילים. חברו (מימין) ושוטר מקומי גוררים אותו מהמקום, אחרי שספג מהלומות.

הכינוי השלישי ברשימתו של אבו אל־פחם היה זה של "פאטם" — והוא הוביל את אנשי הביטחון לביתה של פאטמה עפא־נה, מורה בת 24 משכונת אל־זיתון בעזה. "נכון", השיבה פאטמה, "חילקתי כספים. אבל זאת היתה צדקה, וצדקה יש לתת בס־תר". הצרה היתה רק, שנימצאו אצלה דו־חות על מארבים וסירי צבא.

תושבי עזה התרגלו לכחזה של גברים המובלים תחת מישמר לבית האבן הק־טן, ברחובה הראשי של העיר, אשר עליו מתנוסס שלט עברי־ערבי "בית המשפט הצבאי — עזה". אבל זו היתה הפעם ה־ראשונה שהובאו לשם נערות. לכן היתה ההתרגשות בעיר גדולה.

במיוחד סערו תלמידות בתי־הספר. כאשר הופצה השמועה, ביום הראשון של השבוע, כי נהלה נהרגה עלידי היהודים, בעת עינוי יים בבית הכלא, יצאו התלמידות להפגין. ואילו נהלה עצמה ישבה אותה שעה בין שתי שוטרות צבאיות, באולם הקטן והעלוב של בית־המשפט — והמשיכה לחייך.

הגבר המחננות מכאבים, באמצע התמונה, הוא אחיה של תלמידה ב־תיספר תיכון בעזה. אחותו נפצעה יום קודם לכן, כאשר חיילים

תמונה של יומיום בעזה: תלמידות בית־הספר התיכון עוזבות את חצר בית־הספר, בדרכן הביתה. ילדים עומדים מולם, למנוע הפגנות. הסבירה המנהלת: "הבנות נרגשות בגלל המשפט."

בנות בחדות

רק לדבר אחד התייחסה ברצינות: הידיעה שפורטמה בידעות אחרונות — ושתוכנה תורגם לה — כאילו שכבה במיטה אחת בין שני שוטרים, כאשר נעצרה. והלא שני השוטרים — דודה ובן־דודה — נעצרו יים לפניה, והוותות לתפיסתם נתפסה גם היא. פרקליטה מיהל הפגיעה בכבודו, והשרי פט ניסה להרגיעו: "זה התפרסם רק בעב־רית, לא בערבית..."

אל שימשו גם כסוכני מודיעין ברשת של רב־סרן אל־חטיב. דווקא דודה של נהלה התגלה כדברן מופלג: הוא גילה כי הכינוי "חיכמת" והמספר 1015 מתייחסים לאחיי־ניתו. הוא גם עזר לתוקריו לפענח את ה־כינוי "עזת" והמספר הסידורי 132 שלצידו. כך הגיעו לחברה השנייה של החולייה ה־שית: פאטמה מורתגיא, 17, בת למשפחה ענייה, ארוסה לצעיר הנמצא בכוחית.

אורח שבא להן בביתו של תאפיד אל־ביד הוקן שלא היה אירח רגיל. חסן אל־חטיב שירת כרב־סרן בצבא השחרור ל־שוקיירי, והוא ירד למחתרת מייד אחרי יבוש הרצועה בידי צה־ל. בעזרת אנשי־ישת שאירגן, הצליח לבצע מספר פעולות בלה, לפני שעבר את התעלה למצרים. אך חשוב יותר מפעולות החבלה היה וס הבנות לשורות האירגון. הפעילה ה־אשונה שהוא גייס היתה נהלה, בתו ה־מיגרסית בת 19 של אל־ביד הוקן. וא השביע אותה אימונים לאירגון השיח־ור, העניק לה את הכינוי המחתרתי "חיכ־ת" והמספר הסידורי 1015. לפני שנפרד נטו הפקיד בידיה 250 ל"ה, אותן היה ליה לשלם לשלושה שוטרים מקימים. מכיוון ששניים מהשוטרים היו קרוביה ל נהלה — דוד ובן־דוד — נראה ה־ידור בטוח למדי. הנערה הממושקפת תבקשה לאסוף בעצמה אינפורמציה על ניעות צבא, מארבים ומשתייפיעודה, לרכו ייעות דומות מפי שלושת השוטרים — את כל זה להעביר לכתובת שנמסרה לה. מה שהרב־סרן לא אמר לה הוא, כי אחרי והוא עצמו עזב את הרצועה נשאר במקום פקד אחר של האירגון: צעיר עזתי בשם ב־אל־קאדר אבו אל־פחם.

שלוש בדרך לכלא

נהלה אל־ביד, פטמה מורתגיא ופטמה עפאנה, כמה דקות אחרי שבית־המשפט הצבאי בעזה מצא אותן אשמות בשייכות לאירגון השחרור הפלסטיני, ודן אותן לשנתיים־שלוש של מאסר. הן צולמו לפני עלותן למכונת האסירים, כשמטביכן מתקלהים קרוביהן וסקרנים.

סוכנות

1015

ל פני שמועות אחדים נעצר אבו אל־פחם בידי אנשי הביטחון. הם מצא־צלו רשימה כתובה בכתב־סתר: כינויים, יספרים וסכומי כסף.

חקירה קצרה הובילה את אנשי הביטחון ל החולייה השנייה: אותם שלושה שוטרים, בצד תפקידם כשוטרי־עזר במשטרת ישר־

למען רוב מוחלט

פתק רקפי

מפד"ל היתה שומרת על כוחה בכנסת השישית — 11 חכמים.

● **הליברלים העצמאיים** צוברים במפתיע, זו הפעם השנייה ברציפות, אחוז של קולות העולה על כוחם הממשי בכנסת. בעוד שזכו ב-3.7% בבחירות לכנסת השישית, וב-3.5% בקלפי הנסיונית של 1966, הרי כבר לפני שנה קפצו ל-7.3%. הם שמרו על כוחם במשך שנה זו ובקלפי שנערכה השבוע קיבלו 7.6% מהקולות. נראה שחלק מבחירי רפ"י לשעבר נוטים עתה להצביע בעד הליברלים העצמאיים.

● **אגו"י ופא"י** ביחד קיבלו בקלפי הנסיונית השבוע 6% מהקולות, בדיוק כאחוז הבחירות שהצביעו עבורם בקלפי הנסיונית שנערכה במרס 1966. נראה שהאחוז הבלתי משתנה במשך עלייה בכוחן של מפלגות אלה בבחירות הבאות.

● **רק"ח** היא ללא ספק הסיעה המקופחת ביותר בקלפי הנסיונית, שכן היא שואבת את עיקר כוחה בציבור הכפרי הערבי, שאינו מיוצג כראוי בין נוסעי הרכבות. עם זאת ניכרת ירידה קלה אפילו בייצוגה בין נוסעי הרכבות. היא ירדה מ-0.9% ב-1966 ל-0.6%.

● **מק"י** חזרה לכוחה בתקופה שלפני המלחמה. לעומת 1.1% שיש לה בכנסת הנוכחית ו-1.7% שקיבלה בקלפי לפני שנה, צברה מק"י הפעם רק 1.4% מקולות המצביעים, אחוז הדומה לזה שצברה בקלפי הנסיונית של 1966 — 1.3%.

● **המרכז החופשי** איבד הרבה מתומכיו ברכבות לפני שנה. אחוז נתנו לרשימה זו 2.1% מהמצביעים את קולו תיהם. בסיכום הקלפיות השבוע צבר המרכז החופשי רק 1.4% מהקולות. גם שיעור קולות זה מאפשר לרשימה זו לעבור את אחוז החסימה ולהיות מיוצגת בכנסת הבאה.

● **העולם הזה** — כוח חדש איבד במישל שנערך השבוע מהקולות שניתנו לו בקלפי לפני שנה. אז צברה הרשימה 9% מקולות הבחורים ואילו הפעם קיבלה רק 5.5% מהקולות. בכך איבדה את מקומה כרשימה הרביעית בגודלה בין בוחרי הרכבות וירדה למקום החמישי. יש לציין כי הפעם לא הוזנה עורכי הקלפי הנסיונית כאנשי העולם הזה. על פתק הבחירה צויין כי זהו סקר הגעגוך על-ידי המוסד הישראלי לחקר תמורות חברתיות.

עד כמה חשובה נקודה זו אפשר להיווכח מהמישאל שנערך במרס 1966. אז נעשה המישאל בשני טפסים נפרדים. על האחד צויין שהוא נערך מטעם מערכת העולם הזה, ואילו בשני נרשם כי המוסד לחקר תמורות חברתיות עורך אותו. במישל הראשון קיבלה סיעת העולם הזה — כוח חדש 9% מהקולות ואילו בשני רק 7.5%.

למרות הירידה במיספר המצביעים לרשימה זו, היא נשאר ארה היחידה שהגבירה את כוחה פי חמש מייצוגה בכנסת השישית.

★ ★ ★

● **מנגמה הכללית** המסתמנת מתוצאות הקלפי הנסיונית שנערכה השבוע היא, שגם עתה אין בוחרי ישראל רוצים בריכוז כוח בידי ענקים פוליטיים. למרות כל האיחודים אין הם נותנים רוב מוחלט למערך הפועלי, ולמרות המערכה החריפה הנישטת לאחרונה נגד קיומן של סיעות קטנות בכנסת, עדיין רוצים הבוחרים בקיומן של סיעות אלה בכנסת הבאה.

יותר מזה: הם מתכננים להגביר את כוחן של ארבע סיעות קטנות בכנסת העצמאית — סיעות העולם הזה — כוח חדש, הליברלים העצמאיים, אגו"י ופא"י.

10 רכבות - סיכום כללי

מישאל דעת-קהל

בערך שמונה חודשים ייערכו הבחירות לכנסת השביעית. אילו נערכו הבחירות היום — כיצד היית מצביע הפעם?

קולות	אחוזים	מצביע הפעם
517	47.0	□
245	22.2	□
87	7.8	□
83	7.6	□
44	4.0	□
7	0.6	□
17	1.4	□
21	2.0	□
60	5.5	□
16	1.4	□
5	0.5	□
1102	100.0%	

(זהו סקר הנערך על-ידי המוסד הישראלי לחקר תמורות חברתיות)

סיכום הקלפיות

משום כך, כדי ללמוד על התנודות בדעת-הקהל, יש להשתמש את תוצאות הקלפי הנסיונית לתוצאות קלפיות נסיוניות קודמות, ולהסיק על פי ההבדלים ביניהן את נטיות דעת-הקהל, שבמקרה זה היא דעת קהל נוסעי הרכבת בלבד.

הקלפי הנסיונית האחרונה של העולם הזה נערכה לפני עשרה חודשים (העולם הזה 1594). כבר אז דובר על אפשרות המערך בין מעי למפ"ם, ובטופס המישאל אז, התבקשו הבוחרים לבחור ברשימה זו כשהיא מאוחדת. אז בחרו 43.5% מרשימת המערך מעי-מפ"ם. כלומר: כתוצאה מהסכם המערכת עלה כוחה, בהשאה למצב לפני עשרה חודשים, ב-3.5%.

למרות שעלייה זו אינה נותנת עדיין למערך רוב מוחלט, אין ספק כי מסתמנת מגמה של עליית כוחו. בכך חוזר המערך בדיוק לאחוז קולות המצביעים שצברו מפא"י ורפ"י ומפ"ם בקלפי הנסיונית שנערכה לפני מלחמת-ששת-הימים, ב-1966. אז קיבלו רשימות אלה יחד 46.7%.

★ ★ ★

● **מה קורה לשאר המפלגות?** גל"ל יכולה לרשום לפנייה את העובדה, כי למרות שילובה בממשלת-הליכוד כימעט ולא פתח אחוז התומכים בה. בכנסת הנוכחית, בה חל פילוג בתנועת החרות וארבעה חברי-כנסת נטשו אותה, מהווה סיעת גל"ל 19% מכל חברי הכנסת. בקלפי הנסיונית בשנת 1966 ובזו שנערכה ב-1968, זכתה גל"ל באותו אחוז קולות בדיוק — 23%.

● **המפד"ל**, שהיא אחת הסיעות המקופחות בקלפי הנסיונית הנערכת ברכבה, הגבירה במידת-מה את הפופולאריות שלה. לעומת 6.2% שקיבלה רשימה זו בקלפי שנערכה בתחילת שנת 1968, היא קיבלה השבוע 7.8% מקולות המצביעים. אילו נערכו הבחירות היום נראה שהי

ה מערך שהוקם לפני שבוע בין מפלגת העבודה מוחלט — 63 חכמים מתוך 120. בעוד ככתשעה חודשים ייערכו הבחירות לכנסת השביעית. האם יהיה לסיעת המערך ההדשה רוב מוחלט גם בכנסת הבאה?

אילו נערכו הבחירות כיום, מלחמת הבחירות ולפני שהושקעו המיליונים ברכישת קולות, היתה התשובה שלילית. תוצאות הקלפי הנסיונית של העולם הזה, שנערכו השבוע בעשר רכבות, בקרב מדגם מייצג של 1102 בוחרים, העלו כי המערך החדש של מפ"ם + מפ"ם היה מקבל כיום רק 47% מכלל הקולות. כלומר: רק 57 מנדטים בכנסת השביעית.

★ ★ ★

● **קלפי הנסיונית** של העולם הזה נערכת בשיטה המיוחדת, שהוכיחה את עצמה בעבר. היא מבוססת על העובדה שקהל הנוסעים הנסיונית ברכבה בקו תל-איכב-חיפה מהווה מידגם מייצג נאמן ביותר, יותר מכל ציבור מיקרי של בוחרים, להוציא את המידגמים הנבחרים בשיטות מדעיות-סטטיסטיות.

תוצאות הקלפיות הנסיוניות שנערכו בעבר הוכיחו, כי מידגם הנוסעים ברכבת זהה בדרך כלל עם כלל האוכלו

חילת מצביעה

לוסייה, אולם לגבי מפלגות מסוימות, השואבות את כוחן מריכוזים טריטוריאליים, כמו המפלגות הדתיות, רק"ח ורשימות המיעוטים, יש בו סטייה גסה, הנוטה להפחית מכוחן של מפלגות אלה.

* המישאלים נערכו ביום רביעי 29.1.69 ברכבת ת"א-חיפה (17.06) וברכבת חדרה-ת"א (18.12); ביום חמישי 30.1.69 ברכבת ת"א-נתניה (6.55), ברכבת נתניה-ת"א (7.19), ברכבת ת"א-חיפה (8.00) וברכבת חיפה-ת"א (10.15); ביום שישי 31.1.69 ברכבת ת"א-חדרה (9.42) וברכבת חדרה-ת"א (11.03); ביום ראשון, 2.2.69, ברכבת ת"א-חיפה (15.35) וברכבת חיפה-ת"א (17.30).

גמר אומר, כפי הנראה, למנוע מהפלסטינים את השימוש בשטחי לבנון כבסיס לתקוף את ישראל. רולי אפגלה פרט שנשמר בסוד כמסו: על-פי הזמנתו של כראמה, הגיע מפקד אי-פתח, יאסר עראפאת, מעמאן לביירות, לישיבות רשמיות. תוצאות הפגישה איכזבו את כראמה. עראפאת השיב כי הינו "חסר-אונים להפסיק את המהפכה הפלסטינית". אך הלבנים נונים לא גואשו. "סוף-סוף", סיכם אחד מהם, "מטרת תנועת השחרור הפלסטינית היא להרוס את ישראל — לא את לבנון".

כנגד ניצבים אהודי "המשולש הנוצרי" — שלושת המנהיגים כאמיל שמעון, פיר גימאיל וריימונד אדה — ברובם עשירים ואנשי-ימין שמרניים. הצהיר נשיא לבנון לשעבר, כאמיל שמעון, באונוי רולו: "אילו הייתי בשלטון, הייתי נוקט אמצעים למניעת הסתננות פידאין לישראל, על אף הערצתי את תנועת ההתנגדות הפלסטינית". אחרת, לדעתו, יכבוש צה"ל את ארצו. בראש "אנשי שיהאב" עומד ראש-הממשלה המוסלמי, רשיד כראמה. הצהרתו בזכות הפידאין נלהבות הרבה יותר מאלה שהשתמעו שבעון. אבל מעשיו זהירים מאוד. הוא

עלינו להסיק את המסקנה ההגיונית היחידה: לעשות שלום, ולגמור עם כל העניין. **עראפאת בא לביירות.** שתי דיעות אלה משקפות את הקרע העומק בין שני חלקיה העיקריים של האוכלוסיה. קרע שני העמיק עוד יותר, אחרי פשיטת צה"ל על נמל-התעופה של ביירות. מצד אחד עומדים "אנשי שיהאב" — הנקראים כך על שם ה-גנרל פואר שיהאב, הרמטכילי שהתמנה ל-נשיא כדי להציל את לבנון ממלחמת-אזרחיים שפרצה לפני עשר שנים. למרות שהוא עצמו נוצרי, מורכב מהנהג ממוסלמים ומן הגופים השמאלניים.

צבאית של ישראל. "רובם ככולם משוכי נעים", מדוח רולו, "שהחילו של הגנרל דין יכולים להכניע כל מדינה ערבית". "אננו עומדים בפני פרוסה חדשה, שהיא אימנה למצבם של הפלסטינים החדשים, הכרוז מוכירו המדיני של נשיא לבנון. ו-אילו אחת משנות-החברה העשירות, שהינה את רולו לסעודה חגיגית, כיוותה את דעתה באונוי אורחיה הנוצצים (כולם נוצרים): "היהודים עשירים יותר, פקחים יותר, זריזים יותר ותרבותיים יותר מן הערבים. הם ינצחו בכל המלחמות. מה ש-נעשה — רק נהרוס את עצמנו לחינם. לכן

במדינה

מדיניות

מלחמה?

מה פיתאוס?

השגריר יצחק רבין קיבל על עצמו שליחות בלתי-רגילה: לשכנע את ראשי הממשלה החדשה בארצות-הברית כי אין צפויה שום סכנת-מלחמה במרחב.

מה מריץ את רבין?

פסוק אחד שאמר הנשיא ריצ'ארד ניקסון במסיבת-העיתונאים שלו בשבוע שעבר, ש'הדליק אורות אדומים בכל שלושת משרדי החוץ הישראלי. אמר ניקסון: המרחב דומה לחבית אבק-שריפה, היכול להתפוצץ ב' כל רגע, ולהביא ל' עימות בין המעצמות הגרעיניות.

בגלל השגריר

נות. מדוע זה נר?

רא בליכך?

יש לכך הסבר

פשוט. כל עיד רוי

אה ארצות-הברית

את עצמה רק כדור

זה טובה, הדואגת

למרחב לטובת אחי

רים — אין לה צר

רך להתאמץ ולפעול למען השלום.

אך כאשר משתכנעים מדינאי ושינגטון כי הם פועלים לטובת עצמם, להצלת עשרות מיליוני תושבי ארצות-הברית מכוחת גרעיני — העניין נראה לגמרי אחרת באותן עיניים.

ואכן, חסידי 'השלום הכפוי' בושינגטון, כמו במוסקבה, מסיפים מזה חודשים לדיעה זו: שהמרחב אינו עניין צדדי, אלא מרכזי. בגללו יכול לבוא 'עימות' בין המעצמות הגרעיניות. כלומר: מלחמת-עולם ששתי מעצמות-העל תיגררנה לתוכה, מבלי לרצות בכך, בגלל שגזענותיהם של הישראלים וה-מצרים.

מי שמקבל דיעה זו, מוכרח לפעול למען שלום כפוי. כלומר: שלום שממשלת הליכוד-הלאומי מתנגדת לו בתוקף, מכיוון שיכריח אותם לסגת מרוב השטחים המוחזקים מאז מלחמת-ששת-הימים.

שני ויתורים. לדעת האמריקאים, חלה לאחרונה תוויה חשובה לקראת השלום במרחב. לדעתם:

● **ויתרה ישראל על העיקרון של** משאומתן ישיר פנים-אל-פנים מן הרגע הראשון וחזוהי-שלום בין הצדדים. היא מתעקשת רק על עיקרון של 'שלום בר-קיימא' ו'הסכם המעגן בחוזה'.

● **ויתרה מצריים על העיקרון של** 'אף שעל אדמה' ומוכנה להסכים לשינויי-גבול במידה שהמלך חוסיין מסכים להם. חוסיין, מצידו, תלוי בנשיא מצריים, ולא יפעל בלעדיו.

האמריקאים גם סבורים כי אפשר להבטיח חופש-מעבר במיצר טיראן ללא הישארות פיסית של ישראל בשארם-אל-שייך, וכי ישראל תוותר על כך.

שני שרטונים. בעוד שבישראל נדמה כי רובצת תהום בין האגרת הסובייטית ובין התשובה האמריקאית עליה, שוררת דיעה הפוכה בושינגטון. בין הדיפלומטים המיקצועיים, היודעים לקרוא בין השורות ולייחס חשיבות לכל אות ופסיק, נדמה כי הפער בין שתי הגישות במרחב צומצם מאוד.

מכאן הדיעה כי יש גישה משותפת, ה' חותרת להשגת הסכם ישראלי-מצרי, כשלב ראשון להסדר כללי. ברית-המועצות מעוניינת בשלום של עבר-אל-נאצר, יותר מאשר בשלום חוסיין וירדן, ואילו נשיא מצריים מוכן להסדר יותר מכל גורם אחר במרחב.

ברור כי עבר-אל-נאצר לא יוכל לכרות שלום נפרד עם ישראל. אך אם יושג תחילה הסדר עימו, אפשר יהיה להכליל הסדר זה בהסדר מרחבי כולל, שיפתור גם את בעיית ירושלים ובעיית הפליטים — שני סלעי-המחלוקת הקשים ביותר.

פרט אופייני: גם האגרת הסובייטית וגם התשובה האמריקאית התעלמו כליל משני נושאים אלה — מתוך הסכם אולם לעקוף, לפי שעה, שני שרטונים מסוכנים אלה.

דובק

דובק דויאל
יוצאת מן הכף

פרסום דיר יעקבסון

חזרה לבירור

שהציע את הפעולה, בצורתה זו, וכי אשכול תמך בו בלי כל הסתייגות.

עצמאותה הממשית של הממלכה הירדנית, ודחיפתה לזרועות המצרים והחבלנים.

★ ★ ★

פעולת כראמה לא היתה עוד יוזמתו הביצעית של לוי אשכול. היא היתה פרי השותפות ההדדית של אשכול-דיין, ושרהביטחון החדש נישא באחריות עליה (אף כי נסגו בחפירות עתיקות כמה שעות לפני הפעולה). השגיאות של כראמה אינן נופלות בחומרתן מן השגיאות של סמוע.

פעולת-כראמה התבססה על ההנחה כי אירגוני-החבלה השתלטו על שטחים נרחבים של עבר-הירדן, וכי המלך חוסיין שוב אינו מסוגל להשתלט עליהם. (ראה לעיל). לפיכך, הוחלט להנחית על ריכוז החבלנים מכה צבאית סדירה ומוחצת, שתשבור את צומתם, תשחית את יוקרתם. מה היתה התוצאה של פעולה זו?

מזה כמה חודשים מגיעים לישראל דיווחים שוטפים,

"עזבו! אנחנו עוד עייפים מקבלת ההחלטה לגינוי ישראל!"

בעיקר מפרי עטם של עיתונאים זרים, ההוקרים את מעמדם של אירגוני-החבלה. דעתם הכללית היא כלהלן:

● פעולת כראמה העלתה לאין-שיעור את פעולת האירגונים. דעת-הקהל הערבית קיבלה ללא הסתייגות את הגירסא כי חילי האירגונים הפלסטיניים (להבדיל מחילי הצבא הירדני הביסו את צה"ל בשההקרב, ואילצו אותו לסגת תוך אבידות קשות. אחרי התבוסה המשפילה של צבאות-ערב במלחמת-ששת-הימים, נתקבל "נצחון" זה בסיפוק.

● עליה זו של קרן אירגוני-החבלה, בעוד הצבא הירדני סופג מהלומות, הכריחה את עבדאלנאצר להכיר כי אירגוני-החבלה כבגורם ערבי עצמאי. בעוד שעד אותו יום פעלו סוכני מצריים נגד אל-פתח, נאלץ נשיא מצריים, למחרת הפעולה, להעמיד תחנת-שידור עצמאית לרשות אירגון זה. השבוע הוא פתח את ועידת החבלנים.

במילים אחרות: פעולת כראמה היא שהפיכה את אירגוני-החבלה לזרועות כראמה ונפישו מן מדרגה ראשונה במרחב, העלתה את יוקרתו של אבו-עמאר מעל לזו של עבדאלנאצר.

ככראמה הונחתה מהלומה על מעמדו של נאצר, והוא נדחף לזרועות אירגוני-החבלה.

★ ★ ★

פעולת ביירות היתה, כמו קודמתה, פרי השתתפות של אשכול ודיין.

אין זה סוד — והדבר פורסם ברבים — כי דיין הוא

• קאריאטורה של הרבוק בניו יורק טיימס.

עבר די זמן מאז פעולת-התגמול הגדולה בנמל-התער, פה בביירות כדי למחות עליה ביקורת אובייקטיבית, ללא סערות רגשות.

אין עוד אדם רציני שיכחיש בכנות כי פעולת זו היתה שגיאה ממדרגה ראשונה.

אפילו יום הפעולה — משה דיין — ירמו בראיון פומבי כי אילו ידע אז את אשר הוא יודע כיום, היה נוהג אחרת. (זה יפה מצידו, אבל זה גם מטיל ספק מסוים על טיב שיקוליו ברגע המכריע. הוא פשוט היה צריך לדעת מראש, זה תפקידו.)

יכולנו, אפוא, לעבור על כל העניין בשתיקה, בתקווה שמישהו הסיק מסקנה ולמד לקח.

אך אפור לנו להסתפק בכך.

כי בביירות לא נכשלה פעולה אחת מסוימת. בביירות נכשלה כל מדיניות פעולת-התגמול המוחצת.

וכל עוד לא הוסק לקח זה, יש לחזור ולחשוב בהנחות קר את תוצאות המדיניות הזאת, החל ביום סמוע, עבור ביום כראמה, וכלה (לפי שעה) בליל ביירות.

★ ★ ★

פעולת סמוע, בתקופה שלפני מלחמת-ששת-הימים, היתה פעולת-התגמול הגדולה הראשונה של לוי אשכול, או ראש-הממשלה ושרהביטחון.

היא עוררה, למחרת היום, ביקורת חריפה. כי אשכול ציפה לחקוף את הכפר האזורי חדרון כתגובה על מעשי החבלנים הפלסטיניים, אשר לפי טענתו שלו נשלחו על-ידי הסורים.

(זה היה בימים הטובים ההם, כשהרבה אנשים נאיביים בישראל סברו כי אירגוני-החבלה אינם אלא המצאה סורית, ולא התגלות אורחנית חדשה של העם הפלסטיני.)

השאלה שנשאלה בו במקום היתה: אם הי חבלנים הם שליחי סוריה, ופועלים על פי הוראות ממשלת דמשק — מה היה הטעם בי פעולת-התגמול נגד כפר ירדני?

והתשובה שניתנה, בשקט: לא כדאי לנו להתקיף את סוריה, כי הדבר יתפרש כהתקפה על מישטר פרו-סובייטי, בשליחות האמריקאיים האמריקאי. ואילו ממשלת-אשכול עוד קיוותה אז לשפר את יחסי ירושלים-מוסקבה.

ההגיון שללה את צה"ל לסמוע היה, אפוא, כזה: יש מעשי-חבלה. יש צורך לבצע פעולת-תגמול. אי אפשר לבצע נגד מי שאחראי לחבלנים. לא נותר לנו אלא לבצע נגד ממלכת ירדן, שהיא עצמה מעוניינת בבלום את החבלנים.

הגיון צולע במיקצת, אך אופייני.

★ ★ ★

תוצאות של פעולת סמוע ידועות כיום לכל פרטיתן. הן נתגלו במלחמת-ששת-הימים, ואושרו לאחר מכן על-ידי עדי-ראייה שנשארו בשטחים המוחזקים. עד פעולת סמוע הצליח המלך חוסיין לשמור על עצמו אות ניכרת — הן כלפי עבדאלנאצר, הן כלפי אירגוני החבלה. הוא היה בעל-בית בממלכתו.

הפעולה הנחיתה מהלומה על מישטר. כזכור, נהרגו בפעולה חיילים ירדניים רבים, בעת שהוח' שה התיגבורת למקום. האוכלוסייה הפלסטינית בגדה המערבית האשימה את המלך בהונחה ביטחונית פושעת. היא קבעה שאינו מסוגל להגן עליה. היא תבעה ממנו לקרוא לעזרה מצרית.

כשכסה-המלומה שלו החל מתנדנד, בלע חוסיין את הגלולה המרה כדי להצילו. הוא נכנע בפני עבדאלנאצר, שילב את הגנת ארצו במערך הצבאי המצרי.

מאז יום סמוע שוב לא יכול היה חוסיין לחלום על קיום עצמאי, מחוץ לתחום המצרי. ההמשך בא לידי גילוי דרא-מאני, ומחירי, ערב המלחמת-ששת-הימים, כאשר סט חוסיין לקאהי, כרת ברית-הגנה עם נשיא מצריים, שיעבד את צבאו לפיקוד מצרי והכניס את היחידות המצריות לארצו. הפגזים הירדניים שנחתו בירושלים ביום ה-5 ביוני 1967 היוו תוצאה ישירה של פעולת סמוע.

יכול מישור לומר: "טוב מאוד. לולא הפגזים, לא היינו תוקפים את ירדן. לולא תפקנו, לא היינו יושבים היום בירושלים המדומת ובגדה המערבית." זה נכון בהחלט. אבל לא זאת היתה כוונת הפעולה בסמוע. כוונתה היתה הפוכה: להכריח את המלך לחסל את החבלנים ולהתרחק ממצריים.

היא השיגה את ההיפך הגמור: את סוף

כיום נשאלות שאלות חמורות מאוד לגבי עצם התיכונן וההחלטה. למשל:

● האם ידעו המחליטים למי שייכות חברות-התעופה שעתידות היו להיפגע? האם טרחו מראש לגלות כי החברות הן ערביות רק בשמן, וכי בעליהן האמיתיים הם אמריקאים, צרפתים ובריטים, וכי האנגלים הם שישאו בעול הפסד-הביטוח?

● האם ידעו המחליטים כמה מטוסים נמצאים בנמל-התעופה, וכמה מהם צריכים להיפגע?

כל הדברים האלה מוטלים בספק. לעומת זאת אין עוד שום ספק לגבי תוצאות הפעולה.

★ ★ ★

לידי-ההתפוצצויות בביירות, שגרם לכולנו סיפוק נפשי כה רב, גרר אחריו, עד כה, את התוצאות הבאות: ● הגינוי של מועצת-הביטחון, שהאחד יחסר-תקדים בחריפותו — תוך איום מפורש בסנקציות. יכולים אנחנו לזלזל במוסד זה, ולבוז לרמתו המוסרית. אך אין לזלזל בהשיבותו של הגינוי כנשק במלחמה המדינית — בהנה ובעתיד.

● הטלת האמבכארגו הצרפתי, שיעלה לנו בהוצאה של מאות מיליוני לירות לסתימת הפרצות במערכת ביטחוננו. ייתכן שדה-גול חשב על זמנשה השפל מראש — אך אין ספק שמיבצע בירות סיפק לו אליבי מצויין, הקל על המעשה, ובתדאי גם החיש אותו.

● הפלת הממשלה הלבנונית והחלפתה בממשלה פרו-מצרית תקיפה. תוך החלשת כל היסודות במערך המדיני הלבנוני העדין שדגלו בקו זהיר ומתון כלפי ישראל. בטווח הארוך, התוצאה השלישית היא החמורה ביותר, אם כי זכתה בפחות תשומת-לב משתי הקודמות.

מה שקרה לחוסיין בסמוע, מה שקרה לי עבדאלנאצר בכראמה, קרה לשארל חילו בנמל-התעופה בביירות.

מעמדו העצמאי של המישטר הקיים בלבנון התערער, אולי ללא-תקנה. כדי לשמור על קיומו, הוא השליך את יתרו על כוחות קיצוניים יותר.

השבוע הודיע שרהביטחון כי מאז פעולת ביירות גברה נוכחות החבלנים על אדמת לבנון, יתחזקו בסיסיים שם. בשעה שמסר הודעה זו, האם הירחיר משה דיין על חלקו שלו בהתפתחות זו, העלולה להעמיד את ישראל בקרוב בפני ברירה מחד אירה ביותר כלפי מדינה שהיא בתי-חסינות של ארצות-הברית, וידידתה של צרפת ואחד ממרכזי עולם-החוק הבינלאומי?

★ ★ ★

ככל מישהו לבוא ולטעון: לא היתה ברירה. אחרי ששני החבלנים ביצעו את מעשם באתונה, היינו מוכים רחים להגיב איכשהו, ופשוט לא נמצאה תגובה טובה יותר. מי שטוען זאת, אומר לנו, למעשה: לא היתה לנו ברירה אלא לעשות פעולה שהזיקה לנו מכל הבחינות, ושעזרה לאויבנו בכל המישורים.

כלומר: שני בחורים צעירים, שלא השקיעו במיבצע אלא שני כרטיסי-טיסה בקו ביירות-אתונה (רק חלוף), תתימקלע אחד וכמה ריי מונים, יכלו להכריח אותנו לבצע מיבצע, שי היה בנידונו לצרכינו הביטחוניים והמדיניים.

אם כן, הרי זו מחמאה פנטסטית לשני הצעירים ול-שולחיהם.

אין אני מוכן לשתף עצמי במחמאה זו. רק הנהגה חלשה, הרואה את עצמה חייבת להחניף לדעת הקהל ולספק רגשות בלתי-רציונליים, תפעל בצורה כזאת נגד האינטרס הלאומי.

רק הנהגה אובדת-עצות תמצא את יצמה במצב שבו יש לה רק הברירה בין אי-מעשה ובין מעשה הפוגע בה עצמה. פעולות סמוע, כראמה וביירות הוכיחו בעליל כי הקו השיגורתי של פעולת-התגמול פשט את הרגל.

דרוש לנו אומץ-הלב כדי להגיד זאת בפפה מלא. כי זהו הצעד הראשון למחשבת חדשה.

על יהודי עיראק: מדוע נשארו שם? ממה חיים?

מחכים למשפט
שלושה עצורים בבית כלא עיראקי, המואססים על ידי הכתהצבאית השלטת בריגול למען ישראל, הציונות והאימפריאליזם, ובבגידה במולדת. הם נראים לבושים פיזאמות, יושבים על ריצפת התא.

חדש, פורסמו גם שמויתיהם של 35 הנאש-מים: 22 ערבים, 13 יהודים. מאשימים אותם לא רק בריגול, כמו הקבוצה הקודמת, אלא גם באחריות לאחת הפרשיות המרגיונות ביותר את עיראק: סייע לטייס מוניר רופא, שברח עם המיג 21 שלו לישראל.

בין ה-35 נמצאים שני נאשמים מפורס-מים שדווקא הצטיינו ברויתיהם את היהודים: עבדאלרחמאן אל-נאייף, מי שהיה ראש המוסד לביון של עיראק; ואחמד עטייה, שהיה מפקד הבולשת לפני ההפיכה האחרונה.

שעירים לעזאזל

ה תביעה טוענת, ששיתפרעוזה עם היהודים וריגלו למען האימפריאליזם הר-אמריקאי. כוונת השופטים ברורה: לחסל אנשי-מפתח, העלולים לעמוד מחר בראש הפיכה חדשה, שתחסל את אל-בכר ומרעיו. תפקידו של משפט זה להכין את הקרקע למישפט השלישי, אשר גם בו יהיו יהודים שעירים-לעזאזל, ואשר מטרתו הגדולה תהיה לחסל את שני העצורים החשובים ביותר: ראש הממשלה לשעבר עבדאל-רחמאן אל-בזא, והגנרל חסן אל-עוקילי, האיש שיחד עם אל-בכר תוכנן וביצע את ההפיכה הנוכחית. שבוע אחרי שיעור לו להגיע לשלטון — השליך אותו אל-בכר ל-

קצת למעלה מאלפיים איש, נדחסה בתוך הבניין. חיילים חמושים שומרים על שער-הכרול המתקפל.

זהו מחנה-הריכוז של יהודי בגדאד.

חקירה במשטרה

ו ילטונות עיראק טוענים: "ריכוזו אותם כדי לשמור עליהם מפני זעם ההמוני!"

היהודים עצמם — אלה מהם שמעזים לפ-תוח את הפה — נאנחים: "ריכוזו אותנו כאן כדי לחסל אותנו ולשדוד מה שנותר מרכשונו!"

ביום הראשון של השבוע נלקחו שתי צעירות מבניין דאמריצי לחקירה במשטרה. גופתה של אחת מהן נמצאה ברחוב, למחרת בבוקר.

ראש הביון — דין

ל א כל יהודי בגדאד יושבים בבניין דאמריצי. 125 גברים יושבים בכלא. רובם נעצרו מייד עם פרוץ מלחמת-שת-הימים. השאר הושלכו פנימה אחרי עלייתו לשלטון של מישטר הגנרל אחמד חסן אל-בכר.

שמויתיהם פורסמו בעיתונים של בגדאד,

בצל הגדרות

כלא. משם. כפי הנראה, יצא רק אל כיכר השיחרור וגרדומיה.

רצח המוני

ו זהו זה, שכת צבאית אחת מחסתלת את קודמתה, הפך סימן-היכר של השל-

וכך הגיעו לידיעתם של קרוביהם באירופה ובאשר הודיע רדיו בגדאד, מייד אחרי התליות האחרונות, כי נפתח משפט

הרב הראשי ששון כדורי

חוקי מעיראק והגיע ללונדון

יהודי ב-50 דינאר לישראל! הכריז אז נשיא עיראק, עבדאל-סלאם אל-עארף. ר-מכיוון שהוא לא רצה להיקרא בוגד — פסק, למעשה, כליאת שארית היהודים בתוך גבולות עיראק.

בחדש מארס של השנה שעברה הוציאה הממשלה מה שנקרא חוק תיקון לחוק המעמד האישי של 1963. תיקון זה קבע שאסור ליהודים למכור כל רכוש שהוא, ואסור לאזרח לא-יהודי לשלם יותר ממאה דינאר בבת אחד ליהודי כלשהו. אם עליו לשלם סכום גבוה יותר — יפקיד את היתרה בחשבון מוקפא בבנק.

ת תוצאות

א בועד הקהילה. אפילו יהודים שלא פנו קודם לכן לעזרתנו — היתדפקו על דלתו. חינו. הם ביקשו ממש לחם לאכול. היינו חייבים לבקש מדי חודש ממשד המשפטים, שיחרר לצורכי סעד כמה מאות דינארים מן הרכוש העצום של הקהילה המוקפא אצלו.

ידענו, כי המצב יכול רק להחמיר. ידענו גם מאיזה כיוון תבוא הרעה. ניסינו לקלוט כל שמועה על גורל היהודים היושבים ב-בית הכלא. אחד גורא השתלט עלינו. הר-גשה של אנשים אשר חבלי-התלייה כבר כרוך מסביב לצוורם — והחבל מתהדק והולך.

כיום אני יושב בישראל,

אני יושב בביתי כאן — אבל ליבי שם. בבניין דאמריצי הנצור, בבית-הכנסת העצוב והמיוזם, בכיכר השיחרור המחכה לקורבנות חדשים. קורבנות שבוודאי יוקרבו — אם לא יצליח העולם להציל את יהודי עיראק בעוד מועד.

ל הסבל של יהודי עיראק מרוכז כיום בבית עצום, בלב הרובע המיסחרי של בגדאד. בניין דאמריצי, ברחוב הבנקים, מתרומם לגובה של חמש קומות, ויש בו יותר מ-300 חדרים.

בנה אותו עבדאל-האדי דאמריצי, מיליונר מוסלמי שנרצח בהתנקשות מיסתורית. הוא

נמצא הרוג בחדר-המדורגות של הבניין, לפני כ-14 שנים. שלושת בניו, שירשו את הבניין, יושבים במעצר — ומחכים למשפטים, יחד עם עוד אויבים של המישטר.

הבית פונה כולו, ובמקום יושבי המשר-דים והחנויות — מילאו אותו ביהודים. שארית הקהילה הגדולה, המונה עתה

סיפורו של חבר ועד הקהילה מבגדאד שיצא באופן

א ומרים היום בישראל: "מגיע להם! למה נשארו בעיראק למה לא עלו ארצה בזמן?" שמעתי זאת אפילו מפי ער-לים מעיראק. ותמיד בא ההמשך: "הם לא רצו לוותר על רכושם! הם רצו לחיות שם טוב!"

איוה רכוש? איוה טוב נשאר ליהודי עיראק? אני מעיד קבל אלהים — רוב רובם היו מזה שנים מן הקיצבה העלוכה שחילקה להם הקהילה היהודית. היו מתתני-נים ובוכים, נושקים את היד, ומבקשים דינארי-חוצי או שניים לתודש.

היו שנים, שוועד הקהילה היהודית ב-בגדאד היה גוף עשיר ורבי-כוח. הווקף ה-יהודי — הקדשי הקהילה — כלל רחובות שלמים, בתי-חולים, בתי-ספר, בתי-כנסיות ואדמות יקרות. מן ההכנסות הרבות קויימו שירותי הקהילה. גאות יהודי בגדאד היתה על כך, שאין ביניהם איש רעב או עני. כל זה השתנה אחרי העלייה ההמונית של

אליאס הופקע עלידי הממשלה, ותמורתו — 240 אלף דינאר — הוכנסה אף היא לקרן הקהילה היהודית שוועד הקהילה יכול היה להשתמש בכספיה רק באיסורו של שר המשפטים.

בית-הקברות הגדול גודר, ורק חלק ממנו נשאר פתוח לקבילה.

אחרי העלייה

א עיראק כעשרת אלפים יהודים. אחדים מהם לא רצו לעזוב מפני שקרוביהם היו כלואים. אחרים — בעיקר הושבי הכפרים המרוחקים — לא ידעו כלל על זכותם לע-לות לישראל. אחרים — פשוט סירבו להי-רד מהרכוש העצום שלהם. משפחת מנחם דינאל, למשל, היתה בעלת מאות אלפי דונאמים של אדמה חקלאית.

היו גם שראו את עצמם שותכים לגורל העם העיראקי, והחליטו כי הפקידם להיאבק

מחירו של יהודי — 50 דינאר

מן הכלא. עד שלבסוף נותרנו פחות מ-שלושת אלפים.

מדוע לא עזבו יהודים אלה את עיר

מ ראק? פשוט — מפני שאין להם דרכו-נים. עד 1963 אפשר היה, איכשהו, לקבל דרכון, או תעודת-מעט. אבל באותה שנה קיבלו ראשי המדינות הערביות, בוועידת-הפיסגה בחרטום, החלטה האוסרת על כל ממשלה ערבית להעניק דרכון ליהודים. כי כל יהודי שיעזוב ארץ ערבית, ברור שפניו לישראל. "גורי אל-סעיד הכוגד מכר כל

על דמות המדינה הזאת. אבל אלה היו מע-טים מאוד, ובעיקר קומוניסטים. צריך גם לקחת בחשבון, שהיו יהודים שנשארו ב-עיראק מסיבות אחרות.

כל מי שעבד במשרד ממשלתי סולק מ-עבודתו: מורים, מהנדסים, פקידים האוצר, אנשי תיפעול הנמלים ושדות-התעופה, אני הייתי אחד המבוטלים. היינו הולכים בבוקר לבית-קפה, יושבים שם עד הערב — וחוזר-רים הביתה. התקיימנו ממכירת החפצי-הבית, או מהחסכונות שנוררו ינו. אבל היה ברור שאין לנו עתיד שם. יהו-

1951. בתי היהודים התרוקנו כימעט לגמרי. 120 אלף יהודים השאירו את כל רכושם, אורז רק מזוזה אחת לאיש, ועלו למטוסים שהובילו אותם לישראל.

בתיכנסת נסגרו והפכו לעיי חורבות. בתי-חולים התרוקנו. בתי-ספר נלקחו ל-סיכון פליטים פלסטיניים. הכסף שהיהודים החזיקו בחשבונות בבנק — הוקפא. אוצרות שהחזיקו בכספות של בנקים — הוחרמו. מדי יום שיש היו פקידים משרד האוצר מוכרים ערימות של תכשיטי זהב וכלי כסף במכירה פומבית. בתי-החולים מאיר

מה צפוי להם?

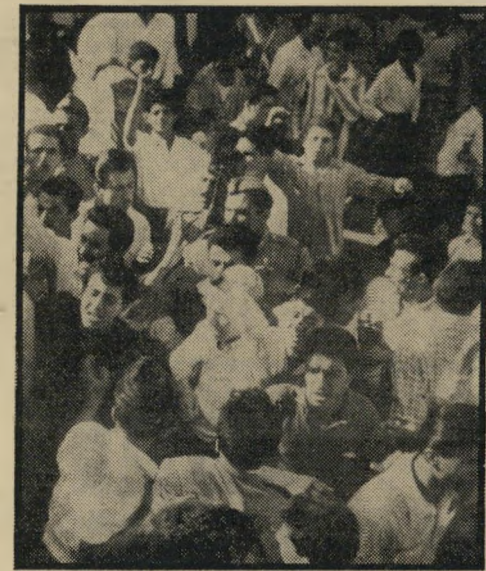
טון העיראקי. בהפיכה הצבאית הראשונה, של יולי 1954, הוצאו להורג המלך וכל משפחתו, ואיתם נורי אל-סעיד וקרוביו. יש הרואים בכך עדות, כי העיראקים הם אומה של פראי-אדם. סביר יותר לראות בכך הוכחה לחוסר-הביטחון של השליטים החדשים ביכולתם להמשיך ולשלוט. מכיוון שהם עצמם עלו לשלטון בעזרת רצח קודמי-הם — אינם יכולים להשתחרר מן הפחד שאחרים יעשו להם מחר מה שהם עשו לשליטי האתמול. לכן הם משכימים להרוג כל הקם — או המסוגל לקום — להרגם.

במירציה-הדם האלה, לא מילאו היהודים כימעט שום תפקיד עד כה. הקצינים חיסלו איש את רעהו, ואת נאמני רעהו. היהודים הסתגרו בבתיהם.

בימי עבדאליכרים קאסם, טבחו חייליו אלפי אנשי אל-בעת. כאשר תפס עבדאלי-סלאם אל-עארף את השלטון, ורצח את קאסם, חיסלו פלוגות אל-בעת אלפי קומו-ניסטים שתמכו בקאסם. עד היום מספרים בבגדאד על הדחפורים שחפרו בור ענקי במבואות העיר, ועל החיילים שטמנו בבורות אלה ארגוני-פגזים רוסיים. "תחמושת מקולקלת", הסבירו החפרים. אך הסוד התגלה כעבור ימים אחדים בלבד: בארגזים אלה נקברו 3500 קורבנות הרצח הסיטוני של אל-בעת.

★ ★ ★ קאסם והיהודים

רצח עבדאליכרים קאסם שם קץ לתקופת-ביניים, שהיתה אחת המאוש-רות בתולדות יהודי עיראק. הדיקטטור בעל הקול הצרחני, שפיקד על היחידות העיראקיות בגזירת כפר-קאסם-טולכרם במלחמת תש"ח, פרש את חסותו על שארית הקהילה

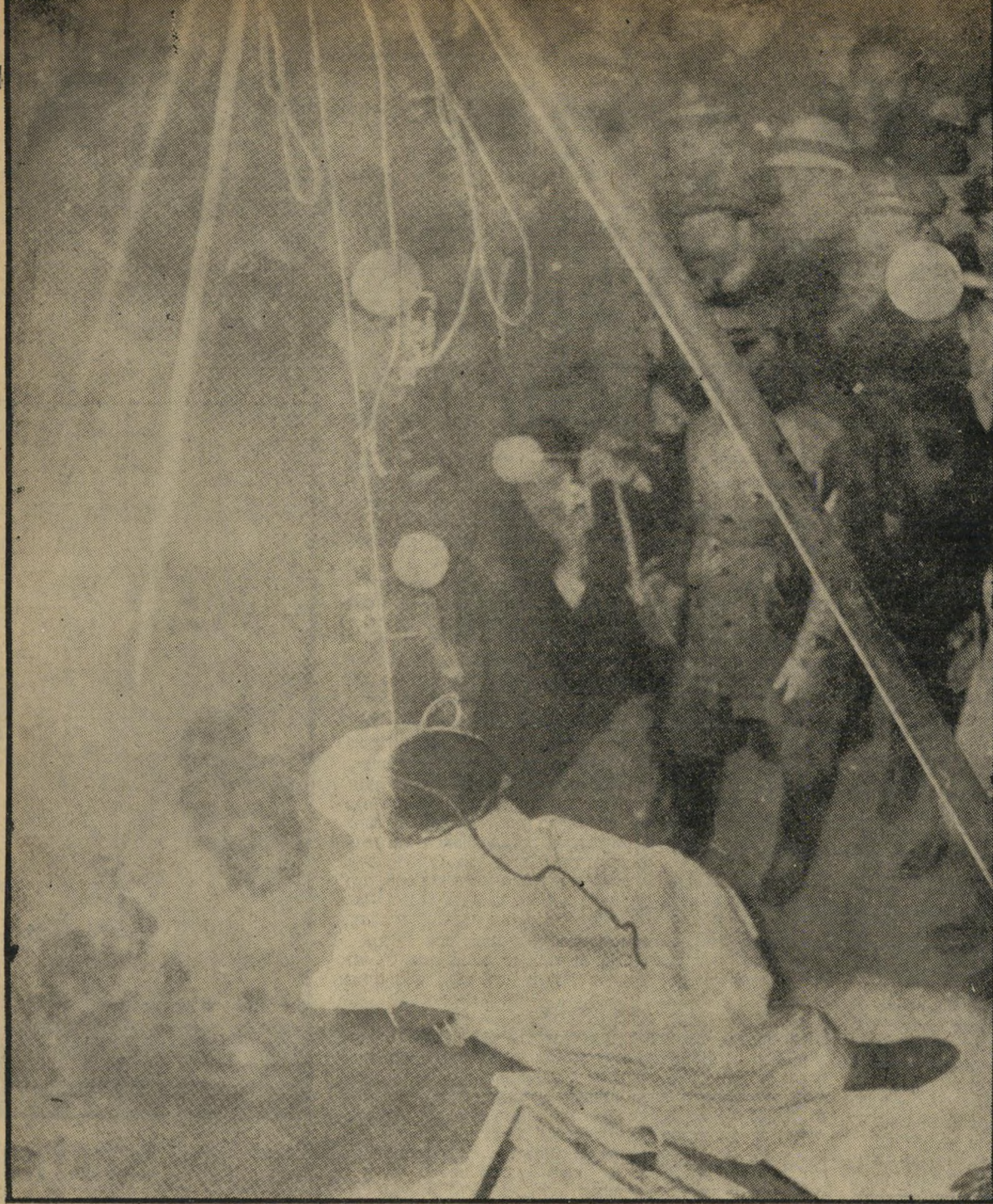
ההמון צוהל

בכיכר השיחורר של בגדאד, מול שורת הגרדומים, בולט מיספר הנערים.

היהודית של בגדאד. הרב הראשי ששון כדורי הגיש לו קמיע זהב, ובו קלף עתיק שנשא תפילה בעברית נגד כל אויב וצר. כאשר נעצר אחד מבני משפחת זילכה העשירה, באשמה שער להבריח כסף לאחד מאויביו המישטר, הופיע כעבור שבוע עבד-אליכרים קאסם בעצמו בבית העצור. הוא ביקש מאמו חליפה נקייה, נסע לבלא, שיח-רר את היהודי, צוהו עליו להתרחץ ולהחליף את בגדיו — והחזירו במכוניתו ל-ביתו.

קאסם היה האיש שביטל שני סעיפים של החוק הפלילי: אחד שקבע דין מוות לכל מי שהורשע בציונות, ואחד שקבע אותו דין לקומוניסטים. בתקופתו אף הוענקו דרכונים ליהודים שביקשו אותם — אם כי יהודי יכול היה לעזוב את עיראק לתקופה של שלושה חודשים בלבד. לא שב כתום תקופה זו — פקעה אזרחותו העיראקית לצמיתות.

ביום בו נרצח קאסם, וגופתו הוצגה בפני צופי הטלביזיה העיראקית, נחתם גורלם של יהודי עיראק. הם לא ידעו זאת עדיין, הישלו את עצמם שיכולו להמשיך בחייהם הרגילים. הם ניחמו את עצמם, כי היהודים

ביום שכחו את אפסותו של אליכבר מול מראה הגרדומים.

על כן, חרף זעזועו של העולם הנאור ולמרות הסתייגות מרבית המדינות ה-ערביות, לא נרתע המישטר העיראקי מלהמשיך במישפטי-הראווה. קריין בגדאד הבטיח: יהיו עוד תליות.

בזאת איאפשר להטיל ספק: עוד יהיו תליות רבות בבגדאד: לא רק של היהודים ושל המנהיגים הערביים הכלואים איתם. גם אליכבר וחבריו מועמדים לאותו גורל.

מוות ליהודים, שנשארו לגור בעיראק.

היתה זו פתיחתו של מסע אנטי-יהודי מתוכנן היטב, להסתת דעת-ההמונים מי-כישלונותיו של המישטר. בעבר שימשה המלחמה נגד הכורדים דגל נוח להתעוררות לאומנית. אבל אליכבר אינו מעז לחדש את המלחמה הזאת, בהיותו משוכנע שהכורדים יביסו את צבאו וימוטטו את מישטרו.

הוא מצא שעיר-לעזאזל נוח הרבה יותר: היהודים. משפטי-הראווה הראשון השיג את מטרתו במלואה. חצי-מיליון אזרחים משולה-

שנרצחו באותה הזדמנות נרצחו לא בשל היותם יהודים — אלא מפני שהיו ידועים כפעילים שמאלניים.

★ ★ ★ המצב מחמיר

מאז עלייתו של עארף לשלטון, הורע בהתמדה מצבם של יהודי עיראק. מקר-מות-עבודה ממשלתיים נסגרו בפניהם, ורק חברות ובנקים זרים המשיכו להעסיקם. במיוחד החמיר מצבם של העניים יותר, שלא יכלו למצוא עבודה — וגם לא את הכסף הדרוש לעזוב את עיראק.

לעשירים, לעומת זאת, לא היה רע כל כך. היבואנים המשיכו לסחור, עמיל-מכס, סוחרים וחרשתנים ניהלו את עסקיהם כרגיל. אחד מאלה היה כדורי הילאלי בעל בית-החרושת לסיגריות מבצרה, שבנו נעים בן ה-19 ניתלה בשבוע שעבר.

בעלי-הקרקעות, שאדמותיהם הורחמו בי-מיסגרת הרפורמה האגרארית של קאסם, היו היחידים שיצאו נשכרים מחילופי השל-טון. הרפורמה לא בוצעה, ובעלי האחויות — בתוכם היהודים — המשיכו לנהל את רבבות הדונאמים שלהם.

ההפיכה של אחד אליכבר שמה קץ ל-אשליית האחרונות. רשיונות-ייבוא לא חוד-שו, הקצבות מטבע-זר לסוחרים יהודיים הופסקו, חשבונות בבנקים הוקפאו, ההכני-סות מייבולים הועברו לחשבונות חסומים. אחר-כך באו המעצרים.

★ ★ ★ פחד מהכורדים

התקפה של חיל-האוויר הישראלי על ריכוזי הצבא העיראקי בירדן, לפני כ-חודשיים, נוצלה עלידי אליכבר וקציניו כדי ללבות היסטריה מלחמתית. נערכה לווייה המונית לכמה מן החיילים העיראקיים ש-נהרגו, ורדיו בגדאד צרח בלי הרף איומי-

משפחות עולי הגרדום
שצולמו השבוע בטכס נסיעת עצים לזכר תשעת הקורבנות, שנערך ברמת-גן. הנשים לבושות שחורים, והקצינות משמאל מוחה דימעה מעיניה. מאות משפחות נוספות בישראל עוקבות בחרדה אחר המשפט החדש בבגדאד. המסכן חיי יהודים נוספים שם.

אדין-ישוראלי המתבשרות

דעתה של אן

בשביל תנועה כזאת צריך רק ארבעה דברים: תיבת-דואר, מפה, סיסמא, ומודעות בעיתונים. אז יום אחד, אחרי שחזרתי מהקולנוע, הקמתי את חזית המולדת השלימה. שכרתי לי תיבת-דואר, פתחתי את האטלס וציירתי את כל הגבולות שפחות מהם לא יוכלו לספק אותי. לקחתי קצת ממצרים, את כל ירדן ועיראק וסוריה והלבנון וגם קצת מהפרסים. מהסעודים זה היה ממש מיצאה לקחת איזה חלק. אומנם אין לנו שם שום היסטוריה, אבל למה שהם היחידים שלא יפסידו שום דבר? וחוקי-מונה, נפט זה כבר לא סחורה? ושלא תחשבו שלא הקדשתי מחשבה לעניין הגבולות. בטח תשי-אלו למה הגבול המזרחי קרוב כל-כך? זה כתם מטעמי זהירות, שלא להתקרב כל-כך אל הסינים.

הסיסמה לתנועה נולדה מעצמה — "עוד!" זה נהדר לצעוק בהפי-גנות: "עוד! עוד! עוד!" וזה נשאר תמיד אקטואלי. עכשיו נשאר לי רק לחכות להזדמנות המתאימה. ידעתי שזה יהיה בטח משה דיין שיתן לי אותה. הוא רק נסע לאמריקה וכבר הצהיר שם בטלחיונה שהוא מוכן לחתור על "הרבה הרבה שטחים". זה היה הרגע המתאים לעורר אם העם. תיכף ומיד נתתי מודעה גדולה בעיתון: "דין — אתה גרוע מאבן! העם לא ייגרר אחריך". אל תשאלו איזו הצלחה היתה לי. קיבלתי המון מכתבים. כל מיני אנשי-רוח ופרופסורים, ומשוררים, הרגישו מיד כי הם מזוהים איתי. כל יום הייתי צריכה להריק את תיבת-הדואר שלי שכמעט התפוצצה. לא שכחתי אף אחד. רשמתי את השמות של כולם ועשיתי לי כרטיסיה. עכשיו אני כבר לא לבד. יש תנועה מאחורי. העם תומך בי, ואם אני לא טועה במיקרה, הוא תומך בי קצת יותר מדי חזק.

★ ★ ★

ל יום אני כבר בחורה חשובה. היום אני גורם פוליטי. אני מופיעה באסיפות, צועקת "עוד! עוד!". וכל הקהל משתגע. אני כותבת מכתבים ושולחת תזכירים, ונותנת ראיונות, ומצטטים אותי ברדיו ובעיתונים. אפילו בכנסת דיברו כבר על התנועה שלי. אי-אפשר להתעלם ממני יותר. שינסו, אני תיכף אפציץ אותם במודעות כאלה בעיתונים, עם מיסגרת שחורה עבה, שכל העם יתקומם.

משורר אחד אפילו שלח לי הימנון עבור התנועה, ועכשיו אני רק מחפשת מנגינה מתאימה בשבילו. וזה השיר:

אני ואת / אל פיטנת הארץ / בשריון הדוהר / אל קבר אסתר / נחלוק בדמשק, נחצה את הפרת / ולא נעצור עד הר אררט. יפה היא ארצנו / מנהר ועד הר / כורעים לרגלינו / שודדי המיזבב.

חזרנו אליכם / רעמסס ופיתום / ולא נעזבכם / מהיום ועד תום. כה לחי — מרדכי! / עורה, בן נחורו / ממה שכבשנו / לא ניסוג לאחור!

אז עכשיו, כשיש כבר הכל, אני רוצה לראות מי עוד מוכן להתחמק באיזו מדיניות משני עברי הירדן!

הם ישנעו אותי כל האנשים החשובים האלה מהתנועה למען ארץ-ישראל השלימה או הועד לסיפוח השטחים, שנותנים מודעות בעיתונים ומפרסמים כל מיני הצהרות מפוצצות. מה זה פה? מה הצניעות הזאת? פיתאום נהיו לי כולם עדינים כאלה ומסתפקים במועט, כאילו שכחנו מה לימדו אותנו בבית-ספר, ושיש לנו זכויות היסטוריות לא רק על חברון, שכם ויריחו.

בסדר, מה שיש לנו כבר, יש. אבל אני לא מוכנה לחתור על שאר המקומות והאתרים, שהם קדושים לי ומפעמים את רוחי, כמו שאומרים. למה אנחנו פיתאום צריכים לחתור לנאצר הזה על פיתום ורעמסס? מי בכלל בנה שם את הפירמידות ואת כל המיקדשים? שיגידו תודה שאנחנו לא מבקשים סיצויים בעד העבדות והפרך, וכל העניינים האלה שהם עשו לנו שם. זהו, חוזה-שלום לא ייחתם איתם לפני שיחזירו לנו מה שבנו אבותינו.

על העיראקים האלה אני לא מדברת בכלל. יש קבלות על זה שפדן-ארם ונהריים היו של אברהם אבינו, ואין מקום לחיכוך על כך.

בעיות יהיו אולי רק עם הפרסים. נכון שהם קצת חברים שלנו ושעד עכשיו לא היתה לנו שום מלחמה רצינית איתם, חוץ מב-מיגרש הכדורגל. אבל יש דברים שאי-אפשר לחתור עליהם גם לחברים. קחו למשל את קבר אסתר בשושן הבירה. אלי באופן אישי מדברת אסתר המלכה הרבה יותר מאשר רחל אמנו. אני מתה להשתטח על הקבר שלה. והדוד שלה הזה, מה שמו — מרדכי. האם הוא לא שייך להיסטוריה היהודית? ואם אנחנו כבר שם, אז באיזו זכות ימנעו מאיתנו לטפס על הר אררט, ולחפש שם את תיבתו של נח?

★ ★ ★

ל א נשאר לי אלא להצטער בשביל אורי צבי גרינברג והד"ר ישראל שייב. איזה מינימאליסטים הם? תראו, תראו איזו מדינת-ישראל זוטא הם מתכננים בשבילנו — בכך-הכל מן הפרת עד הגילוס. כנראה שאנשים מזדקנים, אחרת אי-אפשר להבין מה קרה להם. הם אולי מוכנים להתחמק במיני מדינת-ישראל, אבל לא אני. אני רוצה ארץ-ישראל גדולה גדולה, שאפשר לנסוע בה ולטיל, בלי שצריכים באותו יום לחזור הביתה.

חייכתי וחייכתי וחייכתי, וראיתי ששום דבר לא ייצא מהם. רוח של תבוסנות אחזה בהם. אז החלטתי לקחת את היוזמה בידי ולהקים תנועה על באמת, כזאת שתענה על כל הדרישות.

עוד! עוד! אני צועקת באסיפה פומבית של התנועה שלי, כשמעלי חלוי סמל התנועה. שזוהי טענה משכונת, נוכחתי במסע ההסברה שלי.

תחי
ת.ד.
29232

הדבר הכי חשוב כדי להקים תנועה פופ-לארית הוא למצוא לה תיבת-דואר עם מיסגרת חזק. כולם יודעים שתיבת-דואר זה משהו רציני. אז לקחתי לי תיבת-דואר 29232 בתל-אביב. חזרתי מודעה והלכתי לפרסם אותה ב"הארץ" כמו שאתם רואים בתמונה האמצעית.

במחלקת-המודעות לא היו בהתחלה מוכנים כל-כך לקבל את המודעה "שדיין גרוע מאבן" הם חשבו שזה עלול לפגוע במשה דיין באבא אבן. לקחו את המודעה וערכו התייעצות במערכת "הארץ" עד שהגיעו למסקנה כי א-שם שום דבר פוגע, וזכותו של כל אחד להגיד מה שהוא חושב. המודעה הזאת התפרסמה ב"הארץ" ב-23 בדצמבר 1968.

השבוע החלטתי לצאת נגד התבוסנות ע-אנשי "ארץ-ישראל השלימה", החושבים שהם גיבורים כשהם דורשים להחזיק במה שממיל יש לנו. שוב פעם היתה התרגשות במחלקת המודעות של "הארץ". אבל היא התפרסמה שוב, למרות שבמחלקת-המודעות התווכחו ע-חברי, למה ברצוננו לשלוט בכל המזרח התיכון כמו שנאמר במודעה, "צו ההיסטוריה" ישראל רבתי! ומי שמסכים, יודע את הכתוב

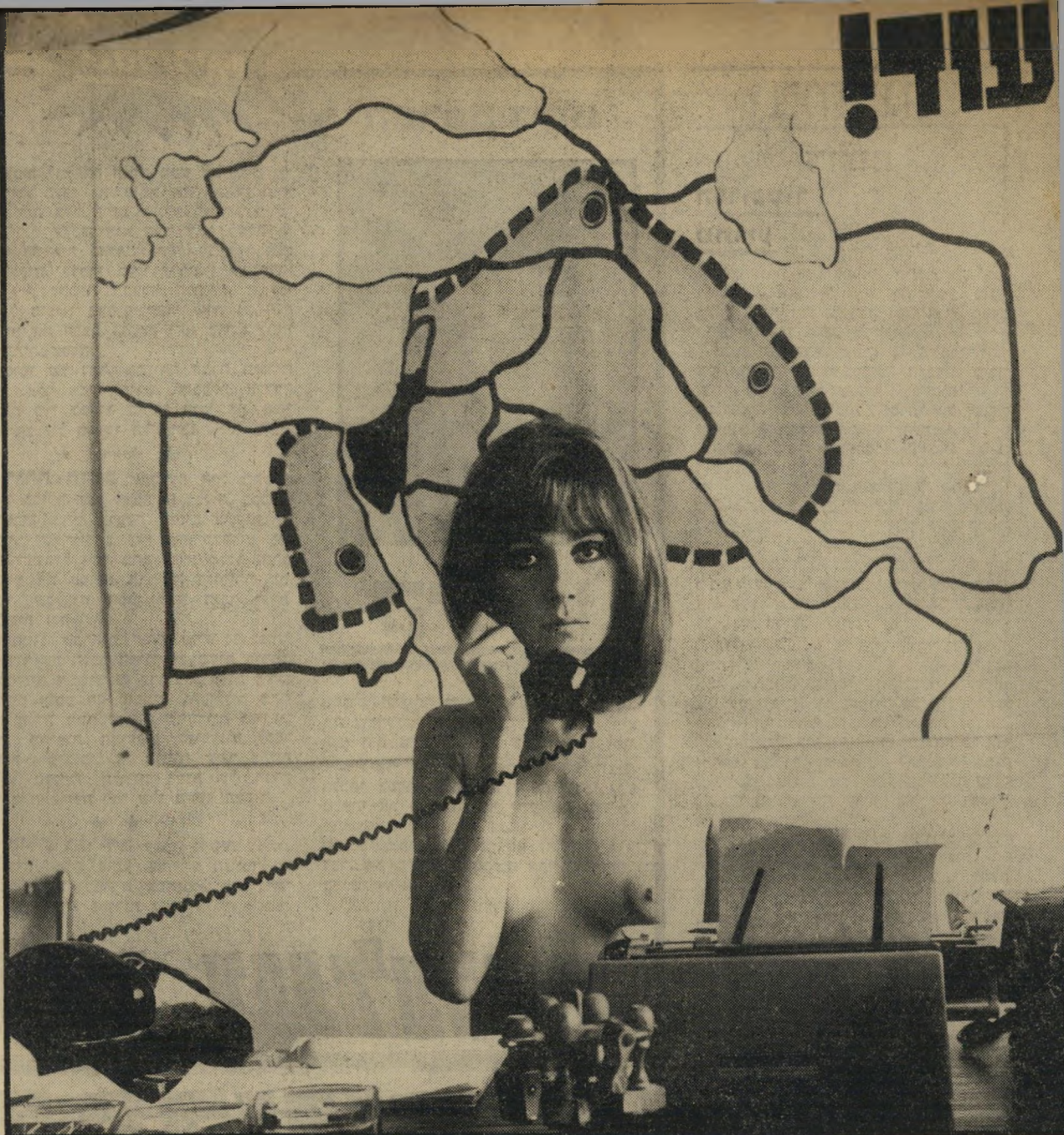
חזית המולדת השלימה. יש ביניהם המון אנשי-רוח, פרופסורים ומשוררים, ואפילו כאלה שהיו פעם במפ"ם ובאחדות-העבודה. אני עמוסה בקסות: "גם אנחנו רוצים, עוד!" הם כותבים לי.

אנשי הרוח מצמררים כרטיסייה הגדולה שלפני רשומים כל שמויהם של האנשים שנענו לקריאתי להצטרף ולתמוך ברעיונות

עוד!

מי עצר? את מפקדי צה"ל דווקא ליד תעלת סואץ, לפני ששיחררו את השטח של ארץ ישראל רבתי, כאשר נגיע לשילסון, האשמים יועמדו לדין.

תבוסנות! אלה הם הגבולות הישנים של מלכות ישראל, כפי שרואה אותה הד"ר ישיב. הוא מוכן לוותר על מרבית השטחים.

התיכון ועליה גבולות ארץ ישראל רבתי שאני לוחמת עליה. בתוכה אפשר לראות, קטנה קטנה, את מדינת ישראל של היום. הנקודות במפה הם של האתרים שיש לשחרר: פיתום ורעמסס למטה במצרים (הלא יש לנו זכות עליהם, כי אבותינו בנו אותם), שושן הבירה במזרח והר האררט בצפון.

החזית כל יום אני מקבלת המון מכתבים וטלפונים במטה התנועה שלי, מכל מיני אנשים הרוצים להצטרף לדת השלימה. אני מכינה מודעות חדשות לעיתונים, פטיציות וכל אות. מאחורי, במטה, כפי שאפשר לראות, תלויה מפת המזרח.

הלאה התבוסנים!

מסוגם של אורי צבי גרינברג, הד"ר ישיב, עובד בן-עמי, משה שמיר וחבריהם, המדברים על "ארץ ישראל השלימה" ומתכוונים רק למדינת ישראל זוטא משני עברי הירדן.

או שנשלוט במזרח התיכון כולו או שדמנו יהיה הפקר!

מרחב-המחיה הטבעי של ישראל משתרע מבקעת היאור עד למורדות הר אררט – האזור הגיאופוליטי שבו נוסדה תרבותנו הלאומית משחר ימי-קדם.

צו ההיסטוריה: ישראל רבתי!

חזית המולדת השלימה
תיבת-דואר 29232, ת"א

דיין אתה גרוע מיאבן

בבית - אתה כונהיג כוחנה
הנציצים.

בחוץ - אתה כוודיע על החזרת
הרבה הרבה שטחים.

העם לא יגרר אחריו!

חזית המולדת השלימה
ת. ד. 29232, ת"א

בכיתה!

למה גנבו את האוטו שלי? למה דוקא המשטרה צריכה לגנוב לי את האוטו? התייפחה הד"ר אריקה פרבר, רופאה קשישה מרחובות, באוזני מלחמה משטרה יעקב דרויש. דרויש לא התרגש מבכי הרופאה הקשישה. כמפקד יחידת הגרירה של משטרת תל-אביב, התרגל כבר לשמוע את טענותיהם והתמרמרותם של אורחים הממנים את רכבם במקום אסור לחניה, ובתוכם מגלים כי הרכב נעלם. "אני רופאה", המשיכה הד"ר פרבר להת-יפה. "באתי במיוחד מרחובות כדי להביא בהתנדבות תרומות לבני-ביתי. החנתי את האוטו שלי במרחק מספיק מתחנת-אוטובוס. השגחתי שלא להפריע לתנועה. והנה-לקחו לי את האוטו. זו ממש גניבה!"

תחנוניה של הרופאה היו לשוא. ככל אורח שרכבו נגד על-ידי המשטרה, היה עליה לשלם ברירת-קנס בסך 20 ל"י ועוד אגרת-גרירה בסך 30 ל"י. רק אז הורשתה לקחת את מכונית הדופין שלה ולנסוע.

מדי יום מגלים לפחות 30 מנהגי תל-אביב כי רכבם נעלם אחרי שהחנו אותו. כי משטרת תל-אביב, שמוזה שנים מתעלמת ממצוקת החניה ברחובות העיר, מצאה שיטה חדשה להעניש את עברייני החניה — גרירת רכבם.

עד לפני כשנה נהגה משטרת תל-אביב לגרור רכב בכוחות עצמה, באמצעות גיף גרר משטרה, שהופעל בעיקר במיקרים בהם החנו בעל-ירכב את מכוניתיהם בצור רה שהפריעה לתנועה.

לפני כשנה החליטה משטרת הנפה הצפון-ית של מחוז תל-אביב לפתוח במתיקפה רבתה על החונים במקומות אסורים. לשם כך פורסם מכרז שבו זכתה חברת הגרירה גרראון. הסיבה להעברת הגרירה לידי קבלן פרטי, לדברי אנשי המשטרה, היתה היעדריות. השוטרים-הגרירים ביצעו מלאכה שיגרה, חית, בעוד שהקבלן הפרטי, המקבל תשלום לפי מספר המכוניות שהוא גורר ביום, יתאמץ לגרור מספר רב יותר של מכוניות. כתוצאה מכך הפכה גרירת מכוניות אורחי

תל-אביב למלאכת חזרה ממש לשוטרים ול-גוררים. בעוד שבתקופת הגרירה המסטרית היה בעל הרכב הנגרר מתחייב בתשלום קנס בלבד, הוא חייב עתה לשלם ב-נוסף 30 ל"י כאגרת-גרירה. 30 ל"י אלה מתחלקות, לדברי בעלי גרראון לשלושה: 18 ל"י מקבלת החברה הגוררת, 2 ל"י מקבל החניון ברחוב יצחק שדה 34, שם מחנים את הרכב הנגרר, ו-10 ל"י הולכות לקופת-המשטרה.

בסופו של דבר, מרוויחה חברת הגרירה כ-25 אלף ל"י לחודש בהפעלת ארבעה גיפים כדי לסחוב באופן חוקי את מכורניותיהם של תושבי תל-אביב.

★ ★ ★

גרירת הרכב מתבצעת החל מהשעה 7 בבוקר, ועד לשעה 10 בלילה. בכבישי תל-אביב נעים ארבעה גיפים בשעות ה-בוקר, ושלושה בשעות אחר-הצהריים. זה ערב, כשבכל אחד מהם נמצא מלבד הנהג, המבצע את פעולת הרתימה והגרירה, גם שוטר, שבלעדיו אסור לנהג הגרר לגעת במכונית זרה.

מהחניון שברחוב יצחק שדה 34, ניתן לשחרר את הרכב הנגרר 24 שעות ביממה. לגיפים המשוטטים ברחובות ישנם צירים קבועים אותם הם טובבים, והכוללים מקור מות חנייה מיוחדים — שגרירות וקנסור ליות, מקומות המועדים לפורענות, כמו תחנות אוטובוסים או מוניות, אשר בקשר אליהן נתקבלו תלונות רבות על חנייה אסורה המפריעה למי שלו מיועד המקום.

★ ★ ★

פועלת הגרירה עצמה נעשית במהירות רות בזק. ברגע שמחליט השוטר כי אפשר לגרור מכונית מסוימת, היא נרתמת תוך דקות ספורות לגיף הגרר, באמצ-

הטרקטוריסט

קילל!

מהנדס ישיעיהו ביגור (38), אבל בשביל מה צריך לגרור? הטרקטוריסט משה לביא (30) היה נרגש כשגילה שמכוניתו נעלמה. "גנבים!" הוא קרא, "בחיי שהם גנבים. הלכתי לסדר משהו דחוף וכשחזרתי, לא מצאתי את המכונית. אני יודע מה גנבו לי מדאוטו? הייתי בטוח שגנבו לי את המכונית. טילפנתי למשטרה ושם לא ידעו שום דבר. רק משהו מהסיבה אמר לנו אחר-כך שגררו אותה."

לאחרונה לובשת גרירת המכוניות בתל-

ליאון נעלמות

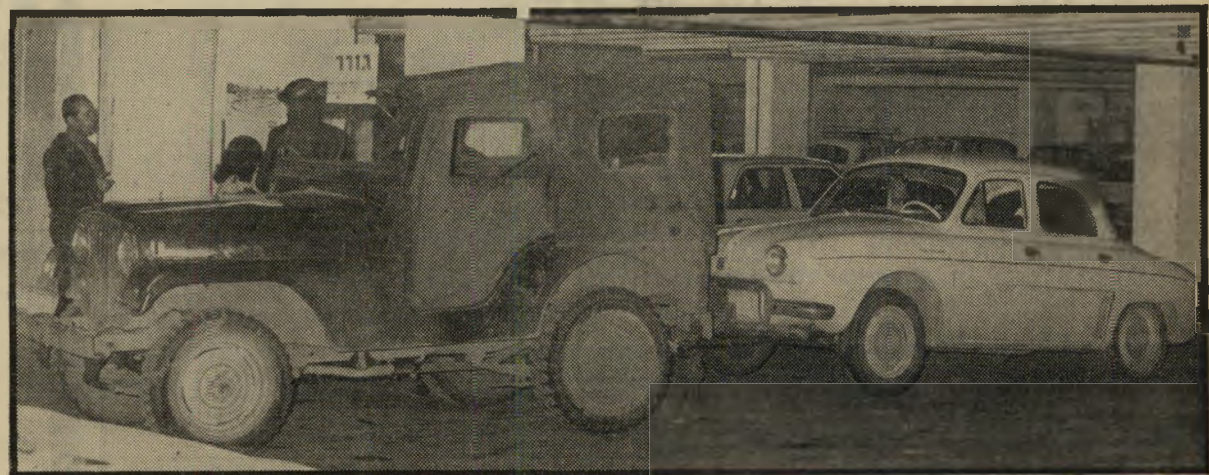
המכוניות?

אביב מימדים של שערורייה. היא הפכה חלק ממדיניות המשטרה, שבמקום למנוע הפרת חוק נלחמת באזרחים העוברים על חוקים של מה בכך. ניתן להבין ולהסביר גרירת מכונית המפריעה לנהגה. אולם מה שעושה משטרת תל-אביב היא הרבה יותר חמור. היא כאילו מחפשת אחר עבריינים שניתן לפטור אותם בדו"ח של ברירת-קנס, כדי לגרום להם חרדה והוצאות מיותרות.

בסדרי החניה הקטסטרופליים של תל-אביב זהו לעג לרש. קשה להבין כיצד משטרת-ישראל, המוילהת דמעות תינו על מחסור בכוח-אדם, יכולה להקציב מדי יום שבעה שוטרים רק כדי להציק לתושבי ה-עיר, אפילו אם זה נעשה במיסגרת החוק.

עות משולש ברזל המוכנס מתחת לשילדה, בצורה המונעת כל נזק למכונית בשעת הגרירה. השוטר פורץ את המכונית, משחרר את בלם-היד שבה או פותח את מנועל ההגה, אם יש כזה.

במיקרה ובעל המכונית מגיע בטרם הס-פיק הרכב הגורר לנוע הוא משלם את דו"ח עבירת-החניה שלו והוא פטור מהוצאת הגרירה. מרבית הנהגים המגיעים ל-חניון כדי לקבל את מכוניותיהם נכנסים מייד בויכוחים נרגשים עם אנשי צוות ה-גרירה. הם מוכנים להשלים עם תשלום הקנס אבל אינם מוכנים לסלוח למשטרה על החרדה שנגרמה להם כאשר חשבו כי מכוניתם נגנבה. "רפורט מגיע", אבר ה-

גיף של חברת גרראון, גורר מכונית של אזרח אל תוך חניון הפרטי ברחוב יצחק שדה, שם מרכזת המשטרה את המכוניות שגררה, אחרי שחננו במקומות אסורים. אפילו אם חנתה שם המכונית שעה בלבד, נאלץ בעל המכונית לשלם לחניון 2 ל"י כדמי חנייה — זרז אחד העונשים שמטילה המשטרה על בעלי-הרכב.

במדינה

דיעות

הפרופסור

מתריע

חיים גורי, איש למרחב, קרא משהו בעל המישר, שהרגיזו. היה זה קטע מתוך דיווח על אסיפה שנערכה בתל-אביב, מטעם התנועה לחנן שלום וביטחון.

הקטע התייחס להוצאתו של פרופסור יהודי שז אריאל, מהאוניברסיטה העברית בירושלים, על הנושא: הסכנות המאיימות על דמוקרטיה ועל המדינה החברתית של ישראל מאימוץ תוכנית ארץ-ישראל השלמה.

התרת גורי: "פרופסור אריאל, כאיש רות, היסטוריון ומחנך, מצייר לעינינו תמונה מהירה, שתוצר אם יימשך המצב הנוכחי: מדינת ש"ב, רודנות, דיכוי הוולות, חורבן מוכרי, צבא צייתן ועיוור, הרס הדמוקרטיה. עד שהוא מגיע למסקנה שהיהו בינונו אשר יאמרו כי, בעד מדינה כזאת לא כדאי להקריב את הבנים" (כאילו מוקרבים בנינו מזהם שכדאי) אתה אמרת זאת, פרופסור אריאל?"

מה הסכנה? אריאל, שעד לשנת 1964 היה חבר מפא"י, ראה בכך סילוף של דבריו. "התמונה המתורבת שציירת, לדעתו של חיים גורי, על עתידה של הדמוקרטיה הישראלית", כתב במכתב למערכת למרחב, "לא התייחסה להמשך המצב הנוכחי, בו אנו נתונים בעל כורחנו, אלא לתוצאות שתצאנה אם המדינה תבחר מרצונה ללכת בדרכה של תנועת ארץ-ישראל השלמה, ותאמץ את מדיניותה."

מה, אם כן, אמר? ומה הסכנות לדמוקרטיה? פירט הפרופסור, בין השאר: "...סיפוח פורמלי של שטחים בחלק של מדינת-ישראל יביא לבידודה של ישראל בעולם, לביטול התמיכה של ארצות-הברית ולהגברת הסכנה של התמודדות מבודדת עם הערבים הנתמכים על-ידי ברית-המועצות..."

במצב זה היתה מדינת-ישראל הופכת ל-מדינה במצור המגויסת בכל משאביה רק לצורכי מלחמה, חיה באווירת-חירום מתמדת וחייבת לשנות את כל גישותיה כדי לעמוד במצב של בידוד וסיכון טוטאליים...

"הכללת מיעוט ערבי גדול והולך, העויין למדינה ואינו רוצה אזרחות בה, היתה מפרדת את המדינה של החברה ואת אופייה היהודי. היתה נוצרת תנועת אירידינשה לאומית ערבית בתוכה, המאלצת את השלטון לאחוז בצורות-דיכוי מחמירות והולכות."

"מדינת-ישראל, כמדינה לאומית מיוחדת ויחידה במינה, אינה מסוגלת לקלוט מיעוטים לא יהודיים גדולים ובחודאי לא מיעוט שבי-משך עשרים שנה התחנך על שינואה קיצונית כלפי ישראל. הצורך לשלוט במיעוט יהודי מאלץ את המדינה לאחוז בצעדים של דיכוי והפליה, ומציאות זו היתה הופכת אותה בעל כורחה למדינת-משטרה על כל ה-כרוך במושג זה."

"...כבר אמר הפילוסוף האמריקאי-טלקי, אנטואיאנה: 'מי שאינו מסוגל ללמוד מן ההיסטוריה, חייב לחזור עליה'. ואכן, לא היתה תנועה כמו התנועה הציונית שהש-כילה ללמוד מן ההיסטוריה וידעה ליישם את ליקחה כלפי העתיד. אולם רבים הסימנים שגישה זאת, פקוחה כלפי המציאות, שקולה כלפי ההווה וצלולה כלפי העתיד, הולכת ונמוגה. את מקומה תופסת מנטאליזת, הירואית, פאטאליסטית וביכולוגית, המסגרת בפני העולם, מזלזלת במסורת הא-דיאליסטית שלנו כמחלת ילדים ומספחת בנו רוח של גאווה שבטית."

"מאחר ואני משוכנע שמנטאליזת זו עשויה להמשיך עלינו שואה, מוצא אני לעצמי חובה להתריע בפני התפשטותה המתרחשת לעינינו בחוגים רבים ובתוכם, לצערי, בין משוררי וסופרי ישראל. לא התייחסתי כאן לשאלתו של חיים גורי, מה יקרה לנו אם המצב הנוכחי יימשך שנים רבות. מוטב שכולנו נהרהר בשאלה זו למען נתעורר ל-רצון נחרץ לחפש דרכים לשלום וליוזם צעדים לשלום, ולא לחכות שיגישוהו לנו על מגש של כסף."

אורחים

הרוסים באים!

הרוסים באים!

השניים נראו ככוכבי קולנוע הוליוודיים לבושים בהידור, מסורקים בקפדנות ושופעי חיוכים רשמיים, הם נכנסו לאולם קולנוע

הגורר והשלל

גיף של חברת גרראון, גורר מכונית של אזרח אל תוך חניון הפרטי ברחוב יצחק שדה, שם מרכזת המשטרה את המכוניות שגררה, אחרי שחננו במקומות אסורים. אפילו אם חנתה שם המכונית שעה בלבד, נאלץ בעל המכונית לשלם לחניון 2 ל"י כדמי חנייה — זרז אחד העונשים שמטילה המשטרה על בעלי-הרכב.

בלי טובות מר אשכול...

מאת אלה זוהר

בלילה שמעה אותו פאט ממלמל מתוך שינה טרופה: "סטאק! איפה הנירות של שט-רית? האם בגין יודע?"

"דיק המסכן!" חשבה פאט, ובו ברגע החליטה כי את אירגון יום-העיון לשגרירים תיקח היא לידיה — ויהי מה!

*** התרגשות כללית

יום העיון היה הצלחה מסחררת. דמ-עות עמדו בעיני שגריר סעודיה בשומע את הבלדה על ג'מאל פשה האכזר, המתנכל ליישוב העברי; שגריר סוריה צעק ספונטאני: "סופך בא, האימפריה העות'מאנית!" מסכת התקומה עוררה התרגשות כללית, ואחר-כך התפתח ויכוח ערני מדוע פירקו את הפלמ"ח.

"באמת! Such nice boys!", אמר ניכ-סון בכאב. בשלב זה לא יכול היה שגריר מצרים לשלוט בריגשותיו, ופרץ בבכי קורע לב, עד שנאלצו להוציאו מן האולם על כפיים. כאשר חזר, היה כבר ניכסון באמצע נאום הסיום שלו. "...עליכם ללמוד את רוח התנועה הי-ציונית! תבינו, היהודים אינם נמצאים ב-ישראל במיקרה! ובכלל, מה אתם יודעים על דרך-המשחבה של אנשים ששבו למולדתם אחרי אלפים שנה!"

*** זר כלניות

רק אינצינדנט בלתי-יציבים אחד איים להעביר את ההצלחה המהירה של ה-יום. היה זה כאשר פרצה בחו הקטנה של הסבך לאולם והחלה לשיר: וטו-טו-טו-טו — שהעברים ימותו! אבל גילי השתלטה מייד על המצב, והיא השתיקה את הקטנה הי-סוררת.

פאט עברה בין הנוכחים ובידה הקופסה הכחולה. אכן, כולם גילו רוחבייד. למחרת הגיע לבית שליח הסוכנות היהודי

היו עמוסים מאוד. אחרי ארוחת-הבוקר היה כל אחד פורש לעיסוקיו. ניכסון קרא את א. ד. גורדון, הרצל, דו"חות מועצת קטור ביין, ואת הצפירה. פאט התעמקה בדבר הי-פועלת, וגילי וטרישיה כתבו חיבורים על "חיקוי והתבוללות" ו"כחן ונביא". דייזיד

אשכול: אני מצפה לטובות מניכסון

ממליץ לנשיא ארה"ב לקרוא כמה ספרי יסוד על הציונות ושיבת ציון

הכין פלאקאטים על הנושאים "העבודה היא חינוך", ו"לא זו הדרך".

*** רצח ארלוזורוב

יום יום, אחרי ארוחת-הצהרים, היתה כל המשפחה מתכנסת בחדר הכחול-לבן ל-מנוחה קלה ולשיחות-רעים. גילי, שקראה את אשמת שומרון, סיפרה למשפחה על הילד הקטן שחלם על ירושלים. טרישיה, שקראה את סמולנסקין, סיפרה על עוד ילד קטן, ש-חלם על ירושלים. דייזיד קרא את צור וירד-שלים, אך על זה לא היה מוכן לשוחח ב-נוחחות הגבירות.

רק פאט לא חשה צורך להתחלק בחייו-יה עם איש. היא ישבה בפניה, אפופה סר-דיות, וידה ליטפה את דבר הפועלת הסמון בכיסה. אחר-כך היה דייזיד נישג לפסתה, וכולם שרו בשני קולות את נסדר אותה — את הממשלה הבריטית, ותחזקנה.

את שארית היום בילה ניכסון בחברת סוכנים מיוחדים של הסי. אי. אי. אשר דיווחו לו על הגילויים האחרונים בפרשת רצח ארלוזורוב.

פרשת הרצח זינצעה את ניכסון קשות.

בין דברי הדואר שהונחו על שול-חנו של ניכסון בלטה מעטפה חומה, ועליה חותמת: דואר ישראל — חבל על כל סיפה. ניכסון שלף את המעטפה והירהר לו בנחת: "גו, לוי מקיים מה שהוא מבטיח!" הוא פתח את המעטפה והוציא מתוכה את

מר אשכול הביע דעתו, כי על מר ניכסון לשכנע את ה-ערבים וללכדם את רוח התנו-עה הציונית ולהסביר להם, כי היהודים אינם נמצאים ב-ישראל במקרה. כן עליו להסביר להם את דרך המחשבה של אנשים ששבו למולדתם אחרי אלפים שנה.

קמע-עיתון, "מעריב"

הפועל הצעיר. ראשית הסתכל בתמונות ר-אחר-כך התחיל לקרוא ברצינות. הבעת ר-ריכוז שעל פניו החמימה. הטלפון האדום שעל שולחנו צילצל וצילצל. המזכירה הפ-יתה בעדינות את תשומת-ליבו לצילצול, אך ניכסון אותה לה בחוסר-סבלנות לענות, ו-המשיך לקרוא.

"אדוני הנשיא, ממוסקבה מודיעים שה-סינים התערבו בויאטנאם..."

אית לא ראה שאני עסוק? לכן לאגניו!"

למחרת בבוקר לקח ניכסון את פאט, טרישיה, גילי ודייזיד איזוהוא, ונסע להת-בודד בחווילתו הכפרית. הימים הראשונים

אילת ביפו, וגרמו להתעוררות משיחית ב-קרב 500 הנוכחים שם. הקהל קם על רגליו. התזמורת הריעה בחצוצרות ובתופים. מחי-אור כפיים טוערות לא פסקו במשך כעשר דקות. אקסטזה אחזה באולם. "י-די-דו-דו-י-ש-ר-א-א! בריתה-מו-ע-צות!" ש-אגו כל הנוכחים באולם בגרון נחר שעה ארוכה.

השניים עלו על הבמה, מחאו כף, התנשקו עם היושבים על הבמה, וכשבקעו מפיותיהם כמה משפטים ברוסית, נשמעו מתוך האולם אנחות התמוגגות.

השניים, ואסילי פלימנובויץ' שאורוב, חבר הסובייט העליון, ורואדים רומיאנוב, פקיד בחצר המרכזי של המפלגה הקומוניסטית הי-סובייטית — שני הנציגים הרשמיים ששלחה רוסיה לוועידת ר"ח בתל-אביב, היוו את שיאה של ועידה משעממת ואפורת שלא חיד-שה דבר.

יותר משעוררו סקרנות בישראל, הם עו-ררו רעש בעולם. כתבי העיתונות העולמית במוסקבה דיווחו לעיתוניהם כי יש לראות בשינוי מישלחת זו לישראל, משום נסיון רוס-לה לפשרת הקרח בין שתי המדינות. ו-להימנע הפאריסאי אפילו ציינו כי השניים יצטיחו לרווח בשוכם אל ראשי הקרמל על מאזן הכוחות הפוליטיים בישראל. אם יעשו זאת לפי מה שראו בוועידת ר"ח, אין ספק כי התרשמותם מן המצב באיזור תהיה חי-בית ביותר.

קשישים חובשי קסטים, שנראו כאילו יצאו זה עתה מקרבות 1917, וצעירים מגו-דלי-שיער ששאנו כמו בהופעה של הביטלס, כירכרו מסביב לנציגים הרוסיים, נגעו בידי-הם, שלחו לעברם ברכות ברוסית, ודאגו לפנקם, למלא את כל בקשותיהם, כדי שלא יחסר להם דבר.

"שוב פעם הוכיחה ברית-המועצות כי היא ידידת-אמת לעם ישראל!" אמר אחד מעסקני ר"ח במלוא רצינותו. "המישלחת הזאת שבאה אלינו מברית-המועצות היא סמל חי כי רוסיה רוצה בטובתנו!"

דית, וניכסון הסתודד איתו שעות ארוכות. בערב הודיע לפאט: "אורזים!" עם זר כלניות בידו עמד אשכול בשדה-התעופה לוד וציפה למטוס העומד לנחות כל רגע. הוא נפל בהתרגשות על צווארו של ניכסון, ובקושי רב הצליח לפלוט את הנאום, שבמיקרה זה הכין מראש. הסיום פרץ ספוני-טאנית מעמקי ליבו. "רובקה, רק עוד טובה אחת אני רוצה ממך, ויותר לא אבקש כלום כל החיים: זיין א מענטש! קח את תיק הי-ביטחון!"

"אני? אבל מעולם לא הייתי שר ביטחון! אני באמת לא מסוגל — — —"

"מאיפה אתה יודע? כבר ניסית?"

*** רק בלשים!

תגובת ארצות-הברית על עליית ניכסון לישראל היתה חריפה מאוד: הם סירבו לספק פאנטימים! אשכול קרא לניכסון לבוא אליו בדחיפות. כשניכסון הגיע, מצא את אשכול אורז בקדחתנות את הגליונות הי-אחרונים של הצפירה, כרך שלם של דבר-הפועל וטופס מן המהדורה המהודרת של ארבעים שנה להסתדרות.

"אין טעם לשלוח", אמר ניכסון בעצב. "אבל מדוע?" התרומם אשכול מעל ה-חבילה.

"אוי, לוי, אתה לא יודע?" השיב ניכסון, "אגניו קורא רק בלשים!"

עסקים

מתחכמים

לחרם

כאשר השתרבב שמה של החברה הכללית להשגחה (ישראל) בע"מ לכתבות על הבשר הקפוא, הרימו כמה אנשים גבות בתמיהה. כי באופן רשמי, חברת ג'נרל סופר אינ-טונדנטס קומפני לימיטד (גסקו) בראשי תי-בות, שמרכזה בגינבה שבשווייץ, איננה קיימת בישראל. החברה, שבין בעלי מניותיה מכפר יהודים, שהמפורסם שבהם הוא המיל-יונר הגינבאי היהודי זלמנוביץ', המקורב לחוגי המפד"ל בישראל ואף תורם לקרנות דתיות — נכנעה רשמית לפני כמה שנים לחרם העברי וסגרה את סניפה בישראל.

ונשאלה השאלה, כיצד הצליחה החברה הי-שחייצית לסגור את סניפה ובכל זאת להיש-אר בעלת מניותיה של חברת-הבשר הישר-אליה שלה, אשר קיבלה מזה מספר שנים מונופול על עבודת ההשגחה של משרד הי-מסחר והתעשייה.

הפיתרון נעוץ בהתחכמות שמספר רב של חברות ורות נוקט בה, כאשר ברצונן להמ-שיך לנהל עסקים בישראל, מבלי להסתכסך עם משרד החרם הערבי.

כאשר פנה משרד החרם לג'נרל סופראני-טונדנטס קומפני בגינבה ודרש ממנה לסגור את משרדה בתל-אביב, נענה בחיוב. החברה הודיעה כי אין לה יותר סניף בישראל, שמה של ישראל נמחק ממפרסומי החברה ומרשימת משרדיה בעולם. אולם למעשה הקימה החברה השווייצית חברת-בת קטנה, מכרה לה את מניות החברה הישראלית ו-המשיכה לנהל את העסקים עם ישראל.

חברת הבת הישראלית, חברה כללית להש-גחה (ישראל) בע"מ, קיבלה מונופול ממ-שלתי לעבודות ההשגחה על אחסנת וחלוקת הבשר, הסוכר, ושאר סוגי המזון שהממש-לה מייבאת ישירות, וזאת למרות הפגם הי-אסטטי של הכניעה הפיקטיבית לחרם הערבי.

קומוניסטים שאורוב, וילנר ורומיאנוב
סוף-1917, יש הנוכח

הפגנות

בריאות

פוליטית

כר ג'רפי (45), אב ל-5 ילדים, "הם הוציאו אותנו מקופת-חולים לאומית היתה גירסה משלו כשסגרו את הסניף, איך נחזור להסתדרות? הלא הפסדנו את כל הנוכחיות כשיצאנו!"

נקמה. לוויד מלמדוביץ', המזכיר הכללי של קופת-חולים לאומית היתה גירסה משלו על סגירת הסניף בבית-אליעזר. "הסניף אינו רנטאבילי", אמר. "יש לנו שם גרעון של 20 אלף ל"י בשנה. זה לא הסניף היחיד שאנו סוגרים. אפילו את הסניף המיוחס ב-שיכון הוותיקים ברמת-גן, בו יש לנו חב-רים חשובים ובעלי-השפעה, סגרנו בגלל חוסר רנטאביליות."

את חושבי בית-אליעזר לא עניינו חש-בונות הקופה. הם סברו שקופת-חולים אינה עסק מסחרי הצריך להכניס רווחים. אבל היו להם הסברים אחרים, שלדעתם גרמו לסגירת סניף הקופה, כעונש לתושבי השכונה.

"בבחירות למרכז הוועידה-הפועל של הקופה, שנערכו בחדרה", טען מתחיהו שמע, "נכנס רק חבר אחד מן המרכז החופשי לעומת 20 נציגים של אח"ל. עכשיו נוקמים בנו על-כך, כי מלמדוביץ' הוא חבר המרכז החופשי."

"רק על גופתינו יסגרו את המרפאה!" "בריאות בלי מדיניות!" זעקו הסיסמות. ש-הניפו השבוע מפגינים נסערים, מול משרדי קופת-חולים לעובדים לאומיים בתל-אביב. היו אלה אנשי השכונה החדרתית בית-אלי-עזר, שלולא הופעת המסכרה, איימו לנפץ את זוגיות החלונות בבניין.

הסיבה להתפרצות היתה סגירתו של סניף קופת-חולים לעובדים לאומיים בשכונה "אנחנו 90 משפחות החברות בסניף הזה", סיפר מתחיהו שמע, מתושבי השכונה. "אנח-נו נמצאים במרחק 9 ק"מ מחדרה ואין לנו אפשרות לקבל טיפול במרחק כזה. כל הז-דש אנחנו משלמים להם 1500 ל"י מסים ועוד אלף ל"י מס-מקביל. את הסניף עצמו קנינו בכספנו".

"כשבאו אנשי קופת-חולים לעובדים לאו-מיים להקים אצלנו את הסניף", סיפר ישש-

גלים בטיילת
 דייגי סבריה
 בודקים רש"י
 תותיהם על הטיילת, כעלילום גלי הכינרת.

היתה לי כינרת

מעגן ברציף

הדייגים בחוף סבריה לא היו צריכים השבוע לרדת ולעלות אל סירותיהם. הם יכלו להמשיך לשוט על פני הטיילת, כמו הדייגים בתמונה נגרמו נזקים כבדים בעיקר למפעלי הנופש הנמצאים על חוף הכינרת.

מזה 50 שנה לא אירע כדבר הזה. הכינרת, שגזלו ממנה את מיטב מקורותיה, שהעבירו את מימיה דרך המוביל הארצי אל הדרום הצחיח, גאתה. תוך שבוע אחד עלו פני המים שלה ב-1.35 מטר, התפשטו על שטחים בחופיה וגרמו נזקים ליישובים שמסביבה. ממרומי ההרים נראה היה שהכינרת שינתה את צורתה עד שלא ניתן עוד לשיר "יש לי כינרת." לקראת סוף השבוע ירדו פני המים בסנטימטרים ספורים, אך בכביש היורד אל הכינרת בטבריה עדיין ניצב השלט: "זהירות, מים עמוקים!"

מינוס כמה?

במועדון מינוס 206 בסבריה, העלו המים את המקום ל-"מינוס 205". המים הציפו את כל המעגן ורחבת המועדון, ובעלי המקום היו נאלצים לחתור בסירות משוטטים כדי להגיע למינים שהוצפו במקום.

ימת הדקלים

כך נראתה השבוע חורשת הדקלים שבקיבוץ עין גב, בחוף המזרחי של הכינרת. מי הכינרת הגואים הציפו את השטח כולו, יצרו נוף בלתי רגיל, בו ניתן היה לכל דיכפין לשוט בסירות בין דקלים מצילים.

במדינה

רפואה

סערה

בהיכל

כימקט חודשיים לאחר שבניתוח היסטורי הושלל ליבו של אברהם סאדגה, פועל הבניין שלקה בשטף-דם במוח, בתווה של יצחק סולק, וכחודש לאחר שהנהלת בית החולים ב"לינסון הודעה רשמית כי הלב שהושלל, אכן נילקח מגופו של סאדגה, הובא לבית-החולים ב"לינסון חולה-לב נוסף: שר-הבריאות, ישראל ברזילי.

היה זה המשך עגום לפרשת הלב-השתול, אותה ממשיכה לחולל משפחתו של אברהם סאדגה. השר ברזילי לקה בהתקף-לב על בימת היכל-התרבות בתל-אביב, לעיני שלוש אלפים צופים, בתוכנית קליידוסקופ, עת ראוין עליי עורכת המישה של דבר, חנה זמר, על בעיות תולדות-לב, יחד עם פרופ' סור מוריס לוי, מנהל מחלקת ניתוחי-החזה בב"לינסון, והד"ר פינחס קורן, מנהל בית החולים.

באמצע הראיון, פרץ אחיו של אברהם סאדגה, יעקב, בצעקות כי במקום נמצאת המשפחה של תורם-הלב, התובעת משפט צדק על רצח בן-משפחתם. המנהל פנתה אל האח הגירש, ושאלה אותו לרצונו, "אנחנו תובעים משפט-צדק", הכריז, "ו-ברצוננו להגיד זאת לקהל!"

"האח נרצח!" האלמנה עופרה והאח יעקב הוזמנו לעלות על הבמה. תחילה נראה היה כי יסתפקו בהאונה להרצאתו המפורטת של שר-הבריאות ולהסבירו. אך לפתע קטע אותו יעקב: "הלב נלקח כש-עוד היה בחיים!" זעק. "אתם אמרתם לנו שאח רוצים לרפא את בעלי, אבל הוצאתם את ליבנו" הוסיפה האלמנה ביבבה. משקיבל רשות, ניגש יעקב סאדגה ל-מיקרופון, והודיע נרגשות: "אני מודיע שהאח שלנו נרצח", אמר. "הוא לא תרם את ליבו אלא הוא נלקח ממנו כשעוד היה חי!" כדי להמחיש את עוצמת המהלומה, שלף מכיסו חופן כדורי-רפואה ואמר כי מאז מות האח הוא חי רק בעזרת כדורים אלה.

בני משפחת סאדגה תיכננו היטב את המבצע. לפני המופע חילקו כרוזים, תחת הכותרת "אנו מאשימים" בכרוזים טענו כי מנהל רופאי ב"לינסון "האחראים ל-כריתת לב משפחתו אברהם סאדגה ה"ר" בעונונו חי, ביצע כנגבים בלילה את זממם הנפש בחדרי-הדירים, למען התהילה והתפארת. תוך התעללות מהפירה ברגשי אנוש ובחסות חלוק רופאים צהרי.

אנו מאשימים, ממשיך הכרוז, "את הרופאים, כי תוך סחטנות אילצו את בני המשפחה לחתום על ויתורים על כל תביעה נגדם, ואך בתנאי זה נאותו "ברוב חסדם" להודות כי אומנם בן משפחתו הוא ה-קרוב, בני המשפחה הודיעו כי לא ישקטו עד שתוקם ועדת-חקירה שתחקור איך נעקר ליבו של אברהם.

24 שעות לאחר הדרמה בהיכל-התרבות התכנסה משפחת סאדגה בבית-האלמנה. ב'רחוב להגרייה ביד-אליהו. בני-המשפחה היו עדיין נרגשים מאוד, וקיימו אזכרה ל-יקירם. "לא היתה שום התפרצות, כמו ש'כתבו בעיתונים", אמרו במירות, "לא היה שם שום דבר."

כתבו ב"לינסון כל-כך הרבה מכתבים והם לא ענו לנו", אמרה האלמנה עופרה, "ואם שר-הבריאות קיבל התקפה — כניראה שזה מגיע לו."

דרכי-חיים

אשת

השכן

אחמד אסעד מאסרוה ומוסטפא אחמד חמדאן ג'בארה הם שני שכנים בכפר טייבה. במשך שנים שררו ביניהם יחסי ידידות ו-ריעות. ג'בארה אף בנה את ביתו כשהוא סמוך לחלקת שכנו.

הצרות התחילו כאשר רצה ג'בארה להקים קומה שנייה לביתו, ובה מרפסת הפונה לחצר שכנו. לכך לא היה מאסרוה מוכן להסכים. "לא איכפת לי שתקים קומה שנייה לביתך, אך אל תקים את המרפסת הפונה

* השם יקום דמו, תוספת לשמו של מי שמת במערכה או בידי אויב.

היא טוענת: "הפקיד הציע לי - תשכבי איתי ותקבלי דירה!"

שלא הציע לנינה לשכב איתו, אלא שאפילו לא הראה לה דירה. חוץ מזה אין לו שום סמכים לחלק דירות. הוא בסך הכל פקיד קטן הממלא טפסים וזה הכל.

פקיד קטן אבל מול הכחשתו של כחלון עמדה עדותה של נינה, שהמשיכה וטענה כי כחלון הציע לה לבוא עימו ביחסים והבטיח לה דירה של משרד-השיכון בתמורה.

נינה מורלי

במציב כזה קשה היה לחוקרים להחליט למי להאמין, מה עוד שהסיפור עשה לו כנפיים בעיר ורבים היו מוכנים כבר להישבע, כי זה הנוהג המקובל באשדוד לקבל שיכון מאז ומתמיד.

"החלטנו ללכת לבדוק את הדירה שם התרחש המעשה לרברי המתלוננת", סיפר המפקח לנינה. "התברר שהדירה, שלפי דבריה של נינה הוצעה לה שם ההצעה המוגנה, שייכת לאחד בשם אחיו, ויש שם מנעול נכבד. זה לא מנעול סטנדרטי ואין לשער שלכחלון יש מפתח לדירה זו. לא רצינו לפרוץ את הדלת, ללא צו מבית המשפט, וטיפסנו על המרפסת כדי להציץ פנימה. ראינו שהבית מוזהם מאוד ושליד דלת הכניסה יש קורי עכביש על המשקוף העליון וערימות של זבל למטה. היה ברור שאיש לא פתח את הדלת של דירה זו במשך חודשים רבים."

כאלטרנטיבה הצביעה נינה על שתי דירות

באוסו שלו, אדום כזה עם גג לבן, ונסענו לאזור ו'. בדרך התחיל דוחף לי ידיים. דחפתי אותו בחזרה ואמרתי לו: "מה אתה חושב? מה באתי איתך לכאן? תראה לי דירה ולא את הידיים שלך!"

"בסוף הגענו לבית מספר 1526. יש שם שתי דירות ריקות. הוא הוציא מהכיס שלו מפתחות ונסענו לדירה מספר 9. איזה יופי של דירה! שלושה חדרים עם הכל. פתאום

הסערות אינן פוסקות בעיר העיר לים אשדוד. טרם הספיקו הרחוקות להירגע מהשביתה בנמל ומסופת הגשמים המשתוללת, ובכר נמצא לתושבי אשדוד עניין אחר לגעוש סביבו.

מפה לפה עברה השמועה השמועה בעיר הנמל הדרומית: "במשרד-השיכון מחלקת דירות תמורת נשים. מי שנותנת, מקבלת דירה!" קשה היה לשמועה דמיונית מעין זו להיקלט, לולא יכלו מפיצייה להצביע על דמות מוכרת ולטעון: "לה זה קרה!" היתה זו נינה (נינט) מורלי, יפהפיה מליאת-גוף בת 20, שחמודותיה צוודו עיני הרבה גברים באשדוד. מאז עלתה לפני מספר שנים עם הוריה ממרוקו, עבדה נינה בבית-אריזה מקומי, סייעה להוריה לפרנס את 11 אחיה ואחיותיה. כשבגרה והסכה לגערה, הלך שם יופיה לפנייה ורבים היו אלה שרקמו חלומות אודותיה.

זכה בה יהודה אשרף, מזלגן בנמל-אשדוד, המשמש גם כומר לעת-מצוא, ששיירו ו-פיומוניו בוקעים מהפינה המזרחית של קול-ישראל. היחסים בין נינה ואשרף היו הדוקים מאוד וגמגמו זמן רב. אבל כשהועלתה בעיית הנשואין על הפרק הסתבר כי אשרף נשוי ואב לילדים ואינו יכול לקבל גט. אחרי שעובדה זו התבררה גם למשפחתה של נינה, גירשו אותה הוריה מהבית. אש-רף תרם לקיומה בעזרת 150 ל"י לחודש ששילם לה כדמי-מונות, ואף שכר עובדה דירה קטנה. אבל נינה החליטה לעמוד על זכויותיה. כעצמאית רצתה שיכון לעצמה. היא הצטיידה באישור מתאים מלשכת-הסעד

ופנתה אל משרד-השיכון כדי לקבל את אחת הדירות הניבנות עבור עולים חדשים. שם פגשה נינה את אפרים כחלון (44), נשוי ואב לחמישה ילדים, נציג משרד-השיכון באשדוד. כאן החלה הפרשה להסתבך.

דירה לא ידיים!

וא התחיל לסחוב אותי, סיפרה נינה מורלי. "אמר לי: תבואי מחר. באתי מחר, אמר לי תבואי בעוד שבוע. אחר-כך היה אומר לי: תראה זה לא כל כך פשוט. העניין שלך לא כל כך מסתדר. אבל אם תסכימי ללכת איתי, יהיה בסדר". אחרי תקופת מה הוצעה לנינה דירה בת 48 מ"ר ובמקום רחוק ממקום מגורי משפחתי. תהי היא תבעה דירה של 52 מ"ר ובאיזור ו', ליד קרוביה.

סיפרה נינה עלימה שקרה אז: "באתי למשרד של אפרים והוא אמר לי שאם אני רוצה דירה כזאת או אני צריכה לבוא איתו ולראות דירה מתאימה. לקח אותי

שיכון תאורת אהבה?

נוספות, שיתכן ולשם לקח אותה כחלון. אבל כשבדקו השוטרים דירות אלה הסתבר כי מתגוררים בהם ידידים. אלא שממצאה של המשטרה לא שיכנעו את ידידיה של נינה. אמר אחד מעובדי הנמל, חברו של יהודה אשרף: "ככה זה חביבי באשדוד. אם יש לך אשה או חברה יפה, כל המנהל לים רצים אחריך. תראה את פורטונה מי השיכון שלנו. איך היא קיבלה שיכון לפני כולם. איך אתה חושב היא עשתה את זה?"

אמר אפרים כחלון עצמו: "כל מה שהיה לומר אמרתי במשטרה. נינה יכולה לקבל דירה, אבל היא דורשת דברים לא רגילים."

הסתבר כי בניתיים אושרה לנינה מורלי דירה של 48 מ"ר על-ידי חברת עמידו. אבל ספק אם היא תוכל להשתמש בה בזמן הקרוב: המשטרה שוקלת עתה אם להעמידה לדיון באשמת מסירת עדות כוזבת.

כשקראו לה למשטרה והצביעו בפניה על חוסר היסוד בטענתה על ביקורה באותה דירה, אמרה נינה: "אז אין דבר, תמחקו את העניין הזה עם הדירה."

קשה היה לשמור את גוססתו של התרכיב החדש בסוד. בדרך חשאית הועברה הגוססה לארצות-הברית, שם הפך הסם המעבדתי למלוא האחרונה בין מעשני הסמים. הסם, המכונה בשם ט. ה. סיי, מיוצר עתה בעשירות מעבדות בלתי חוקיות בארצות-הברית, ומשווק במחירים אסטרונומיים בהשוואה לסמים אחרים.

הסיבה לכך היא שתהליך ייצור וזיקוק במעבדות הוא תהליך ארוך ומסובך. מנה בעלת השפעה של סם זה עולה ב-10 דולאר, מחיר המונע מהסם המעבדתי להפוך למצרך המוני. כתוצאה מכך מוכרים הרבאים חומרים כימיים אחרים, אותם הם מגדירים כס. ה. סיי, המכילים רק כמות קטנה של הסם המקורי.

תכונותיו של הס. ה. סיי, דומות לאלה של הל. ס. ד. אם יגיע היום ובארצות-הברית יתירו את השימוש בחומר מעבדתי זה, שאינו גורם להתמכרות, עשויה ישראל להרויח מכך. כבעלת הפאטנט על הגוססה של הסם המעבדתי, היא תדאג ודאי להבטיח את זכויותיה לתמלוגים מכל נוסלי הסמים האמריקאים.

בפסקדינו המנומק הגיע השופט אלון ל-מסקנה, כי הסיכוי שמיקרה דויד ובת-שבע יחזור על עצמו דווקא מעל מירפסתו של ג'בארה הוא קלוש. "אין כל הכרח שאשת התובע תצא לחצר בתלבושת קלה", קבע השופט.

סמים

תמלוגים

משכרים

לפני כשנתיים הצליחו חוקרים, במעבדות האוניברסיטה העברית בירושלים, ליצור במעבדה סם משכר הומום בתכונותיו ל-חשיש. אחרי שהצליחו למצוא את המפעיל הכימי העיקרי שבחשיש, (סטרוהידרוקובי-נול) הרכיבו אותו בצורה כימית. חוקרי האוניברסיטה ביקשו אז לשמור את המצא-תם בסוד, כדי שלא ישתמשו בה כתחליף לחשיש.

אבל באוניברסיטה בה נמצאים, לפי עדות הסטודנטים עצמם, כאלף מעשני חשיש,

לחצרי, דרש מאסרוה. הנימוק שבפיו: מן המרפסת יוכל ג'בארה להציץ אל המטבח וחזריה-שימוש שלו, ועלול, הסוחר-לילה, לפ-גוע במבטעין בצניעות אשתו.

ג'בארה לא התרשם מן הנימוק, עשה הכנות לבניה. כאן פקעה סבלנות שכנו, והוא פנה לבית-המשפט והוציא צו-מניעה זמני בנימוק שמעשי מאסרוה יגרמי לו נזקים חמורים שאין לפצותם בממון, בזאת שיגרמו להיקר ראייה וימנעו ממנו הנאה מתקבלת על הדעת מרכישו.

דויד ובת-שבע. כאשר החל המשפט מתברר בפני השופט ציון אלון בנתניה, העלה פרקליטו של מאסרוה, עורך-הדין דויד רינת, את רעיונו לדוכן העדים, להוכיח כי בביתה היא מסתובבת ללא מטפחת-ראש ו-בלבוש קל, ועיני השכן עלולות לשווף חל-קים מגופה.

לעומתו טען ג'בארה, כי המרפסת נבנית לפי רשיון ובהתאם לתוכנית-בניין-ערים, ו-חוץ מזה אין הוא מתעניין בנעשה בבית-השימוש של שכנו וכל רצונו במרפסת שבה יוכל לשאוף מעט אחר צח.

אנשים

יחסים לבנים

בישיבת סיעת המערך בכנסת, שנערכה בשבוע שעבר, העלה חבר הכנסת **מרדכי ביכר** את שאלת הילודה, ושאל מה יכולה הממשלה לעשות יותר מכפי שנעשה עתה, בכיוון עידוד הילודה? השיב לו ראש הממשלה, **לוי אשכול**: „אני יכול להבטיח רק, שכל 22 חברי הממשלה יעשו את כל מה שהם יכולים לעשות בגילם. אולם, אם כונתך לדיון רציני, הרי יש לקיים דיון כזה בניפרד.” ● לאלה שחשבו כי מלחמה ושלום זה דבר דומה, נכונה בשבוע שעבר אכזבה, כששמעו את תשובתו של שר החוץ **אבא אבן** לשאלתה של חבר הכנסת **שמואל תמיר**: „המלחמה מוטטת את השלום, אמר השר. „לשון אחרת: מלחמה וחוסר מלחמה הם שני דברים שונים.” ● ח"כ מע"י החדש **דוד גולדנבל** לא התרגל עדיין לקריאות ביניים הומוריסטיות. כך נס' תבר השבוע. הוא נאם בו הישגה את התעשייה לערה, שהוריה הגנו עליה מכל פגע, ובינתים הגיעה לגיל 24. „ועכשיו אתה בעד חשיפה?” קרא ח"כ אורי אבנרי. גולדנבל הגיב עליך ברצינות גמורה, הצדיק את תמיכתו בקו של חשיפת התעשייה ל"תחרות תוצרת-חוץ... מי שהיה שגריר ישראל בפאריס, **יעקב צור**, סיפר בראיון עיתונאי אילו יחסים לבנים שררו בין ישראל ומצרים בראשית שילטונו של **גמאל עבד אל נאצר**. למשל, כשהיה משתחרר מצב מתוח בנבול, היה עובד השגרירות הישראלית בפאריס יוצא לרחוב ומטפח מ"טלפון ציבורי לשגרירות המצרית, כדי ל"הרגיע את ממשלת-קאהיר. פעם, כשהיה העניין דחוף במיוחד, אף טילפן צור עצמו ממשרדי השגרירות, אל השגריר המצרי, הודיע לו שאין מקום לחששות. ידיד צר-פתי העיר לו לאחר מכן שיש כנראה מרגל מצרי בשגרירות הישראלית — ומכך למד צור כי הצרפתים מאזינים לקו השגרירות. יחסים לבנים אלה הופסקו כאשר ערך **דוד בן-גוריון**, ימים מעטים אחרי שובו משהביקור, את התקפת ה"תגמול" ה"מוחצת על רצועת-עזה, בה נהרגו עשרות חיילים מצריים, בסוף פברואר 1955. ● איזה עתיד צפוי לעם היהודי? על-יך השיב חבר הכנסת **שמעון פרס**, בהרצאה שנשא בפני נשות החוג לתודעה פוליטית של יוצאי: „אני נגד בניית בתי-מלון בישראל, הכרתי. „אני לא רוצה שניהפך לעם של מלצרים! עתידנו טמון בהתפתחות האינדיקטור היהודי, ולזאת גניע עליידי בניית אוניברסיטאות, אמר פרס, לקול תשואות קהל הנשים. ● כשניסה השבוע צלם-עיתונות לצלם את אולם הכנסת, כדי להפחיש, בתמונות, את מיעוט המשתתפים בדיוני ה"מליאה, אסר עליו קצין הכנסת, סגן-אלוף **יצחק בן-גל**, לצלם. „אני ארשה לך לצלם במליאה, רק כאשר יהיו נוכחים בה 60 אחוז מחברי הכנסת, הסביר. השיב הצלם: „אם כך, אין לי הרבה סיכויים לצלם, אִי-פעם, בתוך המליאה.”

„פאשיסט מושגת!”

מהו ההבדל בין המערך לבין הליברלים העצמאיים? על כך השיב השבוע **יצחק ארצי**, יושב-ראש מוזכירות הל"ע: „המע"ר, אמר, „היא מפלגה גדולה עם אוהדים מעטים, ואילו הל"ע היא מפלגה קטנה עם אוהדים רבים.” על הביובו וחוסר היעילות הקיימים בהסתדרות קבל השבוע **גידעון פורמן**, דובר תנועת החרות: „היילד זיידל, הנציג היחיד של האופוזיציה בתודעה המרכזית, גורם הפסדים להסתדרות וסבל לחברי מע"י ומפ"ם. הוא מא"ץ אותם לשחיתות תה פעמיים, במקום פעם אחת.” איך עושה זאת זיידל? „בוה שהוא מכריח אותם לעשות דיון חוזר על אותו נושא. האחד איתו, והשני בלעדיו, זמן מה קודם לכן.” משום כך הביע פורמן חשש כי „בכך תיגדל לאין שיעור כמות כוסות התה הנצרכת בהסתדרות מדי שנה.” ● לעיתונאית **סילבי קשת** אין מזל עם שמה. כאשר ריאיינה לפני חודשים אחדים את חבר הכנסת **דוד הכהן** קרא לה ה"מראיין סילביה קשת. ואילו בראיון שקיימה בשבוע שעבר עם חבר הכנסת **דוד בן-גוריון**, התעקש ביג"י לקרוא לה סילבה. משנגשו סילבי ובן-גוריון לצורך הראיון, לא האמין האחרון כי זו היא, והודה באוד"ניה כי חשב שהיא „מפחידה” יותר. ● ע"י תנועת אחרת, **מישל ריי**, זו שנשבתה

נשיקת-אס

לג'ורא שפיגל,

כוכב מכבי ת"א,

הקבוצה שעשתה

את הברתי-י'אומן:

זכתה באליפות

אסיה בכדורגל,

והביאה עימה

לישראל את

גביע הדמעות

לא ראיתי קבוצה ישראלית משחקת בצורה כזו.”

זה היה המישחק שחרת כאחד ממישחקי השיא בהיסטוריה של הכדורגל הישראלי. אחרי 90 דקות של קרב איתנים, כשהתוצאה היתה תיקו 0:0, נותרה עוד הארכה של 30 דקות. כל כדורגלני מכבי היו באדיסית כוחות גמורה. כמה מהם, כמו המגן ג'יקו בלו והרץ מאיר גמני, היו פצועים בצורה רצינית. הם היו סחוקים וגמורים וקשה היה להאמין כי יוכלו להגיע ברגל עד לאוטובוס. אבל כששרק השופט להכשך המישחק, ניערו רו בהם כוחות בלתי רגילים, טאפשו להם להביקיע את שער הניצחון מרגליו של דרור ברנר דקה ה-112 של המישחק, ולשמור על התוצאה עד לשריקת הסיום.

„היום זה נראה כמו סיט, אני לא יודע איך עשינו את זה,” אמר השוער חיים לוי. ואילו לג'ורא שפיגל היה רק הסבר אחד: „המחז היהודי הוא שצעה את זה. זה נש" מע כמו מליצה אבל זאת האמת — הרוח של מכבי בתוך החולצה הצהובה היא ש" הביאה לנו את הניצחון.”

לתאילנדים, מארחי טורניר גביע אסיה, היה ברור כיצד עשו כדורגלני מכבי את ה"בלתי-ימאן, ניצחו את נבחרת השדים של קוריאה הדרומית. השקפתם התבטאה בכך חרת של אחד מעיתוני באנגקוק: „הבהווים של דיין זכו בגביע אסיה!”

אנשי מחלקת הביון של משטרת סיאול. כי כאן היתה מכבי תל-אביב צריכה להכריע קבוצה, שלדעת כל השחקנים וכל המומחים, היתה טובה ממנה.

במישחקי-צוות שלהם, במהירותם, בכיש"רם הגופני ובנוקשותם, היו הדרום-קוריאנים טובים פי כמה ממה שמסוגלת קבוצה כמכבי תל-אביב להפגין. „אם היו משחקים אצלנו בליגה, הם היו לוקחים את האליפות כמו כלום,” אמר ג'ורא שפיגל, כוכב מכבי. „אני לא מאמין שאיזה קבוצת כדורגל ישר" אית תצליח עוד פעם לנצח אותם,” אמר יוסלה מרימוביץ, מאמן מכבי.

הבחורים

של דיין

אבי דווקא במישחק זה, כשבשלבים המוקדמים הפגינה מכבי רמה בינו"רית ביותר, היא התעלתה לפתע לרמה, ש" אפילו עסקניה המושבעים והשרופים בהת"ר לא האמינו שהיא מסוגלת להציג כמותה.

„ראיתי הרבה מישחקים של קבוצות ישר" ראליות ושל נבחרות ישראל,” אמר יוסלה מרימוביץ, שייצג בעצמו את נבחרת ישראל בעשרות מיפגשים בינלאומיים, „אבל מעולם

מיה שלא כילתה השריפה, שהרסה את אולם הנוסעים בנמל-התעופה לוד, איננו לסיים מאות האוהדים הנלהבים של קבוצת הכדורגל של מכבי תל-אביב, שערכו לה ה" שבוע את קבלת הפנים הסוערת והנלהבת ביותר שראה נמל-תעופה זה אי-פעם.

המכבים, שנטלו בסיום טורניר כדורגל מפרך ומתיש את גביע אסיה לקבוצת אל"ר פות, סברו כי האיציטדיון בבאנגקוק, בו שחקן, הוא הגיהנום הנורא ביותר שידעו בחייהם. אבל זה היה לפני שנפלו לזרועות אוהדיהם. אלה, שהמתינו להם מצויידים ב"סיסמות, דגלים וים של פרחים, כמעט קרעו לגזרים את אליליהם מרוב הערצה ואהבה.

הם הטילו מצור על אולם הנוסעים. כי אשר הופיע שחקן בפתח, נשלחו מאות זרועות לספוח על שכמו, לצבוס בלחיו או לקרוע את בגדיו. השוטרים ניסו לחלץ את הכדורגלנים דרך יציאה אחרת, אולם הצירים המתינו גם שם. כדורגלני מכבי השאירו ב" נים את חבילותיהם ובגדיהם וזינקו החוצה בבחינת „מה שיהיה יהיה!”

„הגביע

הוא שלנו!”

הרימו אותם על כפיים, נשאו אותם על כתפיים. ענדו להם מחרוזות פרחים. „הנה הנה הם באים — השדים הצהובים!” הריעו האוהדים בקצב והמשיכו בשירה: „ה" גביע הוא שלנו.”

גביע הזהב של אלופת אסיה, נישא בידי משה עסיס, שהורם על כתפיים ונסחף בים של מעריצים. כולם רצו לחטוף את הגביע. לבסוף הוא נשט מידיו של עסיס ונשבר לשניים — הכן לחוד והגביע לחוד. אבל ה" שמחה נשארה שלמה. היא נבעה מכך שבי" פעם הראשונה זכתה קבוצת כדורגל ישר" לית להישג של ממש, לא במזל ולא בחסד, אלא הודות לזיעה, לדם ולדמעות, שהשקיעו כל שחקני הקבוצה על מנת לזכות בגביע.

גברים

קשוחים

קבלת האלופים גביע אסיה לקבוצות אלופות בכדורגל נישא בידי כדורגלן מכבי ת"א, משה עסיס, בנמל-התעופה בלוד, כשסביבו קהל אוהדי הקבוצה, שבאו לשל"ל את פניה בהתלהבות חסרת-תקדים.

כדי להביא את גביע אסיה לישראל, היתה מכבי תל-אביב צריכה להתמודד תוך שבועיים עם חמש קבוצות, בתנאי אק"לים בלתי רגילים, בחום לוהט ואדים מה" בילים, כשמולה ניצבת איבת הקהל, ובמיק"רים מספר גם חידודיות השופטים. אולם כל אלה היו כאין וכאפס לעומת מישחק הגמר נגד קבוצת יאנגיזי של דרום-קוריאה, המורכבת מ-11 גברים קשוחים,

„נשף הבריונים“: הסצינה שנאסרה עלידי הצנזורה
אהבה? רק לחצאי גופות!

כל מיני ישראלים על קולנוע, אפשר לקרוא שם מה אומרים גדולי הבמאים בעולם על קולנוע, מה אומרים עליו סופרים גדולים, מבקרים גדולים. אפשר לקרוא בו ראיונות מרתקים, וחטריטים של תסריטאים גדולים.

סרמים

פני גאון

איש נוכח היה (אסתר, תל-אביב; אנגליה) הרעיון הוא גאוני. נוכח בעל מוח מפותח הופך בעזרת רשת של שקרים ו- המצאות לאיש חשוב בחברת מחשבים. הוא מצליח לרמות את המתחשב. מייסד כל מיני חברות שאינן קיימות, וסוחר איתן, ומספק להן כספים, המגיעים כמובן לכיסו. באישור המחשב, שאינו חושד בשום דבר, רעיון יפה. אבל כמה זמן הוא יכול לק- חת? עשר דקות עד שהאדם מתגבר על המכונה, עוד חמש דקות כדי להראות איך הוא מארגן את החברות הלא קיימות, ומה יכול לקרות בכל שאר הזמן?

בכל שאר הזמן קורה פיסר יוסטינוב. הוא לא זקוק להרבה עלילה ותירוצים כדי למחות, להצחיק, לרתק, לזעזע. עם הפרצוף הגדול שלו הוא יכול לעשות הכל. את השלמות והרציפות של הסרט, ש- העלילה כאמור אינה ממלאת אותו די, נות- נים על כן פיסר יוסטינוב, מגי סמית, המשחקת לצידו, והרבה בדיחות משעשעות הכתובות בתסריט מבריק. וזה ממלא בהחלט ערב מעניין ומשעשע.

שיא

הסרט

לכנ כדור כתובת (תמר, תל-אביב; ארצות-הברית) מה זה הרפתקאות! הרפתקאות זה לא מילה. עוד לפני שהסרט מתחיל, כבר מתפוצצים כמה צלילים. מייד לאחר ההתח- לה מתפוצץ מטוס גרעיני. משמדי-העולם מהפנטים טייסים ושומרים. הסוכן האמין מחבק בידו האחת כל מיני נשים, וכידו השנייה רודף אחרי המשמידים, המנסים להשיג את החומר הגרעיני הסודי. רודפים בתעלות. רודפים באוויר. מטוסים מתפוצצים. אנשים מתפוצצים. פצצות מתפור- צצות. אבל כל ההתלהבות הזאת היא כאין וכאפס לעומת ההתלהבות כאשר מופיעה על המסך המילה הנהדרת סוף.

גיבור

או שודד

פנצ'ר וילה (אלנבי, תל-אביב; ארצות- הברית) העולם עוד לא החליט אם הוא היה שודד או גיבור לאומי. הוא התחיל את הקריירה שלו כרוצח. הוא הרג את הגבר שפיתח את אחותו, וברת מהשלטונות את ההררים. שם, בהרים, בפסגות מכסיקו, בין הכפר יים העניים, הוא אירגן כנופיות של שודדי (המשך בעמוד 24)

קולנוע

ישראל

מה שמותר

לאפיפור

„עד לפני שנה“, מספר המפיץ שלום חולף, „לא נגעתו בסרטים העוסקים במין. השנה הבנתי שאו שאני אסגור את העסק, או שאני אפיץ גם סרטים כאלה.“

הסרט האחרון שלו, „נשף הבריונים“, ש- יוצג בקרוב בתל-אביב, הוא מוצר טיפוסי של הזמן המודרני. בעצם זה סיפור על מנהל-בנק המסתבך בשוד, אבל בתוך זה, לשם הטעם הטוב, יש הרבה מאוד סצינות בהן אותו פקיד-בנק מבלה בילויים אינטימי יים עם ידידתו.

מה שמזוהה הוא שלפני שנה שום סצינות כזו, בשום סרט, החל בברגמן וכלה ב- ריגול, לא היו עוברות את הצנזורה הישרא- לית. בסרט הנוכחי פסלה הצנזורה סצינה של אהבה, המראה את כל שני הגופות, ומה שהם עושים, אבל התירה סצינה שנייה.

המראה מה עושים חצאי הגופות שלהם. „הם פשוט הבינו“, מסביר המפיץ, „שאי- אפשר היום לאסור את הדברים הללו. כמה מאנשי הצנזורה היו בחוץ-לארץ, ראו איזה סרטים עושים היום, ראו שאין שום דבר אחר, והם מוכרחים לכתת עם הזמן. אפילו בספרד ואיטליה, ארץ האפיפור, כבר מתי- רים את זה. אז מדוע בארץ לא?“

טרוץ היהודי

עמוס עוז מספר: „בסרטי טרוץ ידענו, שפול גורדון ייחלץ מן המלכודת, ושלא יתכן שהעולם יאיר פנים משפלים ולרעים. כי אם זה יתכן, הרי הערבים ינצחו אותנו. „עוד דבר: המות בסרטים שראינו היה מוות אסתטי. כשלימדו אותנו בבית ספר לרקלם בי-א בארד, טוב למות כעד ארצנו, שום דבר לא התקומם בי, ושום דבר לא ליגלג. ידעתי מהסרטים שטוב למות בעד. אלה שמתיים בעד משהו (תומכיו של גיבור המערכון, חברו של פול) מותם הוא חזיון מרהיב ומעורר את גלי האהבה של בני- האור הנשארים בחיים, וגם שלנו, הצופים.“

„ההורים שלנו היו גאים מאוד על זה שג'וני ויסמילר, הטרון הקלאסי, הוא יהודי. זה השתלב אצלם עם הכיסופים ליהדות שהם שרירים, לדור החשמונאים, יהדות שהם התגעגעו אליה. מילת-התיבה שלהם כלפינו היתה: שקצים. בשבילנו היה זה מובן מאליי שטרון צריך להיות יהודי. אי-אפשר שלא יהיה יהודי. מפני שהוא המעטים, ו- אייבוי הרבים — והוא חכם התחבולות, ומה הפראים. הוא המצאח והם המפסידים.“

הם אין בחוברת קטת האחרונה, שנושאה הוא הקולנוע? כל מה שאדם, המתעניין בנושא, יכול להפיש. חוץ מאשר מה אומרים

במקל: כאשר חזרו בשבוע שעבר שחקני התיאטרון מהצגת תעלולי נישואין בנצרת, התעלל בהם מזג-האוויר הגרוע: טורד צבאי התחלק והתנגש במונית שלהם. השחקנים נילקחו לבית-החולים התורני, נישלחו, לאחר בדיקה, לבתיהם, כשהם סובלים מסחרחור- רות — מלבד רונאי הצולע מאוד. שני שחקנים אחרים באותה הצגה, „עקוב בוי- דו ועזריאל אשרוב“, הגיעו בשלום. הם נסעו במכוניתו של בודו. ● הדיסקוטק לילות עונספיה, בכניסה לכפר הדרוזי עוס- פיה שבכרמל, אשר נפתח בערב ראש-השנה האזרחית עלידי שחקני הקולנוע חנה עדן, בשיתוף עם בעלי-המקום הדרוזיים — ניסגר. בהסכם נאמר, כי המקום ישא אופי מזרחי, בשילוב מוסיקה מערבית. כאשר ערכו הנכבדים המקומיים ביקור ב- דיסקוטק, הסתבר להם כי נערות נוגו מקפ- צות שב, המוסיקה מרעושה, ואין כל זכר לתוכנית מזרחית. לאחר דין ודברים התפרק ניסיון השילוב המזרחי והמערבי בשטח הבידור החיפאי. ● הצייר הישראלי עזר פיינגרש מתכנן תערוכה שתמשך שלוש שעות — ותעלה. הציורים יהיו בנויים מ- חומרים וחומצות המעכלים זה את זה עד שנעלמים, והמטרה, לדברי פיינגרש: „לתת לציור את הממד האנושי של לידה ומות.“ שם התערוכה: שותו פדגוג! ● הקהל שנכח השבוע בנמל-התעופה לוד, הופתע כאשר ירד ממטוס אייר פראנס שהגיע מפאריס גבר מזוקן, לבוש בהידור, שרכע-ברך ונישק את המסלול. אחר קם, הרים ידיו כלפי מעלה וצעק: „ושבו בנים לג'ולן!“ משגמר לצעוק, קרב המזוקן למירפסת נמל- התעופה וקרא: „הגעתי ארצה לשבועיים. כל אלה שחייבים לי כסף, נא להתקשר או לבוא.“ לאלה שהתעניינו „מי המציק?“ — „זה? מיתרו מקבלים פניו להסביר: „מה? אתם לא יודעים? הרי זה בני כהן!“ ולא להא לה יודעים מי זה בני כהן? בני הוא עיתונאי וכמאי סרטים מתל-אביב, ש- השתתף כעוזר במאי ברוב הסרטים שהופקו בארץ, ומכיים עתה סרטים בצרפת.

פסוקי השבוע

● **דויד בן-גוריון, בראיון עם מילכי קשת:** „דיסקוטק? מה זה? אף פעם לא שמעתי על זה. מה עושים שם?“

● **הנ"ע גודרה מאיר:** „יש לה תכונה אחת שלילית: השינאה. והשינאה מעבירה אותה על דעתה. זה הולך ומתגבר.“

● **הנ"ע על השר פינחס ספיר:** „הוא יכול להיות שר מצויין. ראש-משלה, הוא יכול להיות כפי שאני סוהר.“

● **הנ"ע על השר ישראל ישיעי:**

זה לפני שנתיים, כאשר שמעה אהובה את קולו של בליץ בסתכית דריו שערך על חייו. כעבור זמן מה ראתה את תמונתו של בליץ בעיתון, לא האמינה כי זו התמונה של האיש שקולו שבה את ליבה. עוד באותו יום נסעה לכלא רמלה לפגוש את טומי. מאז נערכו הפגישות ביניהם אחת לשבועיים, כשבמרץ 1968, נפגשו לראשונה מחוץ לכלכל בית-הסוהר, בחגיגת האירושין שנערכה בבית משפחת ידידים ברמת-ה-ם. אז נכחו הוריה של אהובה בטקס. הם התנגדו לנישואי בתם עם אסיר העולם, ש- נשיא המדינה חנן אותה, העמיד את עונשו על 24 שנות מאסר. אהובה נישתה אז לש- מיר את אירושה לבליץ בסוד, כדי שהדבר

הבלה שר טומי בריץ

לא ייחדע להוריה. אולם נראה שההורים הש- לימו עם נישואי בתם לבליץ, המהווה את הדוגמא המוחשית ביותר בשירות בתי- סוהר, של אסיר שחזר למוטב והוכשר ל- חיים אזרחיים תקינים.

לבליץ נותרו עוד כשלוש שנות ישיבה במאסר. אולם כאסיר בעל התנהגות טובה נראה שיקבל חופשות קצובות כדי לטעום, לראשונה בחייו, מחיי משפחה וחופש.

הז: „איני רוצה לדבר על איש זה. הוא מיסכן...“

● **ח"כ רק"ח מאיר וידנר:** „בחורינו שפכו דמם ביוני 1967 כדי להגן על אצרות הנפש של המעצמות האימפריא- ליסטיות בעולם הערבי, בפני סכנת ה- רוסים...“

לפני למעלה משנה עלידי הוואי-קונג, וידידותו האישית של מפקד אל-פתח **אבו עמאר**, לא תגיע ארצה לסיר של חודש, אותו תיכננה מזה זמן רב. קשיי לידה מרהקים אותה למיטה, למרות שהיא רק בחורש השלישי להריונה. בעלה, הבמאי **קוסטה באכראם**, אינו זו מצידה, למי- רות שיעיותיו ידועות בכל חוגי השמאל בפאריס. ריי תנצל את הריתוק למיתה לכתיבת ספר על הציונות — מרא- שיתה ועד מלחמת-ששת-הימים. ● הפסקת החשמל שאירעה בשבוע שעבר פגעה ב- פארלמנט הסטודנטים של האוניברסיטה ה- עיברית בירושלים, שנערך לראשונה אחרי הפסקה ארוכה. כשכבו האורות באולם, עלה אחד מעסקניה של הסתדרות הסטו- דנטים על הכמה והודיע לנוכחים: „היות ואין חשמל והנהלת המשק לא מרשה לנו להשתמש במצברי החירום, נבטל את הערב ונקיים אותו בשבוע הבא.“ ההצעה התקב- לה בקריאות בוז. אל הבמה עלה **אריה בובר**, חבר מצפן והכריז: „שום פונקציונר קטן ושום פאשיסט מושתן לא ימנעו מאי- תנו לערוך פארלמנט.“ בסוף הדיון, שנסיב על שאלות והנהלות והסיפוחים, זכתה הצעתו של בובר, לנסיגה מיידית, לרוב. וזאת בגלל שתומכי בובר, ממצפן, היו כמ- עט כמחצית הקהל המועטי-סחית, שנרתע כנראה באותו ערב מסיפת השלג.

שילוב

מיזרחי

להפתעה בלתי-רגילה זכתה השבוע **דן דן**, אשתו של כתב חריב בפאריס. **אורי דן**. לורדה, שהיא דוגמנית צמרת אצל האופנאי הפאריסי **איב סאנדרלור**. **אן**, יש זכות לקנות, במחיר מוזל, אחת החליפות אותן היא מציגה. בתצוגת השבוע היתה נוכחת השחקנית **מוניקה ויטי**, שביקשה לרכוש את החליפה אותה הרגימה ורדה. אך האחרונה רצתה את החליפה לעצמה, סירבה לוותר לטובת אשתו של הבמאי **מיכאלאנג'לו אנטוניוני**. זו עמי

אסיר העולם טומי בליץ, אשר נידון לפני 15 שנה על רצח המהנדס פיאטלי בקולנוע צפון תל-אביב, יצא השבוע את

כלא רמלה לחופשה בת 48 שעות — 48 שעות של ירח-דבש בחופש, שלאחרי- הם יחזרו ויכלאו בכלא רמלה.

הוא זכה בחופשה זו בזכות טקס קצוצר שנערך השבוע במשרדי הרבנות ברמלה, שם נשא לאשה את אהובה מרגולין (24), בת מושב בן-עמי שבגליל המערבי, סטודנטית לאמנות המיזרח הרחוק והשפה היפאנית. ה- רומן בין שניהם החל באמצעות הרדיו. היה

דה על שלה, ולבסוף ויתרה אשתו של דן. למחרת התצוגה הביא נהגה האיש של ויטי שני ארגונים עם 24 בקבוקי שמפאניה. ל- דירתם של דן, לארגונים היתה מצורפת פיתקה ועליה שתי מלים, „חודה, מוניקה.“

● סוף-סוף התברר מדוע צולע שחקן התיאטרון החיפאי **אברהם רונאי**, ונעור

קולנוע

(המשך מעמוד 23)

בקר, שהצליחו במשך שנים להתחמק מהחוק. מה קרה לו בשנת 1910, כשהצטרף ל- תנועת המהפיכה נגד שלטונו העריץ של הרוזן פורפיריו? האם נמאס לו להרוג למען הכסף, והוא ניסה להחליף אותו באידיאליזם? האם הוא באמת אהב את מכסיקו, את הכפרים העניים, ורצה לתת להם חיים טובים יותר? לא ברור.

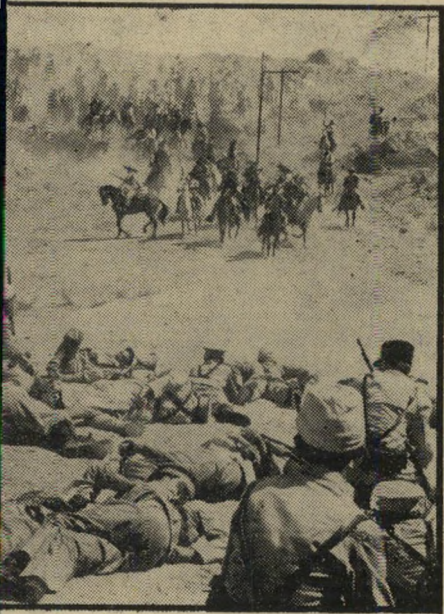
מרד במרד במרד. הוא נילחם תחת מיקודו של מדירה, שהפך נשיא, וכשהגנרל חוארטה מרד במדירה, הוא הצטרף אל קאראנסה, שמרד בחוארטה, אבל הוא הסתכסך גם עם קאראנסה, וגורש להרי הצפון, שם המשיך בפעולות שוד ורצח.

השלטונות קראו לו שודד, וניסו לתפוס אותו, אבל מזור — האיכרים אהבו אותו, וראו בו לוחם נגד בעלי-האחוזה. המהפיכה המכסיקאית הארוכה לא שיפרה את מצבם, והם היו זקוקים לגיבור נערץ, שיציל אותם. כשממשלת ארצות-הברית הכירה במציאות של המכסיקאית של קאראנסה, ערך פנצ'ו וילה פשיטה על העיר קולומבוס בארצות-הברית, בראש ארבע מאות איש, ושדד אותה. וילסון שלח צבא למכסיקו כדי לתפוס אותו. מכסיקו ראתה בכך פגיעה בריבונותה, וב-1917, כשהצבא האמריקאי פינה את האיזור, הפך וילה גיבור לאומי. אולם הוסיף והחזיק בצבאו הפרטי עד שהממשלה התפייסה עימו והעניקה לו אחוזה, בה נרצח על-ידי אלמונים בשנת 1920.

קרה עם שפם. אל דאגה. את כל זה לא רואים בסרט. המומיה הקרחת (ויל ברינר), שחפש כאן סיאה ושפם, לא מצליח להיות דומה לא לשודד ולא לגיבור. והבמאי גם לא טרח לחפש את הדמיון.

אין שום נסיון לתאר את הדמות המרתקת של אותו מהפכן. זה בסך הכל סרט הרפתקות המבוצע היטב מבחינה טכנית. ואין לו שום מטרה אחרת מלבד לגרום לקהל מתח והתרגשות. לכן מופיע תמיד פנצ'ו וילה ברגע האחרון, ומציל את המעונים.

לכן השייך ההרפתקן (רוברט מיצ'ם), ש מכר בהתחלה נשק אמריקאי לשלטונות, מצטרף לוילה וגם מתאהב בנערה מכסיקאית.

„פנצ'ו וילה“

המומיה לבשה פִּיאָה

אית. לכן יש המון פעולות ראווה, וקרבות והרוגים, ואם פה ושם אומרת המומיה הקרחת שהיא אוהבת את מכסיקו, ואם לפני סוף הסרט חל בה פתאום שינוי לא ברור, והיא מדברת על זכויות האדם וכו', הקהל לא צריך לשים לזה יותר מדי לב.

בכל מהפיכה יש גיבורים הרפתקנים. במהפיכה המכסיקאית, שהיתה ארוכה מכל המהפכות, היו הרבה כאלה, והספרות והקולנוע עוד לא גמרו לנתח אותם, ולחפש מה הניע אותם, ומה הם היו באמת. מי שרוצה לדעת מי באמת היה פרנצ'סקו פנצ'ו וילה יכול לחפש באינציקלופדיות, או בכרטס ישן שנעשה בשנת 1934 על-ידי ג'י קונזי ובו גילם אותו ואלאס בירי. הוא לא ימצא אותו כאן.

נ. ב. אם כדאי לא להחמיץ את הסרט, הרי זה בגלל מישחקו של צ'ארלס (שלוט לידיד) ברונסון.

5

גוונים
אופנתיים

(טרה, ריבירה, נרק, יסמין, ומלוו)

לגדבי המכנס

”גילי”
ו”פנטיהו”
של
סבריה*

יהמזור הנבחר במשאל העם של
”דיעות אחרונות” לשנת 1968

sabrina

מכנס רשת וגרב קריסטל

מכנס רשת וגרב רשת

קופר-קרנו

לונהט ונלהיט

„אתה רוצה שאשבור לך את הרגליים ותגמור על קב״ים?” רחח הבעל — וציווה:

יהיה כדאי לך...!
מי היה אותו צעיר זועם, ואיזה תקליט עורר את חמתו?

העניין כולו התפוצץ שעה קלה לפני אותה שיחה סלפוטית. רפי שאולי, בעלה של מנדי-רייס-דייוויס-שאולי, היה במועדון מיני מנדס, כאשר מישוהו הציג בפניו תקליט שלרגע היכה אותו בהלם! היה זה תקליט קסן, שכלל ארבעה סיזמונים, אותם שרה לא אחרת מאשר אשתו מנדי. התקליט

של אימים: „אתה תגמור על קב״ים? אתה רוצה שישברו לך את הרגליים? למה לך להתחיל איתי בשביל כמה לירות עלובות?

אילו היה הסלפון מסוגל להתאים את צילצוליו למצב רוחו של המחייג מעברו השני של הקו — היה המכשיר העומד על שולחנו של אבשלום רובין מתפוצץ.

אבשלום, מנהל החברה הישראלית המפיצה תקליטי חברות בריטיות ואמריקאיות רבות בישראל, הרים את השפופרת. הוא הספיק בקושי להציג את עצמו, כאשר המדבר, מעברו השני של הקו, פתח בגל

לשרוף

את מנדרי!

הודפס על ידי חברת איי-איי הארץ, ועמד לצאת בסוף השבוע לשוק. לרפי היתה זו הפתעה כפולה. ראשית —

אני אשלח לך אנשים שילכו אחריו כמו צל! זה יעלה לך יותר ביוקר ממה שתרחיק עיבור התקליט... אני מזהיר אותך! זה לא

העידום המוסיקלי של לנון ויקו לא שיכנע את הישראלים

2 בתולות = 0

המעטפה שהרגיזה

זאת המעטפה אותה החליט בעלה של מנדי לשרוף, כדי לא לקלקל את תדמיתה החדשה.

משום שלא ידע כלל שאשתו הקליטה אי פעם תקליט זה, שנית — המעטפה כללה תצלומים של מנדי מהתקופה אותה היו היא ורפי מעוניינים מזמן לשכוח.

לאחר התדהמה הראשונה החל מוחו של רפי עובר בקדחתנות. ראשית מיהר לטל פון, צילצל למנהל החברה שעמדה להפיץ את התקליט, איים עליו במעשי-אלימות אם יעז להוציא את התקליט לשוק. התברר כי התקליט, שהוקלט במקורו על-ידי חברת אמבר הבריטית, הופץ באנגליה לפני כארבע שנים, במעטפה אחרת, סולידית יותר. אולם סוכן החברה בישראל החליט להחליף במעטפה מושכת יותר.

הסביר רפי מאוחר יותר: „לא היה כל כך איכפת לי שיוציאו את התקליט. בעיני הוא בכלל לא טוב. מנדי אומנם באה בתחילה לישראל כזמרת, אבל אני שומע אותה שרה באמבטיה — ולדעתי היא שרה גרוע. אבל מה שהרגיז אותי היו צילומי העציפה. „מאז שמנדי הגיעה ארצה, עשינו מאמץ צים בלתי-סופסקים לשנות את התדמית (אימז) שלה, ונדמה לי שהצלחנו. היום כולם מכירים אותה לא בשל השערוריה בה היתה מעורבת, לפני שנים, באנגליה, אלא בשל היותה בחורה שקטה, ואם מסורה.”

היה בנימוק זה הרבה מן האמת הסובייקטיבית של רפי. מה שהרגיז עוד את אשתו, כדבריה, היא העובדה שעד היום לא שילמה לה חברת אמבר אפילו פאני אחד תמלוגים עבור התקליט.

לאחר אותה שיחה סלפוטית זועמת, קבי עו רפי ואבשלום פגישו למועד אחר, למצוא פיתרון וכדי שלא יהיה צורך להגיע לצעדים משפטיים. כאשר התקיימה הפגישה, היה כבר רפי הרבה יותר רגוע.

לאחר משא-ומתן קצר הסכים לפיתרון שהוצע לו: הוא ירכוש את כל המעטפות במחיר שעלה ייצורן, ואילו החברה תכין מעטפות חדשות — הפעם ללא שום רמז העלול לפגוע בחייה החדשים של מנדי.

„זה כדאי לי”, אמר השבוע רפי. „תמורת 300 לירות רכשתי את כל המעטפות. יותר טוב לשרוף את התמונות של מנדי, מאשר לשרוף את התמונות שבנינו לה כדי עת-הקלה, במאמץ כה רב...”

הגדיל לעשות אחד המאזינים, אף הוא בעילום שם, שנתן דרור לדמיונו, ובהשמעת התקליט כתב את היצירה הבאה: „צורות גיאומטריות מתקרבות מתרחקות. אדמה חמה נמתרת ממקומה, נשפכת אל תוך הנהרות המובילים אל הים. לעיתים אתה מרחם על עצמך כאדם בתוך קופסת-פח פקוקה, במים עומדים...”

על השאלה אם הם היו ווכשים את התקליט, השיבו 90 אחוז מהנישאלים — בשלילה. על כן לא יופק התקליט בישראל, והעותק היחידי הקיים ייגנז בארכיון ה”שגנונות של לוחט וליהט.”

בסיכום: לנון + ויקו = 2 בתולות = 0.

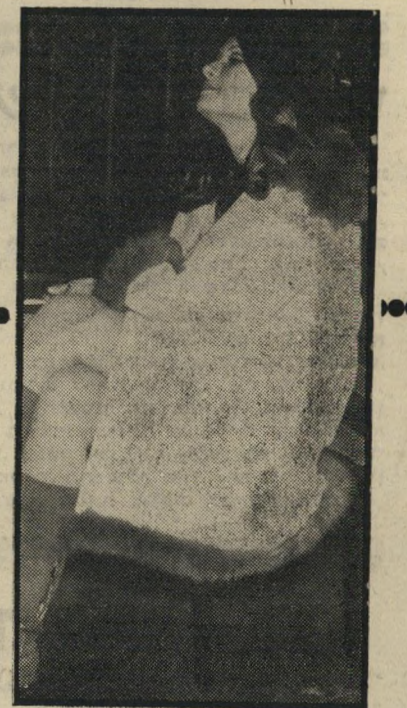

„אכזבה, אכזבה...”

„רעש מטומטם...”

השומר הצעיר, הביע דעתו כי „התמונה בצירוף המוסיקה הם הוכחה לתורתו של דארווין על מוצא האדם מן הקוף.”
למועדון הזרמן גם נער בן 15 וחצי, ניל האמבורגר, עולה חדש מאנגליה שהגיע ארצה, יחד עם הוריו, לפני כחודשיים. כמי שחונך על תרבות החיפושיות, הביע ניל את דעתו בקיצור: „לדעתי החיפושיות כבר נמאסו על עצמם...”

„טוב לאורגנייה...”

„זה טוב במקום סם משלשל”, אמרו אחד דים. „זאת מוסיקה של ג'ונגל”, סברו אחד דים. „יצירה של בית-משוגעים”, קבעו מאזינים לא מעטים.

אלה כמה מהתשובות, ההערות וחזות הדעת שהושמעו על-ידי עשרות קוראי העולם הזה, שנענו להזמנה לבוא ולהביע דעתם על שתי בתולות, תקליטים יוצאי-הדופן של ג'ון לנון וויקו אונו.

למרות מוגה-אחיר הסוער הגיעו סקרנים רבים למועדון מיני מנדס, שם השמענו, משך שלוש שעות רצופות, את התקליט. רוב המאזינים העדיפו לכתוב את דיעותיהם בשבאו יחד: „יש לציין את ייחודו של התקליט. ככל תקליט מצטיין גם זה בקטעים מצויינים ובקטעים לא מעוניינים ומיותרים. אך בסך הכל הוא מרשים, ולדעתנו הוא ראוי להפצה למעוניינים במשהו מיוחד...”
רבים לא הסתירו את אכזבתם מן התקליט. פקידת בנק אוצר הקבלנים, לאה, כתבה: „לאנשים שאוהבים את סגנון להקת החיפושיות ומכירים את סגנונם לאורך כל דרכם — נוצר מישקע של אכזבה.”

רבים דיברו על האחירה המוזרה לתוכה מכניס התקליט. ענת ואביבה כתבו: „תקליט מוזר, מכניס לאחירה כימקט מיסטית. לדעתי, תנו, בהחלט מתאים לאורגניות. ובשביל זה גם היינו קונות אותו...”
מי שחתם בשם זאבי, בתוספת „חניך

אדם, חוה והנחש

חַתוּנַת "הַיְסוּדוֹת"

פעם, הדבר הנורא ביותר שהיה יכול לקרות לזמר פופ — זה להתחתן. חתונה היה פירושה אבדן לפחות 50 אחוז מן המעריצות. לכן היו כל החתונות של עולם הפופ נערכות בצניעות ובסודיות, כדי שחש וחיילה לא יודע הדבר.

היום נשתנו הזמנים. לא רק שזמרים וזמרות נשואים, אלא להיפך. הם מחפשים תעלולי פרסומה, כדי שהחתונה תזכה למה שיותר תצלומים.

החתונה של השבוע היתה זו של **טוני גומז** (לא קרוב של גמז) מלהקת היסודות, עם **איבון שאר**. השניים הכירו זה את זה לפני כ-15 חודש, ובמסך שלוש החודשים האחרונים חיפשו תאריך מתאים לנשואין. רעיונם המקורי היה להינשא ב-28 בפברואר, יום הולדתה ה-20 של איבון. אולם לצערם הצליחו למצוא רק בשבוע שעבר יום אחד פנוי, בו לא היו ללהקה הופעות.

אורח הכבוד בהתונתם של טוני ואיבון היה **ג'ורג' נחש** הפתח של טוני. "זה כדי להשלים את המשולש הניחאי — אדם, חוה והנחש", הסביר טוני.

פזמונים ותקליטי ריקודים על תקליטי "הד ארצי"

להיטי המצעד

- "אלואיז" — בארי ריין — 3 ל"י
- "לעולם לא אעזבך" — ניקול קרואזי — 3 ל"י
- "פונדק האהבה" — אפי וייס — 3 ל"י
- "עלי זהב" — גדעון גרייף — 3 ל"י
- "רק בישראל" — להקת חיל-הים — תקליט ארץ-נגן
- "צמד חמד" — רפי גינת — 3 ל"י

תקליטי ריקודים

- מרטין מוסקוביץ ותזמורתו
- תקליט ארץ נגן של להיטים ישראלים
- בביצוע מרטין מוסקוביץ.
- אומברטו קאנונה ותזמורתו
- תקליט ארץ נגן של פזמונים ולהיטים עולמיים
- בביצוע אומברטו קאנונה ותזמורתו.

השימלה בראש

לאחר חמישה שבועות בצמרת המצעד הבריטי, טי, הצליחה להקת "המארמלאדה" להפיל את שלוש חברי להקת "הסקאפולד" ממדומי ה-פיגום. עם מעט עזרה מידיהם, "החפושיות", כבשו ארבעת הסקוטים, וידידם האנגלי, את ראש המצעד בפזיזות, "אובי-להידי אובי-להידי", מתוך תקליטם ארץ-נגן של "החפושיות".

"אני לא יודע איך נפלנו בדיוק על הפזמון הזה", סיפר **ג'ורג' קמבל** (מימין), במביטא סקוטי, "בתקליט יש עוד כמה וכמה פזמונים, שהיו יכולים להיות להיטים. כמו, בונגלו ביל, למשל. כשהקלטנו את הפזמון, היה האמרגן שלנו בארצות-הברית, וההקלטה נערכה ללא ידיעתו. כאשר גילה את הדבר, כבר היה הפזיז מון במצעד. הוא שלח מייד מברק: "אני עדיין סבור שלא הייתם צריכים להקליט אותו".

המיצעד שלי

- המיצעד הפעם הוא של **צבי כגן** (23), התקליטן של דיסקוטק, "עניי בר", ברחוב אבן גבירול בתל-אביב. "אני חובב מושבע של מוסיקת-נשמה", הוא מעיד על עצמו. דבר שמשתקף היטב במיצעד הפרטי שלו.
1. אין לי כלום, ש לי חיים — גינה
 2. עם מעט עזרה מידיי — ג'ו קוקר
 3. רק אשה אחת — המארבלס
 4. אני כה מתרגש — השחים
 5. גברית — סלי ומשפחת סטון
 6. ריקוד לצלילי המוסיקה — סלי ומשפחת סטון
 7. אינך יודעת מה פירושה עברי — סם יריב
 8. עודדני נורית — היסודות
 9. שבירת כותלי כאב הלב — האחים אילי.

היהודיה מחיפה והרמן המתבודד

הרמן ומירי

הסקופ האחרון של האמרגן דני בן-אב, שחזר השבוע מלונדון: **מירי שטרסר**, אשתו היהודיה של הרמן, התגוררה בי חיפה משך שלוש שנים. מירי היא בת למשפחה עשירה, המתגוררת בצרפת, ונישאה לכוכב של מתבודדי הרמן. אם להמשיך להאמין לדני בן-אב, הרי הוא מבטיח לנו את הרמן להופעות בארץ ב-12 ביוני, את להקת "בארי לי" (שליחתה את אנגלברט הומפרדינק בסיבובו האחרון בדרום-אפריקה) המגיעה השבוע, את החברים (לשעבר אנשי וועצות) את הבלו גייס ליום-העצמאות ואת (לא פחות ולא יותר) **דייב די, דווי, ביק, מיק ומייק** ב-3 במרץ. רמזי נר, שהוציא בימים אלה את תקליטו הראשון, הסביר מדוע בחר בשירו של שאול טשרניחובסקי ויהי ביטוי מלך: "טשרניחובסקי הוא המשורר היחידי ששירי-האהבה שלו משלבים עדינות ועוצמה".

● חברת-התקליטים האמריקאית קאפיטול רכשה את זכויות ההפצה של תקליטו מאריך-הנגן של **אבי פולידאנו** בארצות-הברית. בחווה יש התחייבות לשלם מראש עבור 10 אלפי עותקים. ● חבל שבמיצעד-הפזמונים של גלי צה"ל אין מקדישים תשומת לב מספקת לפזמונים מקוריים של להקות-קצב ישראליות. תקליט שראוי לו להיכנס למיצעד הוא תקליטם החדש של הסגנונות, המכיל שני פזמונים: כי את חלום וילדתי שלי.

גלה

את

העולם

הסוער

של

הקצב

הישראלי

הופיע תקליט פסטיבל הקצב הישראלי

וזה מה שאומרים עליו:

- **דויד ברק** (עורך מיצעד הפזמונים העברי בגלי צה"ל): שמעתי רק את הפזמונים העבריים, ולדעתי הם על רמה גבוהה. מצא חן בעיני במיוחד "מה לך ילדה" של הסגנונות. ואני מתכוון להציגו במיצעד.
- **אהוד מנור** (עורך תוכניות קלות בקול ישראל): מה שחשוב בתקליט זה, הוא שהוא מראה שיש לנו בארץ להקות-קצב על רמה.
- **אורי אלוני** (עורך מדורי פזמונים): התקליט מוכיח שוב את הבחירה המוצלחת של שופטי הפסטיבל.

תלוש זה שווה כסף!!

לפי סידור מיוחד בין חברת "הד ארצי" לבין מערכת "העולם הזה" תוכל לרכוש את התקליט הסנסציוני החדש "ארץ-נגן" שהוקלט בפסטיבל הקצב הישראלי 1968 בלירה אחת פחות ממחירו בחנויות. הגש את התלוש הזה בכל חנות תקליטים בארץ עד 22/2/69, ותזכה בהנחה.

במדינה

מפלגות

תמורה

שכזאת

אילו היתה הכנסת מכירה בתביעתו של ח"כ דוד בן-גוריון, ומכירה בו כיום כי סיעת רפ"י בכנסת, היה דוד בן-גוריון צריך לשלם 2481 ל"י לפקידה מלכה יונדס (22) מירושלים.

מלכה עבדה במטה הבחירות של רפ"י בירושלים בבחירות לכנסת השישית, אחרי שהתקבלה לעבודה כסלפונאית על-ידי ח"כ יצחק נבון, מי שהיה מזכירו של ביג"י. רפ"י הבטיחה להיות מפלגת-פועלים נאמנה ולחולל תמורה, אבל את משכורתה של מלכה יונדס לא שילמה.

כשחלפו שלוש שנים, ומלכה קיבלה רק 400 ל"י על חשבון המגיע לה, תבעה לדון את רפ"י, מפלגת העבודה, את יצחק נבון ואת שמעון פרס, ביקשה שיחייבו אותם לשלם את המגיע לה. מפלגת-העבודה הגישה כתב-הגנה, טענה כי מעולם לא קיבלה על עצמה התחייבות שנעשתה בעבר על-ידי רפ"י.

למרות הצעתו של השופט מורנו לוי ליתפשר, "באשר אין זה נאה לגוף כמפלגה לנער חוצנו מתשלום שכר-עבודה", סירבה מפלגת-העבודה להתפשר. העבודה אמנם משלמה חובות אחרים של רפ"י, אבל לרברי מקורביה של מלכה, כאשר הגיעה בקשתה

נאש בן-אהרון
ברכה לשומרת

לידי של מוזכר העבודה, פינחס ספיר, פסק: "את זה לא לשלם!"

לעקל את המשכורת! לאור זאת לא נותרה בידי השופט ברירה. מאחר שרפ"י אינה קיימת עוד כגוף משפטי, הוציא פסק-דין אישי נגד שמעון פרס ויצחק נבון, שניהם ביחד וכל אחד מהם לחוד, חייב אותם לשלם למלכה את שכר-עבודתה עבור רפ"י.

פרקליטה של מלכה, עורר-הדין מתחיהו עצמו, לא הסתפק בכך. הוא התחייב להוסיף, כי למרות שאין הדבר מצוין בהסכם האיחוד בין המערך לרפ"י, קיבלה עליה ה' עבודה לשלם את חובותיה של רפ"י. אם שמעון פרס ונבון לא ישלמו למלכה יונדס את שכרה, יזמין אותם אישית להעיד על כך.

פרס ונבון לא שילמו עדיין את החוב, למרות פסק-הדין. "לא תהיה לי ברירה", אמר עצמו השופט, "אצטרך להפעיל נגדם את ההוצאה-לפועל ולעקל את משכורתם בכך סת".

משפט

חסינות

לנצח

לא בכל יום מוגש בישראל לבית-המשפט כתב-אישום נגד שר-לשעבר. משום כך, כא

שר גילה שופט התעבורה התל-אביבי חיים אנטין את שמו של שר-התחבורה לשעבר בממשלת-ישראל, יצחק בן-אהרון, בגליונות האישום שהוגשו לו למשפט, החליט להקיש לו טיפול מיוחד.

לפי כתב-האישום הסתבר, כי ב-18 בדצמבר 1968 חצה יצחק בן-אהרון את מעבר-החציה ברחוב פרישמן בתל-אביב, כשברמי זור דלק אור אדום. שוטרת, שניצבה בקרבת מקום, רשמה לו מיד דו"ח על עבירת-התנועה.

בן-אהרון לא טרח להתייצב בבית-המשפט, אבל בשוכל המצורף לכל כתב-אישום, בו מפנים את תשומת-ליבו כי אינו חייב להתייצב למשפט אם הוא מודה בעובדות, רשם בכתב-ידו, על השוליים: "תבוא ברכה על ה' שוטרת!"

תורה, לא עונש. ההערה משכה את תשומת-ליבו, סיפר השופט השופט אנטין לכתב העולם הזה. "הסתכלתי על השם ולפי הכתובת, קיבוצי רמת-הכובש", ידעתי שה' מדובר בשר-התחבורה לשעבר, אותו אני מכיר, אם כי לא אישית."

כאן סטה השופט מן הנוהג המקובל להעניש אוטומטית כל עבריין-תנועה המודה ב' אשמתו. הוא שקל מה יכול לדחוף שר-לשעבר בממשלת-ישראל לחצות כביש באור אדום, והגיע למסקנה: "בן-אהרון ודאי שקוע במחשבות, שעה שירד מן המדרכה את הפושטים המזלזלים בחוקי התנועה צריך לרסן, אבל לא אנשים זקנים, שאינם שמים לב לרמזור. תפקיד השוטרת אינו רק לרשום דו"ח, אלא גם להדריך ולכוון. יש בידה הסמכות כמו לנשיא-המדינה: למחול על עבירות."

אי לזאת קבע השופט אנטין בהחלטתו: "מאחר שהמדובר בחבר-כנסת שאין להביאו בפלילים, אלא ברשות הכנסת, ובוודאי שאין זה המיקרה להפעיל את כל הפרוצדורה כבדה הזו, נראה לי כי טוב תעשה המשטרה אם לא תמשיך במשפט זה, ותסתפק בשליחת מכתב לחבר-הכנסת בן-אהרון — ולאו יורקא מכתב אזהרה — ותודה לו על הברכה לשוטרת."

המשטרה שמעה בצעת השופט, ביטלה את האשמה נגד יצחק בן-אהרון, בזכות חברותו בכנסת.

מה שהמשטרה וגם השופט לא ידעו הוא, כי מזה שלוש שנים אין יצחק בן-אהרון מכהן עוד כחבר-כנסת.

יום-הולדת

לנאש ברצח

אחד המשפטים המזעזעים ביותר שנערכו עד כה בישראל, מתנהל עתה בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, בשכחו כבית-משפט ל' נוצר, בפני הנשיא-התורן מקס קנת, והשופט טים ד"ר יצחק דולב ואליהו מני, בו נאשמים שני נערים ברצח מנהלת בית-הספר לילדים מפגרים שלוה, הנמצא ביפו, כלה קירשנבוים.

כאשר התיישבו שני הנערים לראשונה על ספסל הנאשמים, ניראו כאלכי צעירים אחרים שטרם מלאו להם 16 שנה: חולצת גימנסיה תכולה, ארשת תמימה וחיוך נבון. רק שני השוטרים, שישבו משני עבריו של ספסל הנאשמים, הזכירו כי השניים עלולים להיות מורשעים באחת העבירות החמורות ביותר: רצח בכוונה-תחילה.

ביתניים התברר כי במהלך המשפט ייווצר מצב מוזר, שיצריך מתן החלטה עקרונית של בית-המשפט. לאחד הנערים, זה אשר ה' מנהלת הנרצחת הורישתה לו את כל רכושה, ואשר ניסה להתאבד בבית-הספר, מלאו ב' שבוע שעבר, ב' 28 בינואר, 16 שנה. מאחר וישיבתו הבאה של בית-המשפט תיערך רק ב' 6 בפברואר, יהפוך נאשם זה לבגיר-רך, אשר יכול להישפט בבית-משפט רגיל. לגבי אינה קיימת זכותו של בית-המשפט לשקול את מידת העונש במיקרה של הרשעה ברצח בכוונה-תחילה (כזכותו של הנאשם השני, ש' טרם מלאו לו 16). בית-המשפט חייב להטיל על בגיר-הר המורשע ברצח את העונש היחיד הקבוע בחוק במדינת ישראל: מאסר עולם.

בית-המשפט יאלץ, איפוא, לקבוע אם ימצא את הנער אשם, באם, לצורך מידת העונש, יתחשב בגילו בעת ביצוע המעשה ובעת התייצבו לראשונה בבית-הדין, או ב' גילו בעת מתן גזר-הדין.

ice fresh

Tanya

ICE FRESH
"מי-אחר-גילוח"
מרענן
ומחליק את העור

Things go better

טאל
יולר
לם

קוקה-קולה

with Coke

חילי וחירת
צפון בקיף הקוקה קולה
למינהל

13.12.68

דחוף!

למסעדה המוכנה להפתח
דרוש מנהל-מפעיל

תמורת 50% מהרווחים נטו. רצוי בעל לקוחות. עדיף
זוג נשוי. בהצעות נא לפנות: ל-ת.ד. 1208 תל-אביב.

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש
לחזויע על-כך שבועיים מראש, על-מנת
למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

פוליטכניקום בגרות ומוקדמות

השבוע נפתחו קורסים חדשים שלב א', 6 חודשים כולל מבנה המכשיר, תיקונים, אנטנות, הרכבה וכיוון. בעוד שבועיים יפתח קורס שלב ב' למתקדמים.

פוליטכניקום	תל-אביב	חיפה	רמת-גן
פרטים והרשמה: 5-8, 9-4	ברגר 17 מפ' אלנבי 55	שמריהו לוי 30	ביאליק 42

הקצו נכלא ללא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית-הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר. למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס
החדש
נפתח:
1.3.69

בית-ספר
מפרות
נשים

דיאנה

פכר דיזנגוף ריינס"א טל. 226066

מכוז פסיכולוגי

היפנוזה וטיפול בכל הבעיות הנפשיות. מבחני אישיות

בהנהלת
ד"ר רזניק

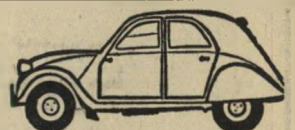
בחיפה טלפון 69300
ובתל-אביב ז'בוטינסקי 32
מ" 15.00 עד 18.00.

בעיות ולבטים בחייהם

מאת
הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים.
להשיג בחנויות
הספרים והדולות

CITROEN 2 CV
צ'ימרון 2 שבו

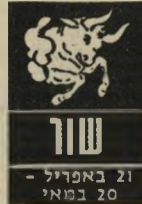

למרות הכל...
אנחנו נוחים יותר... זולים יותר
לחלקי חלוף מקוריים!
מ. רביד, תל-אביב, רחוב השרון 12. טלפון: 35893

כוכב ונוס כנס השבוע
לסימן השמש שלך
וישאר שם עד ה-5
ביוני. תחת השפעה זו
צפויה, ביחוד לבנות,
מזל סלה, משיכה מי-
נית וקסם אישי מוגבר.
הסיכויים שלך להיות
פופולארי, למצוא ידי-
דים וקרובים, גוב-
רים אף הם. בעבודה אתה עלול להיתקל
בעקשנותם ובסרבנותם של אנשים אחרים.

החיים הפנימיים שלך
עשויים להתעשר כת-
ואה ממאורעות או
יוזמות שיתרחשו ב-
בוע זה. תגלה נטייה
להימצא בהשפעה של
אנשים שינסכו בך
ביטחון. שינויים פית-
אומיים עלולים לחול
במקום עבודתך, דבר
שיגרוור בעיקבותיו עירעור הביטחון הי-
עצמי שלך, אלא אם תעמוד על המישר.

תגלה שפעילות חברתית
תעמור במרכז הוועניי
נותך בימים הקרובים.
יהיו לך הזדמנויות לפי-
גוש אנשים בעלי קסם
אישי רב, שבמרוצת הי-
זמן יהפכו לידידיך הי-
קרובים. יהיה עליך ל-
הישאר השבוע יציב ול-
הימנע מזעזועים בחי-
רתך או במקום עבודתך כדי לשמור על
ההישגים שרכשת לאחרונה. לבשי חום.

מידה רבה, יותר מה-
רגיל, של רצון-טוב,
הסייע לך, החל מהי-
שבוע, לשפר את מע-
מדך הכללי. בעניין
חשוב לך מאוד, העו-
מד בפני הכרעה, יהי-
יה עליך לנקוט מידה
רבה של גמישות במי-
קום תקיפות. הימנע
מלנקוט עמדה קיצונית. במישור הרומנטי
טי תופרע כתוצאה מהתערבות זרים.

זהו שבוע מצויין להתי-
מסרות ללימודים, בכל
שטח שהוא. אם אתה
סטודנט תיווכח שמאמך
צריך השבוע נושאים
פירות ואתה מסוגל ל-
הגיע להישגים בלתי-
רגילים לגביך. קשרים
שאת קושרת לאחרונה
עם אנשים הנמצאים בי-
מרחק ממך עשויים להפוך השבוע למקור
של סיפוק ואושר. במח את רכושך בהקדם.

הנטיית הראוונות
שלך יהיו קשורות הי-
שבוע בהוצאות כספ-
יות שאין בהם תוע-
לת. כדאי שתקפיד בי-
נקודה זו - החיסכון
מתאים לך יותר מ-
אשר הפזרנות. הבי-
קורות שלך כלפי
אלה הנמצאים במחוי-
צת גורמת להם, לעיתים שלא בצדק,
הרגשה לא נעימה. השתדל להימנע מכך.

בררנותך לגבי האנשים
המחפשים את קירבתך
עלולה למנוע ממך הר-
פתקה שאת זקוקה לה.
אם תגלי יותר סבלנות
ויותר אורח-רוח תופי-
תעי לגלות באחד האנ-
שים בסביבתך תכונות
שיש בהן כדי לסייע ל-
מצבך הנפשי. התקשרות
חזית, שאתה עומד בפניה, סומנת מיספר
סכנות לסוחר ארוך. התייעץ עם מומחים.

חוסר-מנוחה עלול לאפיין את עבודתך
בשבוע זה. מעסיקיך, או חבריך לעבודה,
ייראו לך כמרגיזים ל-
לא סיבה. יהיה עליך
להעמיק את הקשרים
שקשרת לאחרונה עם
ידידי חדש, כדי לזכות
ממנו ליחס שאת מצ-
פה ממנו. מיכשולים
בלתי צפויים יופיעו
באחת התוכניות שעמ-
דו כבר בפני התגש-
מות. התאפקות וסב-
לנות הן התכונות שיסייעו לך להתגבר
עליהם. עתה הזמן לפתח את אישיותך.

מוחך נמצא בפעילות בלתי פוסקת ואתה
ער לאפשרויות החברתיות והכלכליות הניק-
רות על דרכך. כתוצאה
מכך אתה נוטה להזניח
את הדברים הנראים לך
נמצאים כבר בבעלותך.
אחד המאורעות שיתרי-
חש בשבוע זה יפנה את
תשומת-ליבך לנקודת
יורפה בחיי המשפחה
שלך. תצטרך להבליג
על רגשות כדי למנוע
קריע עמוק. מעשה עול
ואי-צדק, שאינו קשור ישירות בך או ב-
במשפחתך, עלול לגרום לך עוגמת-נפש.

מחלוקת עם אחד האנשים היקרים לך
תשפיע על פעילותך. כדאי שתבדוק אם
אין הדבר נובע משמ-
רנותך ומאי-נוכחותך
לקבל דיועות חדשות.
את ניכנסת לתקופה
שבה יהיה מישקל רב
ליחסים המשפחתיים
ולפעילות הקשורה בי-
אחזקת ביתך. מצב
בריאותו של אחד מב-
ני משפחתך יגרום לך
השבוע דאגה רבה,
אולם אין מקום לחשש בן מזל "דגים"
שתפגשי השבוע עשוי להיות לך לבן-זוג.

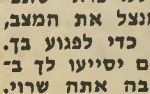
הדיכאון שירד עליך בימים האחרונים עשוי
להיעלם לקראת אמצע השבוע, כשאחת הי-
תוכניות שאתה מצפה
זמן רב להגשמתן, תתי-
מלא בצורה משביעת
רצון. קשרים חברתיים
וביקורים משפחתיים
יעמדו במרכז הפעילות
שלך. נטייתך לחלום בי-
הקץ ולהרבות בדיבורי-
רים עלולה לגרום לך
אכזבה בעניין המחוייב
יותר מעשיות. השתדל
לקיים הבטחה שנתת בעבר ושעדי כה התי-
חמקת מהגשמתה. רצוי שתנוח בסוף השבוע.

בעיות של בריאות
ומחלות יטרידו אותך
ואת בני משפחתך הי-
שבוע. אבל הרחמנות
העצמית שלך מסבכת
את העניינים יותר מ-
אשר הם באמת. טוב-
ליבך ותמימותך הם
מהתכונות המסייעות
לאחד האנשים שבמי-
חיצתך להוליד אותך שולל. כדאי שתפי-
קח עין אם אין הוא מנצל את המצב,
בו אתה שרוי לאחרונה, כדי לפגוע בך.
הורים או ידידים יסייעו לך ב-
קרוב לצאת מהמצוקה בה אתה שרוי.

הנטיית הראוונות
שלך יהיו קשורות הי-
שבוע בהוצאות כספ-
יות שאין בהם תוע-
לת. כדאי שתקפיד בי-
נקודה זו - החיסכון
מתאים לך יותר מ-
אשר הפזרנות. הבי-
קורות שלך כלפי
אלה הנמצאים במחוי-
צת גורמת להם, לעיתים שלא בצדק,
הרגשה לא נעימה. השתדל להימנע מכך.

נשים ואנשים

חתונה

בליל

העלטה

וכשהוא מצא את ליאורה והחליט להת-
חתן איתה, הבינו הוריו שבנם סוף־סוף הת-
"ישב בדעתו והפך רציני, ואפילו הרב
איסר פרנקל, שערך את החתונה, אמר:

ליאורה

"לא האמנתי שאפשר לעשות מהבחור הזה
משהו רציני. אבל אם הוא עומד מתחת
לחופה, זה כנראה רציני."
את החתונה קישרו כמה מיהפופיות העבר
של יוסי: נעמי סחרוב, ודליה גור,
וכל מיני אחרות, וזו הייתה השלמה יפה
מאוד לכל האלופים והרמטכ"לים למיניהם.

אהבת נשים

בפעם האחרונה שהזמרת הצרפתייה ג'וסי
ליין ג'וסייה הייתה בארץ כל הנשים כאן
אהבו רק גברים, והיא הייתה ידידתה הטובה
של רוזי נתן, שהייתה היחידה שהתעניינה
גם בנשים.

בביקור האחרון שלה, שהתקיים השבוע,
כבר הייתה הארץ מלאה נשים האוהבות
נשים, והיא עצמה לא אהבה כאן אף אחת.
היא באה עם מזכירתה היפהפיה ולא עוד
בה אותה לרנע, ואילו רוזי נתן הייתה כל
הזמן בחברת ידידתה כהת העור מרי
כריסטיין, ולא נסתה כלל להיפגש עם
ג'וסיין.

הן לא נפגשו בעיקר בגלל ריב שפרץ
ביניהן, בעיית של עשרים אלף דולר
שהשקיעה ג'וסיין במועדון של רוזי ב־
פאריז, ושהלכו לאיבוד.

סיפורי המגילה

רק כשהגיע מייק בורשטיין לברודוויי
ככוכב ישראלי, בהצגת המגילה באידיש,
גילו האמריקאים על איזה כישרון גדול הם
ויתרו לטובת ישראל.

אבל בין הצגה לביקורת טובה הספיק
מייק בורשטיין גם להתחתן. זה קרה לפני
חמישה חודשים, והכלה המאושרת הייתה
עידית קרן, שלמרות התנגדות הוריו של
מייק, נישאה לו במזל־טוב.

חמישה חודשים אחרי החתונה כבר אפ־
שר היה לראות את עידית נפוחה כשהיא
מתלוננת: "אני כבר בחודש העשירי להריון
והילד עדיין לא יוצא."

לפני שבועיים הוא יצא סוף־סוף בצורת
בן זכר, ששמו בישראל "קרא דניאל"
פיטר בורשטיין. ואם הוא יודור, הוא
עוד יספיק להופיע עם האבא והסבא וה־
סבתא שלו באותה הצגה.

אבל לאיביו אין מול, ובמקומו עשה את
כל הדברים היפים הללו ויסי ינאי.

יוסי הכיר את ליאורה בחיפה, לאחר ש־
עבר להתגורר שם, ופתח שם משרד יחסי־
ציבור. אביה של ליאורה יושב בחיפה ועו־
סק בעסקים, ואמה, שהתגרשה ממנו, יושבת
בארץ, וליאורה עצמה עברה לחיפה כדי
ללמוד בטכניון, ושם הכירה את מחליפו
של איביו נתן.

החתונה גרמה אושר גדול לכל מי שמכיר
את יוסי ינאי, ובעיקר לאביו, אלוף־מלשנה
(מ) יעקב ינאי, שכבר נואש מהבן הזה.

כי יוסי כבר הכיר המון בחורות. הוא
הכיר את רונית רינת, ואת תמר גר־
בוך, ואת תלמה מכנס, ואת כל יפה־
פיות העיר. את כולן הוא שאל אם הן
רוצות להתחתן איתו, וכשהן היו רוצות
הוא היה לוקח אותן לטיול במכונית של
האבא שלו ומסתפק לעת־עתה בזה.

במשך המון זמן הוא היה ידידה של
תלמה מכנס, וכשהידידות ביניהם נגמרה
הוא החל מחליף נשים מדי יום ביומו.

מי היא מי

לא ידעו מי היא מי, אלא אם הסתכלו
עליהן מקרוב־קרוב וראו שלחמי יש אף
קטן וסולד ולרינה יש אף קצת יותר ארוך
ופחות סולד.

ואז צבעה תמי את שיערה לשחור וכל
מי שלא עקב אחרי ההפכות השיער שלהן
חשב שרינה היא תמי ותמי היא רינה. כשי
רינה הלכה בעיקבות תמי וצבעה גם היא

תמי

את שיערה לשחור, ידעו כבר שתמי היא
תמי וגם רינה היא תמי.
ואז, כשעשתה רינה ניתוח פלסטי באף
וצבעה את שיערה לבלונד, הצבע בו החזיקה
אחותה כבר מזה כמה חודשים, שוב לא
היה שום סיכוי להבדיל בין השתיים.
עכשיו הכל יהיה פשוט יותר: אם יראו
את רינה או את תמי עם צבי שמלובין
ידעו שזו תמי ולא רינה וזה יהיה קל.

ביום חמישי הגיע מיכר מכונו של שר־
הביטחון אורי דייך: "מזל טוב", הוא
כתב. "אם תרצו להתגרש יש לי קשרים לא
נורמאליים כמוסדות המתאימים. מצטער
שלא יכול לבוא לחתונה מנהלל."

זה היה מסמר החתונה. המיכר הזה.
אפילו נוכחותו של האבא, שר־הביטחון
בכבודו ובצמיו, והנשיקות שהתנשק עם
החתן, לא גנבו ממנו את ההצגה.
לפני שנה, במסיבה שערך איביו נתן
במלון אכדיה, הוא הודיע קבל עם ועדה
שיש לו כבר כלה, והוא עומד להתחתן
איתה תוך שנה מאותו יום.

הוא התחתן לליאורה כהאן. היא עב־
דה בזמנו אצל דובר צה"ל, והיום, בהגיעה
לגיל עשרים ושלוש, היא עוסקת בלימוד
ארכיטקטורה, בחיפה.

לכאורה היה זה איביו נתן שצריך היה
להתחבק עם משה דייך, לקבל ממנו ב־
מתנה מראה עתיקה, להתנשק עם משה
סנה, ללחוץ ידדים עם איסר הראל
ואריק שרון, ולהיות במרכז כל השימחה
החשובה הזאת.

תמי יוסיפוף, המכונה תמי שווסטר,
על שם תאומתה, והקוראת לעצמה תמי
מור, התחתנה.

זה קרה ביום הרביעי, ברבנות, בטכס
שקט, עם החתן צבי שמלובין, שהיה
מציל במלון נאות־מזרח, והפך אחרי־כך
בעל דיסקוטק מנודים בבאר־שבע.

כל מי שמכיר את תמי יוסיפוף מכיר גם
את אחותה רינה יוסיפוף, ומי שמכיר
את שתיהן לא יודע אף פעם מי היא מי.
לא רק בגלל הדמיון ביניהן, אלא גם בגלל
תרגילי ההטעיה שהן עושות.
כשתמי הייתה בלונדית כמו זהב, ורינה
הייתה שחורת שיער, קל היה להבדיל. אבל
אז צבעה גם רינה את שיערה לבלונד, ושוב

האמצעי האחרון

שם. אריק איינשטיין בכבודו ובעצמו, לה־
קת פיאמנטה, שלום חנוך המלחין, צבי
שיטל מברוך לסואץ, ואריק לביא.
כדי שכל האנשים הללו יצחקו לצורכי
הקלטה הובא גם מי שנקרא האדם המצחיק
ביותר בארץ — אורי זוהר.

ואז התחילה העבודה. זוהר נעמד לפני
הקהל והתחיל להצחיק אותה. "חרדל", הוא
אמר להם, "חרדל זהוב כזה, שנמרח על
המכנסים". דומייה של בית־קברות שררה
בחדר.

"חרדל עם סחוג", הוא אמר, "סחוג מס־
ריח". החבורה נשארה רצינית כמו אחרי
אסון. הוא אמר להם מילים מצחיקות. הוא
אמר להם מילים גסות. הוא עשה להם סר־
צופים. שום דבר. איש לא צחק.
לא הייתה ברירה, והוא נאלץ להשתמש
בנשק האחרון. הוא התקרב אל החבורה,
פתח את חגורת מכנסיו והוריד אותם. הצ־
חוק שפרץ למראה אורי בלי המכנסים
הוקלט ויישמע במאות תקליטים.

כשעניינים מתחתנים הם שוכרים אולם
גדול עם תיזמורת ומלצרים. אבל העשירים
מעדיפים להתחתן בחוג המשפחה, בדירה
פרטית, עם מאכלים ביתיים כמו צילונט
ורקסוקט.

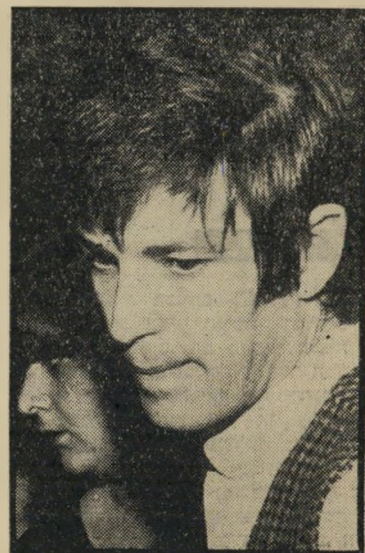
אז ברור שכשהגיע זמנו של צבי ליפ־
ביץ', בנו של אחד העשירים בקבילני תל־
אביב ולא־עני גם בזכות עצמו, להתחתן —
הוא עשה זאת בפנטהאוז הצנוע של אביו,
בקומה השישית בביתו שב־רמת־אביב.

זו הייתה חתונה נורא חשובה. אפשר היה
לראות את זה לפי המכוניות שחנו במאר־
זיהן ליד הבית. כל משפחה שהוזמנה באה
לפחות בשתי מכוניות. בבית עצמו היה
שמת. אבי החתן הזיל דמעות. אחיה של
הכלה שרון סטאטסן קיבל את כל הבר־
כות והודה לאלה שאמרו לו: "בקורב
אצלך". רבקה מיכאלי הצחיקה את ה־
אורחים ומפקד חיל־האוויר מוטי הור משך
את כל תשומת־הלב.

עד שלפתע ככה האור. כן, זה היה בליל־
העלטה המפורסם שירד על תל־אביב, ביום
השלישי בשבוע שעבר. אז התחילו הצרות.
חלק מהאורחים נשאר תקוע במעליות. אלה
שעוד לא הגיעו למעלה לא מצאו את הדי־
רן. ואלה שכבר התחילו לשמוח לא מצאו
את הוויסקי. הטלפונים התערבבו עם התות־
שדה וסלט המיוזנו עם הדג מלוח. רק אז
תפסו כל האורחים החשובים איזו המצאה
חשובה זה החשמל. המבדיל בין אוכל ל־
אוכל.

אבל גם משפחת הקבלן ליפוביץ, שה־
שיאה את אחותו של החתן לאפרים קי־
שון, הסתכנה כמה חסוב שמאירים מס־
בת חתונה בחשמל ולא בנרות. למרות שכל
האורחים במסיבה היו משמנה וסלתה של
החברה הישראלית, הם לא עמדו בפיתוי
החושך. כמה כפיות ומזלגות נלקחו למז־
כרת, בכל זאת.

כשעמדו להקליט את שירו של אריק
איינשטיין אובלדי אובלדה הוחלט להכ־
ניס להקלטה קולות של צהוקים של אנשים.

אריק

כשתקבלה ההחלטה הזאת, עוד לא ידעו
המחליטים כמה זה קשה היום להוציא צחוק
מאנשים.
התאספו במקום־ההקלטה כל מיני אנשי־

הבן והסמים

הגעע של שימוש בסמים משכרים הגיע עד לצמרת. לאחרונה נתפס על־ידי המש־
טרה צעיר, בנו של אחד האנשים הידועים בחיי החברה של תל־אביב, כשברשותו
כמות גדולה של סמים משכרים.
הבן של האיש החשוב ישב במעצר יומיים, אבל המסע להשתקת כל הפרשה
נמשך הקבה יותר מזה. בעזרת קשריו ההדוקים עם ראשי המדינה והמשטרה, הצליח
האב החשוב להשתיק את העניין.

הקליטה בסוכנות; מנכ"ל משרד הקליטה, יוסף גבע; כלכלן, עולה חדש מרומניה, מהנדס תעשייתי; עולה חדש מדרום אמריקה וסטודנטית; אף היא עולה חדשה. כל האנשים הנחמדים הללו יתווכחו על קליטת עזרה. אגב, מי שבאמת מעוניין ללמוד משהו, יעלה על גל הטלחזיונה הלימודית (אותו יום בשעה 16.30), שתשדר תוכנית על גילוי פעילות הגרעין ובשעה 17.03 תערוך סיור מטולוז בתערוכת רודאן.

★ אפשר לראות
★★ רצוי לראות
★★★ חובה לראות
● לא כדאי לראות

הולנע

סרטים חדשים

פוגת המחץ (ירון, תל-אביב) גיימס גרור, כקצין, ופיקודו הגיבורים, נלחמים במלחמת העולם השנייה, מלחמה שראינו אותה כבר כל-כך הרבה פעמים, והפעם הזאת לא מחדשת שום דבר. הסרט הוצג בארץ כבר לפני עשר שנים. ולא ברור במה זכה לחזור אל הבד.

הנכה את הגשר (אופיר, תל-אביב) במקור נקרא הסרט דווקא הנסך את הנחה, אבל לא חשוב. זוהי קומדיה חדשה של ג'רי לואיס, שבה במאי חדש (ג'רי פאריס) מנסה לשות לו מראה חדש, עם פזות פרצופים ויותר רצינות. לצידו משתתף ה-קומיקאי הידוע טרי תומאס.

סרטים אחרים

★ **איש נוכח היה** (אסתר, תל-אביב) יש מעין סיפור-מעלה מחוכם, אבל זה לא העיקר. העיקר הוא פטר יוסטינוב, הקומיקאי המצויין, והרבה בדיחות העוזרות לו להצחיק ולשעשע.

★ **שיעור באהבה** (גת, תל-אביב) עוד אהבה משולשת, דומה כל-כך לכל ה-אחרות. עם גופים נוגים, מוסיקה נוגה, וסוף נוגה. המשתתפים הפעם הם נטאלי דלון, הגבר שלה, רוברט חוסיין, ואהובה, רנו וארליי, הבמאי — מישל בוארון.

★★★ **מארה-סאר** (פרס, תל-אביב) צריך לראות את זה, כדי להבין מה זאת אמנות גדולה של ימינו. איך אידיאולוגיות הופכות חיות, בתוך דמויות אמיתיות. איך הצגה מלאה רעיונות הופכת סרט כביר, בבימוי נפלא, ומישחק-ענק. לא להחמיץ בשום פנים ואופן!

★★ **פנצ'ו וילה** (אלנבי, תל-אביב) סיפורו של המהפכן המכסיקאי הידוע מוכא שוב על המסך, בצבעים וסינמסקופ, עם שחקנים מצויינים. אומנם פנצ'ו וילה הוא רק יול ברנר, אבל לצידו משתתפים — רוברט מיצ'ם וצ'ארלס ברונסון.

טלוויזיה

סוף-סוף הורידו משמה את המילה „נסיון-גית“, דבר המסמל לפחות בעיני מולדיה של הטלוויזיה הישראלית תקופה חדשה, המותירה שאלות ללא מענה: מה ההבדל בין הטלוויזיה הכללית לבין הלימודית, אם שתיהן משדרות תוכניות המתאימות לבתי-ספר, מה גם שמישדרי האחרונה עומדים על רמה מיקצועית גבוהה יותר משל ה-ראשונה? ולמה לא לאחד את שתי התחנות, אם לטלוויזיה הלימודית יש צחת מאומן, ציוד משוכלל ואולפן נאות העומד תדיר ריק, לטלוויזיה הכללית אין?

שהגברת לא החליפה כל אדרת, ניתן יהיה לראות ביום חמישי, 6.2.69, החל משעה 19.00, מועד שידור החדשות בערבית. לאחר מכן, עד לשעה 20.00 חידון סימפאטי, אף הוא בערבית.

מי שמעוניין לברר לעצמו כיצד „רואה“ הדולפין מתחת למים, בלי שימוש בעיניו, יברר זאת בשעה 20.00 בתכנית **הישגיו אנרשי**. לאלה שיהיו עסוקים עד שעה 20.30 בהאזנה לרדיו, נגלה כי הדולפין מצוייד במערכת-רדאר, בעזרתה הוא מוצא דרכו.

בשיחור פאריז במלחמת-העולם ה-שניה, ניתן היה להיזכר מחצית השעה עד ל-21.00, מועד שידור החדשות וב-21.30, יופיע **תיאודור ביקל**, בזמנו ממיסדי התיאטרון הקאמרי: כיום כוכב-לכת בסרטים הוליוודיים וזמר שירי-עם, בהופעה שהת-קיימה בירושלים, לא מכבר, בעת שביקל ביקר את הוריו הגרים בתל-אביב.

את **הכומרנג** יטל בשעה 22.10 העורך והמנחה אמנון רובינשטיין אל עבר אליף (מיל). עוזי גרקס, כיום ראש מחלקת-

האם טעמת כבר...?

מרק עוף של שבת!
לכל ימי השבוע!

בינג לינאל

אורט ישראל

משרד העבודה

המכון להשתלמות מקצועית משולבת

הקורסים הבאים יפתחו בחודש פברואר:

בתל-אביב

אלקטרוניקה
שנה א'
חשמלאים מוסמכים שרטוט שנה א'
מכונה כללית
בטיחות אש
לבורנטים תעשייתיים
חומרים פלסטיים — בחיפה
בטיחות אש — בבאר-שבע

פרטים והרשמה במשרדי המכון ת"א, שד' דוד המלך 39, טלפון 248162.

ברנר בתור פנצ'ו וילה

זוהי תערוכה המוכיחה, חוץ מידע, מה עצומות האפשרויות של הגרפיקאי האמריקאי. יש כאן טכניקות שונות של ביצוע, הדפסות מחיתוכי-עץ, הרפטי-משי וזהרים, ופלקאטים פסיכולוגיים. מיועד לאותם המחפשי-שיש ולא מוצאים פלקאטים יפים על לוחות המודעות שברחוב.

★★ **ביתן הלנה רובינשטיין** בתל-אביב, התמקמו המישה נציגים בולטים של הציור האוסטרי בן-ימינו. הם מציגים תערוכה קודרת, העשויה בצורה מיסטית. זוהי דוגמה מאלפת, המייצגת נאמנה את קבוצת הציירים בת האסכולה הוינאית, המכונה **הריאליזם הפנטסטי**, שהתגבש כתגור בה למופשט הצרפתי.

בידור

★★ **עפ"י תכנית רבותי פצצה**, מורגש שחנן, פופיק ואושיק, המהווים את שלישיית התאומים, הם מיוצאי הלציה של להקה צבאית. את טכניקת הבידור המשוכללת שרכשו השלושה, לא רק בלהקה הצבאית, בלהקת התרנגולים, או על בימות בידור אחרות, הם מנצלים כאן בצורה מיקצועית חביבה. מי שמעוניין לצחוק מקטעים שנכתבו בידי יוסי בנאי, שאף ביים את התכנית, ימצא כאן את מבוקשו, אף כי רמת הקטעים ובמיוחד הפיזמונים, איננה אחידה ואינה מצדיקה ערב שלם.

שירים נאים לקריאה של **המשוררת רחל**, הופכים על בימת תיאטרון הנקרא יובל לבלתי-סבילים, בשל-נעימות, בלתי-מתנגגות, שהולחנו להם, ובשל העדרו של

מנהל מוסיקאלי לתוכנית, דבר המורגש אף ע"י חובב, לא רק משום שמטעם זה הופך המתופף זוהר לוי לכוכב, המותיר בצל את המשתתפים האחרים, אלא אף בשל עריכה יומרנית של בן-אחותה של המזכיר רת המנוחה, אורי מילשטיין ובימיו המזכיר מסכתות בסיום בית-ספר עממי, פרי עבודתה של הגבי עדנה שביט.

*** לאחר מסע בחו"ל, שבה שליוו שייט הגשש החיוור אל הקהל הישראלי ב"תוכנית בידור פסטיבלית", כלומר לקט של קטעים מובחרים מכל התוכניות. בשל סלקציה זו, הן בחומר המבוצע. הן בבימוי, הופכת התוכנית למקצועית ביותר שניתן למצוא כיום בארץ.

*** לאריק איינשטיין יש קול והופעה נחמדים. לכן הוא מופיע בתוכניתו במזל ג'רי בלחית ברנשיו של פיאמנטה, שהיא חבורת-נגנים מעולה בזכות עצמה. המנגינות הנעימות שהלחין במיוחד עבור אריק, שלום חנוך, מלחין צעיר מיוצאי להקת הנח"ל, מצטיינות יותר ממילות ה"שירים, שחלק מהן נחברו בידי אריק עצמו. *** גדעון שמר ממשיך להופיע עם מאל קאלר ונגניו באהבה ו"ל, לקט של פסוקים וקטעים מתקופות שונות, שמכנס המשותף: אהבה. האולמות הקטנים, כדוגמת צוותא, בהם מופיע שמר, מאפשרים לקהל לעמוד על היקציה והגטיס-קולציה המקוצר עינם שלו.

*** בימיו של שייקה אופיר ומישקם השובבני של בומבה צור, ז'רמן אוניקובסקי, יאב ברלינסקי וחתיכה כמו אביבה פז, אינם מצליחים להפוך שני קטעים שנתחברו על-ידי זיורי פידו ליותר ממה שהם: בדיחות חביבות ומשעשעות, אשר על אף התמשכותן אינן ממלאות ערב. היה כדאי לקצר את שני הקטעים, להוסיף שליש ואולי אף פיזמונים מרוח פרים הקטנה (מישהו זוכר, שער האורות היתה אי-פעם קטנה?) דבר שלא היה הופך את המופע להצגת תיאטרון, אף אם הוא מוצג במיטת מה שנקרא ה"תיאטרון הקטן". אך אולי ממריץ צופים מסוימים לפשוט את הפיגמה ולהינתק ממכשיר הטלוויזיה שבבתם.

תיאטרון

*** דודה ליוזה מאת נסים אלוגי, בתיאטרון הבימה מעלה את השאלה אם צופה-התיאטרון, החפץ ליהנות מהצגה (הער) לה לו, כולל נסיעות והוצאות נוספות, הכרוכות בהליכה להצגת תיאטרון בארץ, כשכר שהוא משתכר ביום-עבודה) חייב לקרוא, לפני או אחרי כן, את המחזה, או שעליו לבקר בהצגה מיספר פעמים, מה שעדיין לא מבטיח לו שכל השאלות ש"יצג לעצמו, עם ראיית מחזהו החדש של אלוגי, יבואו על פיתרון. אם נכונה הידיעה שאלוגי חיבר את המחזה במיוחד עבור

חריפאי ואלפי ב"שירובין"

הגברת חנה רובינא, הרי שהדבר אינו מורגש. זהו מחזה לאנסמבל. לשחקנים ולבובות. בצעם אפשר לומר שבבימויו של נסים אלוגי, ניכרת השפעתו של תיאטרון הבובות, בו שולט מפעיל הבובות, המושך בחוטים, מפעיל ועושה בבובות על הבמה כרצונו, אם כי המחזה מוגדר כמלודרמה ישראלית, ניתן לגלות בו השפעות, שנסים אלוגי אולי לא יודה בהן, של דירנמאט ואפילו של אשה-המתח אפרד היציקוק. סיפור על גברת זקנה ושלושה נגנים סרי-סים, ארוסה האגרונום, בני משפחתה, ה"חיים והמתים, שאינו חסר סממנים בלשיים, וכמובן — רצח הופך להצגה מסנוורת.

אוהבי תיאטרון, המוכנים להתבשם ב"שפת המיוחדת, רבת הדימויים, של נסים אלוגי, המוכנים להפקיד בידיו את הגה הקפיטן ולהצטרף אליו אל כל מסע שהוא, ימצאו כאן את מבוקשם. לאלה לא ישנה אם ההצגה תמשך במקום 3 שעות 4, או 5, ילכן כדאי שידורו לפני שתקוצץ, כדי שלתיאטרון יקל להעלותה פעמיים בכל ערב.

*** תיאטרון בימת השחקנים הצטרף אל התיאטרון הקאמרי, לא כדי שיוכל להעלות ללא דאגות פרנסה את חלקו הקטן ומלחמתו בסריסים, טלמכוס קליי, סיפור אוריה, או השלום, אלא את "שירי" כין של ניקולאי גוגול. לפי הצגתם החדשה, נשאלת השאלה אם התיאטרון הקאמרי עצמו לא היה מצליח יותר בהעלאת מחזהו של גוגול, שנכתב בשנת 1842. הרצגה

רובינא ב"ליוזה"

בויימה על-ידי מייקל אלפרס, שהוא מורה למישק בלונדון, ויתכן שזה מה שהוא צריך לעשות: ללמד מישק. הבימוי שלו, כפי שהוא משתקף בשידוריו, לא הצדיק את הבאתו לארץ, מה גם שעודד קוטלר, המושק כאן בתפקיד ראשי, היה מצליח בכך יותר, דבר שלא היה מפרע לו גם לגלם באותה קלות שדונית את קוצי-אריוב, המנסה לשדך אשה לידורו פודקוליוסין. אומנם משתתפים כאן שחקנים מצוינים כמו עדנה פלדל (הבולטת הפעם בעיקר בזכות תלבושתה ואיפורה המוגזם) מיכאל כפיר (הפתעה לכל מי שראה אותו בעבר, וכימעט ולא יגלה מתחת למעטה האשור והמישק המסוגנן בדמותו האנושית של ז'בקי, את כפיר גבה-הקומה ועב-הקול) לאורה ריבלין (בדמותה של ארינה פנטלימונובה, דדתה של אנאפיה סיכונבונה — והרירה חריפאי) יוסי אלפי, וכמובן עודד קוטלר.

*** אילי גורליצקי הוא שחקן בלתי-רגיל, המתאים לשחק הן בקומדיה והן בטרגדיה. הוא יכול, למשל, להיות מגלם אידיאלי ל"דמותו של המאהב הטראגי סיראנו דה ברוראק, אבל תיאטרון השחר, הפקה מסתי רית טהורה, סבור אחרת, לכן מסר לו תפקיד טופז במחזהו של מארסל פניול. אילי עושה את המוטל עליו בחירתאורזיות. עוזרים לו, לא-במעט, אברהם חלפי וראובן שפר, אך לא מישקם ולא בימויו המיקצועי של יואל זילברג מצליחים להציל את מחזהו המיושן של פאניול גושיני הזמן.

*** תיאטרון זורות מעלה מחזה קלוש של אחד פרנק מרקוס, על לסבית בוגרת וידידתה הצעירה. כשרואים את ההצגה עם חנה רוזובסקה, ברונקה ולצמן, גישה לוקה ועדה לייאן, בעלת היופי המיוחד, נשאלת השאלה מה היה תפקידו של אברהם ניניו בכל הסמרטטון הזה הקרוי "רצח הא" חות ג'ורג' אך אל דאגה, ניניו הוא לא הרוצח, המחבר עשה זאת לפניו. ניניו הוא הבמאי.

*** מרים זוהר ויצחק שילה הם שנים מבחירי השחקנים שלנו. נועם שריף הוא אחד המלחינים הבלתי-רגילים שאפשר למי צוא. שלושתם, יחד עם הבמאי ארנון תמיר, יצרו (בעזרת יעוצו הספרותי של אריה סתיו) ערב בשם "איפה הפרחים כולם" המועלה בצוותא. בחירת החומר ועריכתו צולעים במקצת, אך בזכות הביצוע ובמיוחד המוסיקה, מוצדק הערב כולו, ושרק יפסיקו לשיר לנו בסוף את איפה הפרחים כולם. הם לא זמרים.

אין מניס? איך אורי ארוס

המכון המיוחד לפאות גברים

רח' גנסין 7, ת"א (מול קולנוע הוד), טל. 246924

תיאטרון דורות

בהנהלת יעקב אורי
משה חופר

רצח האחות ג'ורג'

חיי הכפולים של שחקנית לסבית
מאת פרנק מרקוס. עברית חנה פז. אורי. הבמאי אמריס ניניו
בהשתתפות חנה רוזובסקה - ברונקה ולצמן
לגל אורנה - עדנה פלדל

תל-אביב, בית-המורה, יום ה' 6/2, ב"ב 8.30
יום ד' 12/2, ב"ב 8.30
אווה-לשם, שבת, 8/2, ב"ב 8.30

כרטיסים ב"רוקוקו" ובכל המשרדים.
לקבוצות מאורגנות: טלפון 248824

לוד, נוה-דית, יום ו' 7/2, ב"ב 8.45
כפר ורבורג, בית פסמן, יום א' 9/2, ב"ב 9.00
ירושלים, אולם מיטשל, יום ג' 11/2, ב"ב 8.30
כרטיסים במשרדים.

מגיל 16 ומעלה.

הסכניון

מכון סכניולוגי לישראל

מודיע על

רישום מועמדים לשנת הלימודים תש"ל 1969/70.

שיתחיל ביום א' — כ"ח שבט תשכ"ט — 16.2.1969
ויסתיים ביום ו' י"ג בסיון תשכ"ט 30.5.69

בחינות המיון למועמדים ייערכו בתאריכים הבאים:

מתמטיקה ביום ג' — י"ט באלול תשכ"ט — 2.9.69

פיסיקה ביום ד' — כ' באלול תשכ"ט — 3.9.69

ציור (למועמדים לפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים) ביום ה' כ"א באלול תשכ"ט — 4.9.69

פרטים נוספים וטופסי הרשמה אפשר לקבל בין השעות 13.00—08.30 במשרדי הרישום:

בחיפה — קרית הסכניון, בנין הסנט חדר מספר 103.

בתל-אביב — משרדי הסכניון, רח' לסינ 14.

בכרם-שבע — המוסד להשכלה גבוהה בנגב, בית היאם.

העולם הזה

**הם הביאו
את הגביע**

**זוהי הכלה
של בליץ**

**אחתרת
ואכות בעזה**

**אן צורשט:
ארץ ישראל
שלמה יותר!**